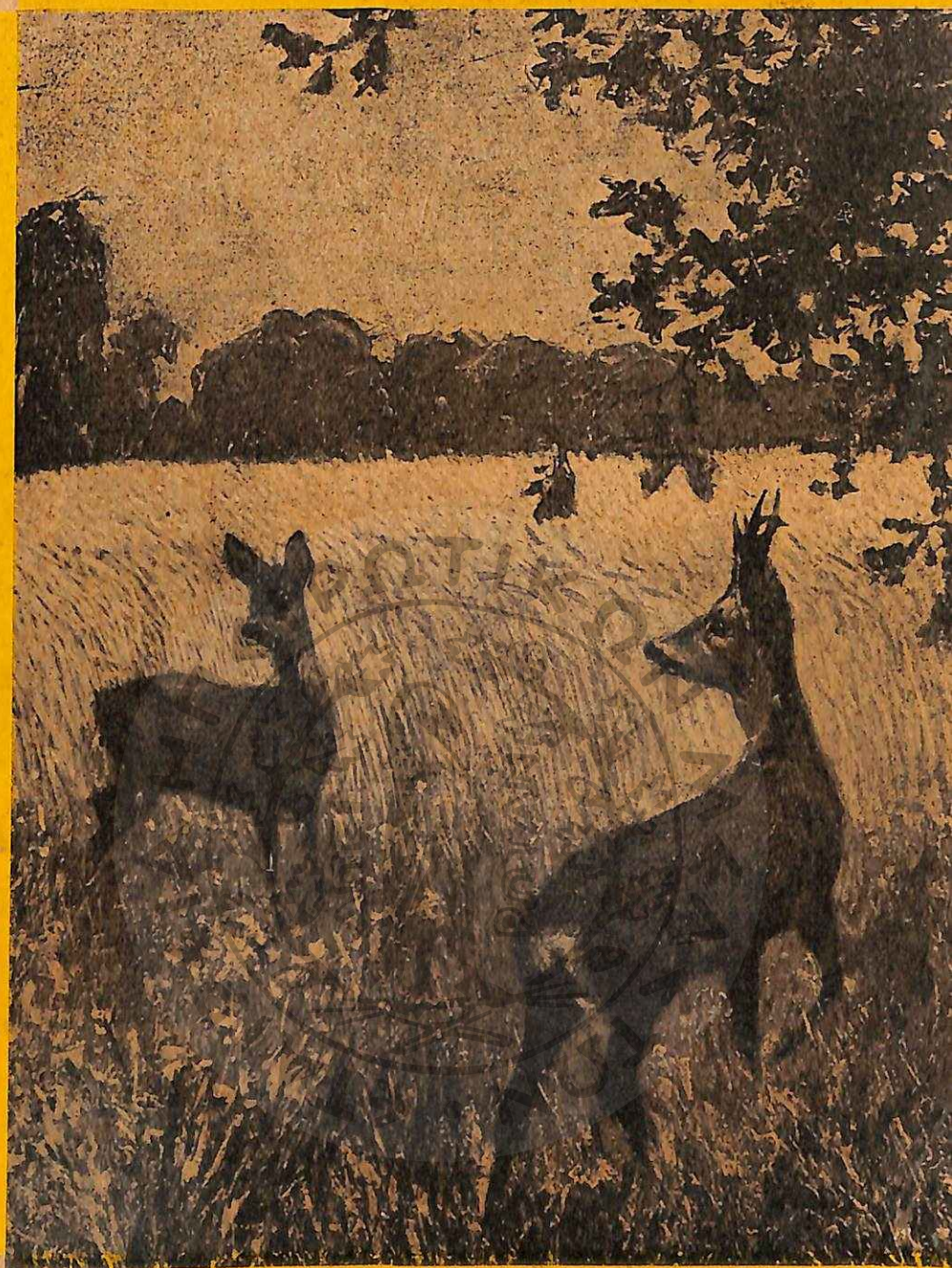

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΤΟΣ Ε' ΑΡΙΘ. 98 (9)

ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΜΑΪΟΥ 1935

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 10

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

Κεφάλαια Μετοχικά και 'Αποθεματικά Δρχ. 1.208.000.000
Κιταθέσεις (τῇ 31 Δεκεμβρίου 1934) » 9.850.000.000

KENTRIKON KATASTHMA εν 'Αθήναις ΥΠΟΚ/ΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ EN ΑΙΓΥΠΤΩ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ & ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ εις ὅλην τὴν Ἑλλάδα ΚΑΤ'ΟΝ—ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ—ΖΑΓΑΖΙΚ

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εις ὅλας τὰς χώρας τοῦ ἑξωτερικοῦ

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐντελεῖ πάσης φύσεως τραπεζικὰς ἐργασίας εις τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἑξωτερικόν ὑπὸ ἐξαιρετικῶς συμφέροντας ὁρους. Δέχεται δὲ καταθέσεις (εἰς πρώτην ζήτησιν καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ καὶ Ταμιευτηρίον) εἰς δραχμὰς καὶ ξένα νομίσματα μετὰ λίαν εὐνοϊκὰ ἐπιτόκια.

HELLENIC BANK TRUST COMPANY NEW YORK 51, MAIDEN LANE

Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως μετὰ τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ὁλοσχερῶς κατατεθειμένα \$ 1.500.000

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΜΑΣ

Τὰ «Κυνηγετικά Νέα» ἀντιπροσωπεύονται εἰς τὰς Ἑπαρχίας ὡς κάτωθι.

Αἰγίνα, Γ. ΜΠΡΑΟΥΝ
Ἀλεξ(ῶ)πολις, Ι. ΦΩΤΙΑΔΗΣ
Ἀλμυρός, ΤΡ. ΜΕΤΣΟΒΙΤΗΣ
Ἀρκαδία, ΑΔΕΛΦΟΙ Σ. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗ
Ἀργοστόλιον, Ε. ΚΑΛΟΓΕΡΑΤΟΣ
Βαθύ, (Σάμου) ΝΙΚ. ΜΑΣΙΣΤΑΣ
Βέρροια, Ε. ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
Βόλος, ΣΑΒ. ΦΟΥΡΤΟΥΝΙΑΔΗΣ
Γύθειον, ΒΑΣ. ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΤΗΣ
Διδυμότειχον, Δ. ΣΚΛΑΒΗΣ
Δράμα, ΘΩΜΑΣ ΠΕΤΡΟΥ
Ἐλασσών, ΒΑΣ. ΖΑΧΙΔΗΣ Δικηγόρος
Ἐλευθερούπολις, Β. ΓΡΑΝΙΤΣΑΣ Δικηγόρος
Ζάκυνθος, ΑΝΤ. ΣΚΟΥΡΤΑΣ Πρ. Ἐν. Κυν.
Ἡράκλειον, ΜΙΧ. ΜΑΚΡΑΚΗΣ
Θεσ(ν)ίκη } ΕΝΩΣΙΣ ΚΥΝΗΓΩΝ ΘΕΣ(Ν)ΙΚΗΣ
 } ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ
 } ΜΕΓ. ΔΡΑΚΟΥΛΗ 68
 } Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
Ἰωάννινα, ΓΕΩΡΓ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ
Καβάλλα, ΣΤΕΡ. ΜΟΥΤΣΟΚΑΠΑΣ Πρ. Κυν. Σουλ. Ν. 12.
Κατερίνη, ΑΡ. ΚΟΥΡΚΟΥΜΠΕΤΗΣ
Κάρυστος, ΛΕΩΝ. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ Συμβολ(λ)φος
Κομοτινή, ΓΕΩΡΓ. ΚΕΜΠΑΠΤΣΗΣ

Κέρκυρα, ΚΩΝ. ΜΠΑΜΙΧΑΣ
Κόνιτσα, ΑΔ. Χ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΔΗΣ
Λάρισα, Ι. ΔΑΛΘΑΝΑΣΗΣ
Λήμνος, Ι. ΠΟΛΥΤΑΡΙΔΗΣ
Μεσολόγγιον, Β. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ Δικηγόρος
Μυτιλήνη, ΑΝΤ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Ξάνθη, ΕΜΜ. ΣΑΧΡΩΝΗΣ
Πάτρα, ΕΔ. ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ Χ(λ)ος Πρ. Κυν. Σουλ.
Πρέβεζα, ΧΡ. ΧΑΣΑΝΗΣ Γ. Γρ. Κυν. Σουλ.
Τύργος, (Ἡλείας) Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ
Σουφλίου, Σ. ΤΖΙΝΤΖΗΣ
Σπάρτη, Ι. ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ Δικηγόρος,
Σύρος, Ν. ΣΑΡΖΕΤΑΚΗΣ Πρόεδρος Κυν. Σουλ.
Χαλκίς, Π. ΠΙΤΣΙΑΔΗΣ Πρόεδρος Κυνηγ. Σουλ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Γιοχάνεσμπουργ, ΣΤΡ. ΦΩΤΑΚΗΣ
Κνόξβιλ, Κ. ΚΑΒΑΛΑΡΗΣ 103 W Vine Avenue
Κύπρος, ΣΩΤ. ΜΑΡΚΙΑΔΗΣ Δικηγόρος - Πάφος

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν, ἐγγραφήν, ἀνανέωσιν κλπ. ἀποτανθήτε εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀντιπροσώπους μας. Δεχόμεθα αἰτήσεις δι' ὅσας πόλεις δὲν ἀντιπροσωπευόμεθα.

ΓΡΑΦΕΙΑ:

Σταδίου 25 - Ἀθῆναι
Πλάτωνος 15 : Πειραιεὺς
ΤΗΛΕΦ. 40-268

ΑΘΗΝΑΙ

1 Μαΐου 1935

Rue Stadion 25
Athènes - Grèce

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἰδιοκτῆτῃς ΑΛΕΚΟΣ ΠΕΙΡΟΥΝΑΚΗΣ

Revue Mensuelle

“NOUVELLES de la CHASSE,”

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑ...ΔΡ. 100

Κ. ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΩΝ
ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΔΡ. 300

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ...ΔΡ. ΑΓΓΛ. 0.10

ΑΜΕΡΙΚΗΣ...ΔΟΛΛ. 3.

ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ...ΔΡΑΧ. 250

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Τιμὴ φύλλου Δρχ. 10

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΤΑ ΑΤΕΛΗ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ

Ἐφόσον ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας θὰ ἔχη ἤδη πρὸ αὐτοῦ ἀνέτως τὸν χρόνον νὰ μεταρρυθμίσῃ τὴν δοκιμαστικῶς γενομένην καὶ ἀποτυχούσαν ἐν πολλοῖς Νομοθεσίαν περὶ θήρας, ἀποτυχούσαν κυρίως εἰς τὴν πρακτικὴν τῆς ἐφαρμογῆς καὶ εὐρισκομένην εἰς πλήρη ἀντίθεσιν μετὰ τὴν ψυχολογίαν τῶν ἐλλήνων κυνηγῶν καὶ τῶν τοπικῶν συνθηκῶν, ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἐπιληφθῇ καὶ θὰ μεταρρυθμίσῃ ριζικῶς τὴν εἰδικὴν διάταξιν περὶ ἀτελῶν ποινικῶν πιστοποιητικῶν, τῶν μὴ ἀνηκόντων εἰς τοὺς συλλόγους κυνηγῶν.

Ποῖον ὑπῆρξε τὸ μέγεθος τοῦ ἐκ τούτου δημιουργηθέντος κακοῦ εἰς τὴν τάξιν τῶν κυνηγῶν καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ὁργανώσεως καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἰσότητος καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἰδιαιτάτα ἐνθαρρύνσεως τῶν Συλλόγων οἱ ὅποιοι θὰ ἠδύναντο ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἰς πολλὰ νὰ συντελέσουν, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἤκουσεν εἰς τὰς κυνηγετικὰς τοῦ ἐκδρομᾶς ἀπὸ ὅλους, ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, ὁ ὁποῖος ὡς κυνηγὸς καὶ ὡς συνάδελφος, δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ ἐπρόσθετε πολὺ καὶ νὰ διορθώσῃ σύμφωνα μετὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν πολλῶν καὶ οὐχὶ μετὰ τοὺς πόθους τῶν ὀλίγων, τὸ κακῶς ἐφαρμοσθὲν μέγαλο τοῦτο ζήτημα.

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΘΗΡΑΣ

Αἱ ἐφετεῖναι ἐξαιρετικῶς εὐνοϊκαὶ καιρικαὶ συνθήκαι ἀπέδειξαν τρανώτατα καὶ ἀπολύτως ἐπειγόντως τὴν ἀνάγκην νέας διαρρυθμίσεως τῶν ὁρίων τῆς θηρευτικῆς περιόδου διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Θὰ ἐπρεπε δηλαδὴ νὰ δοθῇ μία παράτασις τοῦ κυνηγίου τῶν ἐνύδρων κατ' ἔτος τοῦλάχιστον μέχρι τῆς 15 Μαρτίου, περιορισμοῦ δὲ τῆς θήρας ἐν γένει μετὰ ἑναρξιν γενικῶς ἀπὸ πρώτης Σεπτεμβρίου, δεδομένου ὅτι κατὰ τὴν διάστημά ἀπὸ 15 Αὐγούστου μέχρι 1 Σεπτεμβρίου οὐδὲν σχεδὸν θήραμα διαβατικὸν ἐμφανίζεται κατ' ὅ-

λην τὴν Ἑλλάδα, ἐνῶ ἀντιστρόφως ἡ λαθροθηρία ὁργιάζει εἰς βίρος τῶν ἐνδημικῶν θηραμάτων, τὰ ὅποια θὰ ἐπρεπε πολὺ βραδύτερον ν' ἀρχίσουν νὰ κυνηγοῦνται.

Συνιστῶμεν ὁδὸν ἐκδύμως τὴν τροποποίησιν τοῦ χρόνου θήρας, μετὰ τὴν πεποιθήσιν ὅτι οἱ ἰθὺνόντες δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ ἀναγνωρίσουν πόσον ὀρθὰ εἶνε ὅσα ἀνωτέρω γράφομεν.

ΝΑ ΠΡΥΤΑΝΕΥΣΗ Η ΦΡΟΝΗΣΙΣ

Εἰς τὰς στιγμὰς αὐτὰς τῆς πικρίας καὶ τοῦ ἀναβρασμοῦ τοῦ κυνηγετικοῦ κόσμου τῆς Νοτίας Ἑλλάδος, διὰ τὴν ἀκατανόητον ἀρνησιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς θήρας τῆς ἀνοίξεως, εὐχόμεθα καὶ συνιστῶμεν νὰ πρυτανεύσῃ ἡ φρόνησις, ἀποφευχθῶν δὲ αἱ φημολογούμεναι ἐσπευσμέναι ἀποφάσεις τῶν Κυνηγετικῶν Ὁργανώσεων αἵτινες λαμβανόμεναι ὑπὸ τὸ κρότος ἔστω καὶ δικαίως ψυχικῆς ἐξεγέρσεως, δυνατόν νὰ καταρριπώσουν ὅτι καλὸν ἐπὶ ἔτη κατορθώθη νὰ δημιουργηθῇ.

Θὰ ἦτο κατώτερον τῶν ἀγώνων μας καὶ τῆς ἠθικῆς μας, ἐὰν—δημαγωγούντες—ἐξωθούσαμεν καὶ ἡμεῖς, τὴν στιγμὴν ταύτην, εἰς ἀκρότητας, τὰς κυνηγετικὰς ὁργανώσεις.

Ὅτι προέχει ἤδη, δὲν εἶναι ὁ δδυσμὸς διὰ τὴν στέρησιν μιᾶς ἐαρινῆς ψυχαγωγίας ἢ ἡ ἀγανάκτησις διὰ τὸ Ὑπουργικὸν πείσμα, ἀλλὰ ἡ χαλάρωσις τῶν ψυχῶν μας καὶ ἡ συναίσθησις τῆς δυνάμεως μιᾶς ἀνωτέρας συσσωματώσεως τῆς κυνηγετικῆς τάξεως, ἥτις θὰ δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ αὐτὴ καὶ μόνη τὰς θελήσεις καὶ τὰ δίκαιά της.

Κατασιγάζοντες ὁδὸν τὴν πικρίαν τῶν πάντες, ἃς σιραφῶσι πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν.

Ὑπερήφανοι νὰ βλέπωμεν μέχρι τοῦδε τὰς ὑποδείξεις μας ἀσπαστὰς ἐκ μέρους τῆς κυνηγετικῆς τάξεως, τῆς ὁποίας καὶ μόνον τὰς εὐγενεῖς κατευθύνσεις ἐξυπηρετοῦμεν, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι κατευθύνονται συστάσεις μας θὰ τύχωσιν εὐκαί αἱ ἀποδοχῆς καὶ θὰ σιαδμισθῶσι μετὰ τῆς μενοῦς ἀποδοχῆς καὶ πρὸς τὴν δεοῦσιν ἡρεμίας καὶ προσοχῆς.

ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΕΞΟΝΤΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΝΗΓΙΟΥ ΥΠΟ ΜΟΡΦΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Επικαιρώς ήλθε στη Διεύθυνση του περιοδικού, η έξις επιστολή του «Ηπειρωτικού Κυνηγετικού Συλλόγου» Ιωαννίνων:

«Αξιότιμε κ. Πειρουνάκη,

Έχουμε την τιμήν να γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ ὅπως συντείνῃ ὁ ἡμέτερος Σύλλογος, εἰς τὸν πολλαπλασιασμέν τῶν θηραμάτων ἐν τῇ περιφερείᾳ μας, προήλθεν εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως μεταφέρῃ ἐξ ἄλλων περιφερειῶν τοῦ Ἑσωτερικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ, διάφορα θηράματα, δυνάμενα νὰ εὐδοκημῶσιν καὶ πολλαπλασιασθῶσιν. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον ἔχει διφυλάξῃ χρηματικόν τι πᾶσον.

Ἐθεωρήσαμεν σκόπιμον πρὸ τῆς λήψεως ὀριστικῆς ἀποφάσεως περὶ τοῦ εἶδους τῶν μεταφερσομένων θηραμάτων, νὰ προστρέξωμεν εἰς τὴν ὑμετέραν ἐπιστημονικὴν καὶ κυνηγετικὴν πείραν, καὶ νὰ σᾶς παρακαλέσωμεν ὅπως εὐαρεστηθῆτε καὶ μᾶς δώσητε σχετικὰς συμβουλὰς καὶ ὁδηγίας.

Ὡς γνωστὸν, τὸ ἔδαφος τῆς Ἠπείρου, εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὄρειον καὶ πετρώδες, κεκαλυμμένον μὲ μικροὺς θάμνους, εἰς ἐλάχιστην δὲ ἐπιφάνειαν καλύπτεται μὲ πυκνὰ δάση. Εἰς διαφοροὺς κοιλάδας ἀναβλύζει πηγᾶν ὕδωρ, μὴ ἀποξηραίνονμεν, οὔτε κατὰ τὸ θέρος. Ἡ χιὼν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πίπτει ἀπὸ τὰ μέσα ἢ τὰ τέλη Νοεμβρίου καὶ διαρκεῖ μέχρι καὶ τοῦ Μαΐου πολλὰς.

Ἀλλοτε εἰς τὴν περιφερείαν μας ἔβριθε ἡ ὄρειν ἡ πέρδικα καὶ ὁ λαγὼς, καὶ εἰς παλαιότερας ἐποχὰς ἡ πεδινὴ πέρδικα ἥτις ἤδη σχεδὸν ὅλοσχερὸς ἐξέλιπεν. Κατ' ἀρχὴν ἐλήφθη ἐκ μέρους μας ἀπόφασις προσωρινή, μέχρι λήψεως καὶ τῆς ὑμετέρας σχετικῆς γνώμης, ὅπως μεταφέρωμεν λαγῶδες ἢ ἀγριοκύνελλα ἐξ ἐκείνων ἅτινα πολλαπλασιάζονται ταχέως, καὶ εἰ δυνατόν νεοσσούς ἢ ὡς πρὸς ἐκκόλαψιν διφυέρων εἰδῶν πτηνῶν, δυνάμενων ὅμως νὰ εὐδοκημῶσιν ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω κλιματολογικὰς καὶ ἑδαφικὰς συνθήκας.

Ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι θὰ τύχωμεν ταχείας ἀπαντήσεως, καὶ εὐχαριστοῦντες ὑμᾶς ἐκ τῶν προτέρων,

Διατελοῦμεν μεθ' ὑπολήψεως

Ἠπειρωτικὸς Κυνηγετικὸς Σύλλογος

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

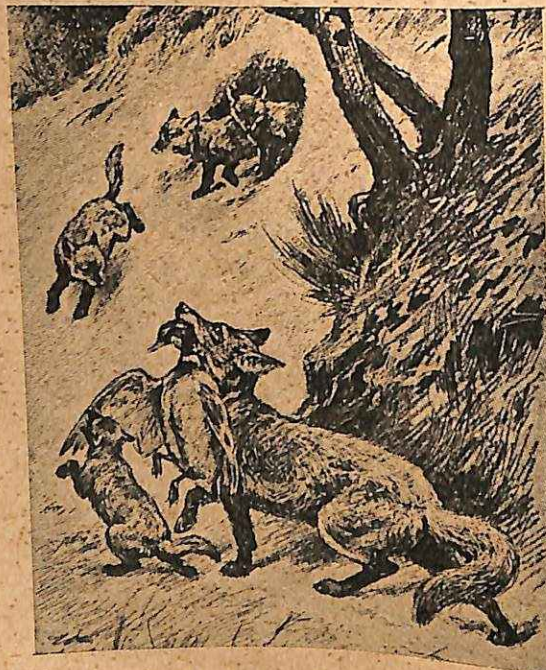
Ναί! ἕνας προοδευτικὸς Σύλλογος, ποὺ προφανέστατα ἔχει ὅλη τὴ διάθεσιν νὰ ἐργασθῇ καὶ νὰ συμ-

Κανένα Κράτος τοῦ κόσμου, τῆς Εὐρώπης ἢ τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς ἢ τῆς Αὐστραλίας, καμμία ἐπὶ τῆς γῆς περιφερεία δὲν ἔχει πλήρη καὶ ἀπόλυτον ἀπαγόρευσιν τοῦ κυνηγίου ἀπὸ 1ης Ματίου—15 Αὐγούστου, ὅπως ἡ Ἑλλάς. Ἀναθεωρήσατε τὸν ἀκατανόητον Νόμον μας περὶ θήρας.

βάλλῃ μὲ δὺα τοῦ τὰ δυνατὰ σὴν ἀναπλήθυσιν τοῦ ντόπιου κυνηγίου τῆς περιφερείας του.

Τὰ ἐρωτήματα εἶναι σαφῆ καὶ ἀπλᾶ: Εἴχαμε ἄλλοτε πολλὰς πέρδικες ἐδῶ, καμπήσιες καὶ βουνήσιες, εἴχαμε πολλοὺς λαγούς. Τώρα ὅσο πᾶνε καὶ ἐξαφανίζονται. Ἐχομε μερικὰ χρήματα, ἔχομε καὶ ὅλη τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ ἐργασθῶμε—πῆτε μας, σᾶς παρακαλοῦμε καὶ σεῖς, τί πρέπει νὰ κάνουμε.

Δυστυχῶς ἡ ἀπάντησις δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἐξ ἴσου ἀπλή μὲ τὸ ἐρώτημα. Ἡ μᾶλλον μπορεῖ νὰ εἶναι ἐξ ἴσου ἀπλή διὰν, χωρὶς ἐπεξηγήσεις, ἀπαν-

Τὴν ἐποχὴ τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ κυνηγίου, εἰς βᾶρος τῶν θηραμάτων—τοῦ ἐθνικοῦ αὐτοῦ πλούτου μας—ἀναπτύσσεται ἡ ἀλεπογενεὰ

τήσουμε σαφῶς καὶ ἐμεῖς καὶ κατηγορηματικῶς: Δυστυχῶς δὲν μπορεῖτε νὰ κάμετε τίποτα! Θὰ ἦταν ματαιοπονία, χαμένα ἐξοδα καὶ χαμένος κόπος!

Βλέπω τοὺς ἀγαπητοὺς συναδέλφους τῶν Ἰωαννίνων νὰ μένουν παραξενεμένοι, ἐμβρόντητοι καὶ τητος τῆς ἀπαντήσεως αὐτῆς.

Ἀνάγκη, λοιπόν, νὰ ἐξηγηθῶμε, νὰ ἐκθέσουμε λεπτομερῶς τὰ δεδομένα καὶ τὰ ἐπιχειρήματα ποὺ μᾶς κάνουν νὰ καταλήγουμε στὸ ἀποκαρδιωτικὸ αὐτὸ συμπέρασμα.

ὑποθέστε, ἀγαπητοὶ Γιανιώτες, ὅτι καταφέρετε νὰ ὑπερνικήτε τὰ διάφορα ἀναρίθμητα ἄλλα ἐμπόδια καὶ νὰ προμηθευθῆτε, ξεδεύοντας καμμιὰ δεκαεὶα χιλιάδες δραχμές, 500 αὐτὰ βουνήσιας πέρδικας, 500 καμπήσιας καὶ, ἐπὶ πλέον, μερικὰ ζευγὰ-

ρια λαγούς. Δὲν εἶναι δύσκολο νὰ τὰ φέρετε, ἀν ὄχι ἀπὸ ἄλλες ἐλληνικὲς ἐπαρχίες ὅπου ὡς γνωστὸν «ἀπαγορεύεται ἡ σύλληψις καὶ ἡ μεταφορὰ ζῶντων θηραμάτων ἢ ὠν» νὰ τὰ φέρετε φερ' εἰπεῖν ἀπὸ τὴν Οὐγγαρία.

ὑποθέστε δὲ ἀκόμη ὅτι, ἀν καὶ τὸ πρᾶγμα εἶναι ὀλόκληρη ἐπιστήμη καὶ ἔχει ἀνυπερβλήτα πολλὰς φορὲς ἐμπόδια, κατορθώνετε νὰ ἐκκολαφθῶν ἐπιτυχῶς τὰ αὐτὰ καὶ νὰ ἐγκλιματισθοῦν τὰ πουλιὰ ποὺ θὰ βγοῦν, καθὼς καὶ τὰ ζευγάρια οἱ λαγοί, στὰ μέρη σας.

Ἐ; Νομίζετε ὅτι θὰ ἔχετε καταφέρει κατὶ τὸ σημαντικό, κατὶ τὸ ἄξιον λόγου; Ἡ ἀπάντησις εἶναι καὶ πάλι ἀποκαρδιωτικὴ. Δὲν θὰ ἔχετε καμὴ τίποτα, ἀγαπητοὶ Γιανιώτες, καὶ μὲ ἓνα ἢ δύο τὸ πολὺ χρόνια, ἀν ὄχι ἀμέσως, ἡ περιφερεία σας θὰ βρῖσκεται στὸ ἴδιο ἢ σὲ χειρότερο σημεῖο ἀπ' ὅτι εἶναι σήμερα. Δὲν θὰ ἔχετε καμὴ τίποτα, ἀκόμη καὶ ἀν (πρᾶγμα ἀνεπίτευκτο γιὰ τίς ἐλληνικὲς συνθήκες, τεχνικῶς καὶ χρηματικῶς) κάθε χρόνον δαπανᾶτε καὶ κάθε χρόνο φέρνετε αὐτὰ καὶ λαγούς.

Μὰ πῶς γίνεται αὐτό; Αὐτὸ καταντᾷ παραδοξολογία!

Θὰ σᾶς ἀπαντήσω μὲ μιὰ παραβολή.

ὑποθέστε, ἀγαπητοὶ Γιανιώτες, ὅτι ἡ γεωργικὴ καλλιέργεια ἦταν ἀγνωστὴ στὸν τόπο μας καὶ ὅτι, πρωτόποροι σεῖς, θέλατε νὰ τὴν εἰσαγάγετε γιὰ πρώτη φορὰ. Καὶ μᾶς λέγατε: ὁ τόπος μας εἶναι ἔτσι καὶ ἔτσι. Φυτρώνουν ἀγριὰδες, ἀσπάλαθοι, τσουκνίδες, ἀφάνες καὶ φυτρώνουν καὶ μερικὰ φαγώσιμα χόρτα. Ἀλλοτε φύτρωναν περισσότερα φαγώσιμα χόρτα, ἀλλὰ τώρα ἔχουν λιγοστεύῃ πολλοὶ καὶ μερικὰ μάλιστα πᾶνε νὰ ἐξαφανισθοῦν. Γι' αὐτὸ σᾶς παρακαλοῦμε νὰ μᾶς πῆτε ποῦθε θὰ οἰκονομή-

σουμε μερικοὺς καλοὺς σπόρους, νὰ τοὺς ρίξουμε στὰ βουνά μας καὶ στοὺς κάμπους μας γιὰ νὰ ἔχουμε καὶ ἐμεῖς ἀφθονὰ φαγώσιμα χόρτα.

Ἐμεῖς θὰ σᾶς ἀπαντούσαμε: Σπόρους μπορεῖ νὰ βρῆτε ἀπὸ αὐτοῦ, ἀπὸ τὰ λίγα φαγώσιμα χόρτα ποὺ ἔχετε ἀκόμη. Εἶναι οἱ καλλίτεροι. Στὴν ἀνάγκη, θὰ σᾶς ποῦμε ποὺ μπορεῖτε νὰ προμηθευθῆτε καὶ μερικοὺς ξενικοὺς.

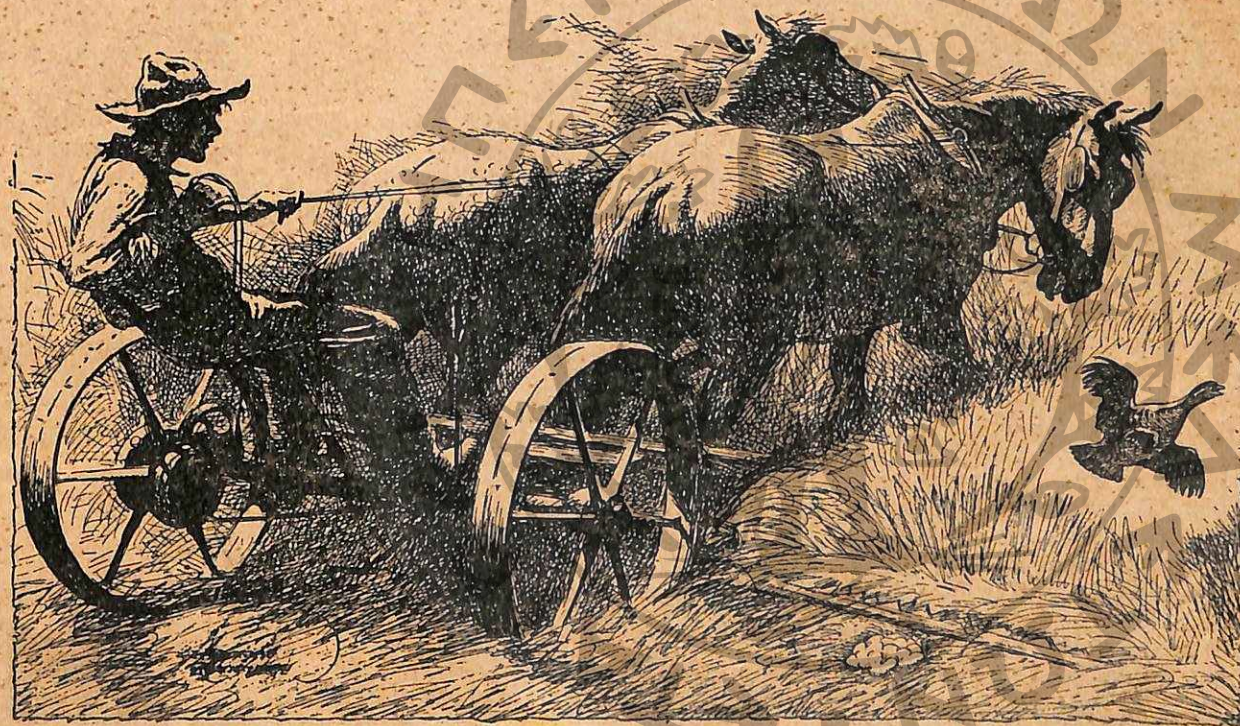
Ἀλλὰ πρὶν ἀπὸ τοὺς σπόρους χρειάζεται μιὰ

Στὴ Γαλλία, στὴ Γερμανία, στὴν Ἰταλία, παντοῦ, τὸ κυνήγι τῶν ἐπιβλαβῶν ζῶων ἐπιτρέπεται δλοχρονικά. Τὸ κυνήγι τῶν τρυγογινῶν, τῶν ὑδροβίων, τῶν ἐλοβίων σὲς παραλλες ἐπιτρέπεται ὅλη τὴν ἀνοιξη. Ἀναθεωρήσατε τὸν ἀκατανόητον Νόμον μας περὶ θήρας.

ἄλλη μεγάλη καὶ σπουδαία δουλειά, μιὰ ἀπαραίτητη καὶ ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ δουλειά, ποὺ τὴ λένε ξεχέρωμα, ὄργωμα, σκάψιμο, καλλιέργεια.

Πρέπει νὰ ξεριζώσετε ἀπὸ τοὺς κάμπους σας ἀσπαλάθους, τσουκνίδες, ἀγκάθια—νὰ κάμετε καλλιέργεια—καὶ ἔπειτα νὰ ρίξετε σπόρους. Εἰδεμὴ, σπόροι ριγμένοι ἔτσι στοὺς κάμπους καὶ στὰ βουνά εἶναι ματαιοπονία. Θὰ τοὺς πνίξουν οἱ ἀγριὰδες καὶ οἱ τσουκνίδες.

Τὸ ἴδιο ἀπαντοῦμε καὶ στὸ σημερινὸ ἐρώτημα. Εἶναι ματαιοπονία, ἀγαπητοὶ Γιανιώτες, νὰ ρίξετε καλομαθημένα περδικόπουλα καὶ λαγουνάκια μέσα

Λειβάδια ποὺ ἔμεναν ἄλλοτε χέρσα καὶ ἀναπαράγονταν ἐκεῖ μὲ ἄνεσι ἡ καμπήσιες πέρδικες τώρα ὀργώνονται ἐντατικῶς καὶ καταστρέφονται ἀπὸ τοὺς θεριστάδες ἢ περδικοφωλῆς

στις τσουνίδες και στους ασπαλάθους, δηλαδή μέσα στις άλεπούδες, στις νυφίτσες, στα κουνάβια, στα τσακάλια, τα γεράκια, τα κοράκια, τις καρακάδες, τά, τά... Χρειάζεται ξεχέρσωμα, όργωμα, χρειάζεται καλλιέργεια.

Κυνήγι στη σημερινή μας εποχή, ίσον καλλιέργεια, και καλλιέργεια κυνηγιού ίσον προστασία του από τους κάθε λογής κινδύνους του και έχθρους του. Δίχως προστασία έντατική, συνεχή, άγρυπνη, δέν είναι δυνατόν να υπάρξει κυνήγι, όποιες δήποτε άλλες προσπάθειες και άν καταβληθούν.

Ίσως θά μου παρατηρήσει ένας: Καλά. Άλλά τότε πώς γινόταν να είναι τόσο άφθονο το κυνήγι τα παλιά χρόνια, δίχως καμιά προστασία;

Θά του άπαντούσα κι' εγώ: Άλλα χρόνια, άλλα λόγια. Έκείνοι ήταν οι καιροί που δέναν τους σκύλους με τα λουκάνικα και που οι λαγοί κυκλοφορούσαν με πετραχήλια.

Άλλά άς άφήσουμε τα άστεϊα. Άς μιλήσουμε σοβαρά και άς επιχειρήσουμε να δούμε ποιοι είναι οι κίνδυνοι και οι έχθροι που ζώνουν τα θηράματα και τα κάνουν δλοένα να λιγοστεύουν και ποιά είναι ή έλλογη και άποτελεσματική προστασία που μπορεί να τους παρασχεθί.

Πρώτος και μέγας κίνδυνος των θηραμάτων

Τά εϋγενή μας θηράματα είναι καταδικασμένα εις άφανισμόν έφ' όσον τό Κράτος προστατεύει άπολύτως έπι 5 1)2 μήνες τά αίμοβόρα άρπακτικά. Άναθεωρήσατε τόν άκατανόητον Νόμον μας περί θήρας.

είναι ο άνθρωπος, ο πολιτισμένος άνθρωπος. Να ξεηγούμεθα όμως: Ο πολιτισμένος άνθρωπος. **Όχι ο κυνηγός!** Ο κυνηγός, μάλιστα ο πειθαρχικός και πολιτισμένος κυνηγός, είναι όχι μόνο τελευταίος και άσχετος στην κλίμακα των έχθρων των θηραμάτων αλλά, άλλοι—έκει που τά ήθη έχουν προαχθή—είναι προστάτης τους κατά μέγα λόγο.

Έπ' αϋτού, που φαίνεται παραδοξολογία, θά ξεηγηθούμε πιο κάτω. Για την ώρα προσέχει να εκθέσουμε πώς ο άνθρωπος ως σύνολο, ή πολιτισμένη ανθρωπότης γενικά, καταντάει πρώτος και κύριος έχθρος των θηραμάτων.

Η γηραιά μας Εϋρώπη είχε, μόλις πρό πενήντα έτών, μόλις στα 1880, ένα συνολικό ανθρώπινο πληθυσμό όχι άνώτερο από 345 εκατομμύρια ψυχές. Σήμερα, κατά τις τελευταίες στατιστικές, έγγίζει τά πεντακόσια. Έκατόν πενήντα εκατομμύρια περισσότεροι άνθρωποι ζούν σήμερα στην Εϋρώπη άπ' όσοι ζούσαν έδω και πενήντα χρόνια.

Στην Ελλάδα ή άναλογία της αύξησης του πληθυσμού, ίσως είναι ακόμη μεγαλύτερη. Δέν έχει ο καθένας μας παρά να βροϊ ένα γέρω παππού, όγδοντάρη ή ενενηντάρη, και να τόν ρωτήση να του πη πώς ήτανε ο τόπος, ή περιφέρειά του, στα μικρά του χρόνια.

Έδω ήτανε διάσος, θά του πη, εκεί ήτανε λόγος, εκεί τρέχανε νερά που σήμερα τά μάζεψε ή τάδε κοινότητα και τάκλεισε σε σωληνες. Εκεί που είναι

σήμερα τό τάδε χωριό, ήταν ένα μικρό καλύβι και τριγύρω ρουμάνια και χερσότοποι.

Αϋξάνεται και πληθύνεται ο άνθρωπος, αϋξάνονται και πληθύνονται οι άνάγκες του, όλο και περισσότερα ξύλα θέλει να συγυρισθί, όλο και περισσότερη γής θέλει να καλλιεργήση για τη συντήρησή του. Κάμποι δλόκληροι, που μένανε λειβάδεια, και που ή καμπήσια πέрдика ή ο λαγός κυκλοφορούσαν και άναπαράγονταν με κάθε άνεσι, όργώνονται σήμερα και θερίζονται με καταπληκτικές μηχανές, θορυβώδεις και τιτάνιες μηχανές, που άνασκάβουν κάθε τόσο τό έδαφος, τό σπέρνουν, τό θερίζουν ξυρίζοντάς του, θερίζοντας μαζί και κάθε λαγουδοφωλιά που ήθελε βρεθί εκεί, κάθε άτυχη πέрдика κλώσσα που ζέσταινε τά αϋγά της ή που άνάτρεφε τά μικρά της.

Οι καλλιεργητάι που οδηγούνε τις μηχανές αϋτές στους πολυθόρυβους σήμερα κάμπους της γής, βλέπουνε κάθε τόσο τά θεριστικά τους μαχαίρια άλειμμένα άθωα αίματα. Τά σκουξίματα του τρόμου, οι άπελπισμένες κραξιές των μαννάδων δέν άκούονται, τις σβύνει και τις πνίγει ο συντάραχος του νέου γίγαντα, της μηχανής.

Βαλτοτόπια, τενάγη, λιμνούλες, βουρλιάδες, με δλοπράσινη ύδρογαρή βλάστηση σκεπάζανε ως προχθές τεράστιες εκτάσεις στην Εϋρώπη και ήσαν άπρόσβλητα κι' άσφαλισμένα καταφύγια για μυριάδες πουλιά των νερών, που άνενόχλητα μέσα εκεί τρέφονταν, ζευγάροναν, πολλαπλασιάζονταν.

Τεράστια έργα σήμερα, που ούτε τά είχε φαντασθί άλλοτε ο νους του ανθρώπου, ρουφούν και στραγγίζουν τις εκτάσεις αϋτές, άπ' άκρη σ' άκρη στην Εϋρώπη, παραδίνοντάς τις έπειτα στα ξυράφια του βενζινάροτρου και της θεριστικής μηχανής. Τά ελόβια και τά παρυδάτια πουλιά που να βρούν πια πατρίδα, που να βρούν έστία;

Άλλά και κεϊ που δέν φτάνει τό βενζινάροτρο και ή θεριστική, εκεί που δε φτάνει ακόμη τόσο έντονος ο μηχανικός πολιτισμός, φτάνει κι' απλώνεται ο πολλαπλασιασμένος άνθρωπος, σπρωγμένος από τη στενότητα της γής, φτάνει με τό τσεκούρι του, με την τσάπα του, με τό πριόνι του, με τό τουφέκι του, με τους θορυβούς του. Εκεί που άλλοτε βασίλευε έρημία και γαλήνη, βασιλεύει σήμερα πολυθόρυβη ζωή.

Δέν έχει κανείς μας παρά να ρίξει μιá ματιά στις διάφορες στατιστικές των καλλιεργούμενων εκτάσεων και στην τεράστια αύξηση του ποσοστού των. Η κάθε πουλομάννα, πέрдика του κάμπου ή του βουνοϋ, φασιανίνα, όρντι ή ότι άλλο, ή κάθε λίγισα ή ζαρκάδα ή έλαφίνα θά υποχωρήση, θά βηχτή να βροϊ γαλήνια πάλι μέρη, έρημα, για να έξασφαλίση να νεογέννητά της.

Τό κακό μόνο είναι πώς όλο και λιγοστεύουν όλο και εξαφανίζονται τά έρημα γαλήνια μέρη που μπορεί να γεννήσουν τά θηράματα. Όσο περισσότεροι άνθρωποι και μηχανές, τόσο λιγότερος τόπος για τά άγρια του θεοϋ κυνήγια.

Τί να γίνη, θά πενήθσουμε; Όχι βέβαια. Ο άνθρωπος, ως γνωστόν, είναι ο πολυτιμότερος άπό όλα τά ζωντανά έπι της γής, όπως λένε και οι γραφές. Η γή του άνήκει.

Τό πρώτο αϋτό μεγάλο κακό για τά θηράματα

τά εϋγενή συνοδεύεται όστόσο άπό ένα δεύτερο, επίσης σημαντικό και σπουδαίο, γιατί άν στενεϋή ο τόπος για πέрдικες, για φασιανούς και για όρντινα, για λαγούς, για ζαρκάδια κι' έλάφια, στενεϋει και για τά τσακάλια, άλεπούδες, νυφίτσες, κουνάβια, γεράκια, και στις λίγες γαλήνιες γωνίες που άπομένουν ακόμη για να άποτραβιούνται τά πρώτα, εκεί άποτραβιούνται επίσης και τά δεύτερα, άθροά και λιμυσμένα.

Ο δεύτερος μέγας έχθρος. Τόν πρώτο, τόν άνθρωπο και τόν πολιτισμό του, και δέν μπορούμε και άνόητο θά ήταν (για την ώρα τουλάχιστο) να θελήσουμε να τόν περιορίσουμε. Τόν δεύτερο όμως;

Στόν άλλο κόσμο, στόν κόσμο που ύπάρχει νους και νοικοκύρεμα, τό άλφα και τό ωμέγα της διατηρήσεως των εϋγενών θηραμάτων, της έξασφαλίσεως του πολλασιασμού των, της συντηρήσεως γενικά του καλού κυνηγιού, είναι ή άτηνής και άκατίπαντη χαταδίωξις και έξολόθρευσις των σαρκοβόρων άγριμίων, των άρπακτικών, ο έντατικός και δια παντός μέσου άφανισμός των.

Είναι αδύνατο πια να ύπάρξει σήμερα κυνήγι χωρίς αϋτή τη μιá και μεγάλη προϋπόθεση. Μιá φορά κι' έναν καιρό, όταν ή ύπαιθρος ήτανε έρημη και τά θηράματα βρίσκαν άφθονία τόπων να άναπαράγονται και να πληθαίνουν, βρίσκανε και τά άγριμικά άφθονία τροφής και πάλι περισσευε ένα μέγα μέρος για τόν κυνηγό και τόν άνθρωπο και τόν άνθρωπο και για στολίδι της Πλάσης. Σήμερα όμως, με τό στένεμα, όσο πάει και δέν περισσεϋει ρουθούνι άπό τά άγριμικά.

Τό είδαν οι κουτόφραγοι και έχουν κηρύξει από χρόνια πολλά έξοντωτικό πόλεμο, με έπικηρύξεις και με άμοιβές για κάθε έπιβλαβές ζώο, άπό τό λύκο και την άλεπού, μέχρι την καρκάξα και τό φίδι. Φύλακες και μισθωτοί, άρεντικά και ύπάλληλοι, καταδιώκουν δλοχρονικής με κάθε μέσο, με σκυλιά, με τουφέκια, με δόκανα, με φάρμακι, όλα τά έπιβλαβέστατα και άπαισία αϋτά ζουλάπια και μόνο άφού τό πετύχουν τούτο σε μιάν ώρισμένη περιφέρεια **κοιτάζουν ένδεχομένως και**

Άντι ν' άφανίσουμε τ' άγρίμια, τ' άφίνουμε έλεύθερα ν' άφανίσουν αϋτά τά θηράματα μας

για τεχνητό πολλαπλασιασμό και άναπλήθυνση.

Γιατί, διαφορετικά, έξέρουν πώς θά δούλευαν στα χαμένα, πώς δέν θά ξόδευαν και δέν θά κοπίαζαν παρά για τά όρεκτικά γεύματα της κάθε άλεπούς, της κάθε νυφίτσας, του κάθε κουναβιού ή όρντιου ή καρακάξας.

Έδω ο Νόμος μας, έχει κηρύξει ιερά και άπαραβίαστα τά αίματοβαφή αϋτά γεύματα, έξαντλόντας

την αϋστηρότητά του μόνο κατά των φιλονόμων κυνηγών. Και έχει και μιá θεωρία για τό μέτρο του τούτου, ο Νόμος μας, μιá μπόσικη και επιπόλαιη παλαιά θεωρία, ότι και τά άγριμικά με τά δέρματά τους είναι παράγων της έθνικής οικονομίας και λοιπόν πρέπει να προστατεύονται.

Μά, άνθρωπε του Θεοϋ, ξερείς πρόσθεση και αφάιρηση; Πάρε ένα ζευγάρι άλεπούδες ως παρά-

Ο τσοπάνος βλέπει να σπαράσσονται τά πρόβατά του, τό βίός του, άπό τους λυσασμένους λύκους, αλλά... δέν έχει τό δικαίωμα να σηκώση τουφέκι αϋτή την εποχή...

γοντα της έθνικής μας οικονομίας. Σε ένα χρόνο μέσα θά κάμουν τέσσαρα—πέντε άλεπόπουλα, τά όποια κατορθόνουμε έστω να τά σκοτώσουμε όλα και πουλούμε τά δέρματά τους διακόσιες, έστω, δραχμές τό καθένα. Χίλιες δραχμές λοιπόν ετήσιον ένθικόν εισόδημα έξ αλωπεκών.

Άλλά μιá άλεπουδοφωλιά, έφτά κεφάλια γονείς και γόνοι, τί θά φάνε μέσα σ' ένα χρόνο; Έχεις ιδέα; Έγώ θά κάμω κάθε συγκατάβαση στους λογαριασμούς και θά δεχθώ ότι, όλιγαρκέστατες τάχα οι άλεπούδες και τρεφόμενες κυρίως με σκαθάρια έστω και με σφαραδαλάδες, δέν καταφέρνουν παρ' όλες τις προσπάθειές τους να ποικίλουν τό πτωχικό αϋτό μενού τους παρά μιá φορά μονάχα τό μήνα καθένα, με μιá πέрдика ή περδικόπουλο.

Έχουμε, λοιπόν, δώδεκα μήνες, ίσον δώδεκα—έστω—πέрдικες, προς έφτά που είναι τά μέλη της άλεπουδοοικογένειας, ίσον πέрдικες 84.

Να μη δεχτούμε τώρα ότι οι άλεπές έχουν μεγάλη αδυναμία στους λαγούς και τά λαγουδάκια; Αϋτό τό έξέρουν και τά μωρά των κουτόφραγων. Θά τό δεχτούμε λοιπόν κι' αϋτό και θά παραδεχτούμε ότι, δυό φορές έστω τό χρόνο, λαμπρή να ποϋμε και Χριστούγεννα, πασχάει κάθε μέλος της άλεπουδοοικογένειας με ένα δυστυχισμένο λαγό. Δηλαδή έφτά έπι δύο, ίσον λαγοί δεκατέσσερες.

Την Έθνική έορτή, ως γνωστόν, καθώς και την είσοδο του νέου έτους, οι άλεπούδες τη γιορτάζουν με κόττα. Ποτέ άλλοτε. Ίσον, λοιπόν, κόττες δεκατέσσερες.

Λοιπόν έχουμε: πέрдικες όγδόντα τέσσαρες, προς 25 δραχμές να ποϋμε, ίσον δραχμές 2100. Λαγοί 14 (χωρίς την άπώλεια άναπαραγωγής) προς 70 δραχμές, ίσον δραχμές 1000. Κόττες 14 προς 50 δραχμές, ίσον δραχμές 700.

Ίδου τό «έξ αλωπεκών ένθικόν εισόδημα», άνθρωπε του Θεοϋ!...

Όσο για τά παραπάνω νούμερα, άφήνω τόν κάθε φίλο άναγνώστη να σκεφθί και να κρίνη μόνος

του αν είναι τόσα και δεν είναι πολλές φορές πολυ-
λαπλάσια.

Λοιπόν; Λοιπόν μιὰ ἀλεπουδοφωλιά ἀνενόχλητη
ἐπὶ ἕξη μῆνες τὸ χρόνο, εἶναι ἱκανὴ νὰ σπείρῃ τὴν
ἐρήμωσιν στὴν περιφέρειά της, ὅσο πλούσια κι' ἂν
ἦταν σὲ εὐγενῆ θηράματα.

Κατόπιν αὐτῶν κρίνετε μόνοι σας, ἀγαπητοὶ Για-
νῶτες, ἂν προέχῃ νὰ βιάζεστε νὰ κουβαλήσετε αὐτὰ
καὶ λαγούς ἀπὸ τὴν Οὐγγαρία καὶ δὲν ξέρω ποῦθε.

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗ ΒΛΗΤΙΚΗ

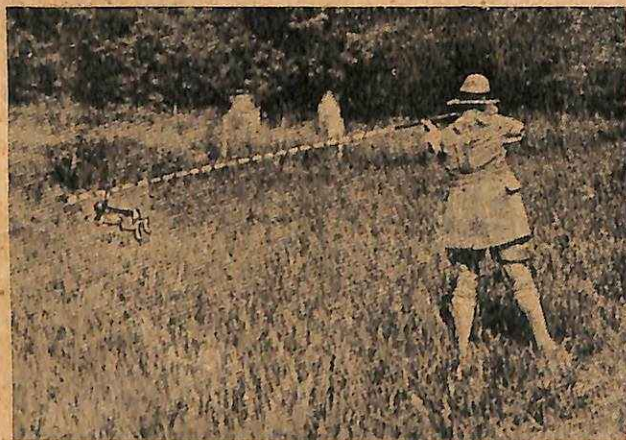
ΟΛΙΓΑ ΠΕΡΙ ΣΚΟΠΕΥΣΕΩΣ

Τοῦ κ. ΙΩΑΝ. Χ. ΚΟΥΤΣΗΣ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ποὺ ὁ φίλος κ. Κ. Φραγκισκά-
τος γράφει τὰς λίαν ἐνδιαφερούσας σημειώσεις του
ἐπὶ τῶν «Κυνηγετικῶν Σκοπευτηρίων» εἶναι σκόπι-
μον νὰ θίξωμεν καὶ τὸ ζήτημα τοῦ κυνηγοῦ σκο-
πευτοῦ.

Ὁ ὅλος τοῦ σκοπευτοῦ ὅστις φαίνεται ἀπλοῦς
ἀφ' οὗ δὲν ἔχει παρὰ νὰ ἐπωμίση, σηματοδύση καὶ νὰ
πιέσῃ τὴν σκανδάλην, εἶναι ἀντιθέτως πολὺ πρὸς λε-
πτὸς καὶ πολυσύνθετος ἀπὸ ὅτι φαίνεται ἐκ πρώτης
ὄψεως. Ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως, ὁ κινητὸς στόχος
εἶναι πολλάκις πολὺ ταχὺ καὶ αἱ διάφοροι κατευ-
θύνσεις του δυσκολεύουν τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος.
Ὁ σκοπευτὴς δέον πρὸς τούτοις νὰ ἀποφασίσῃ ἐν
ἐλαχίστῳ χρονικῷ διαστήματι, πλειστάκις σὲ κλάσμα-
τα τοῦ δευτερολέπτου, σπανίως δὲ εἰς διάστημα δευ-
τερολέπτων, νὰ ῥίξῃ τὴν τουφεκιά του.

Ἐχουν γίνεи καταμετρήσεις τῆς ταχύτητος τῶν
πυλίων καὶ ἀπεδείχθη ὅτι κατὰ μέσον ὄρον σὲ 1"
πετοῦν 12-15 μέτρα. Εἶναι εὐνόητον λοιπὸν ὅτι κυ-
νηγὸς ὅστις θέλει χρονοτριβήσῃ 1" διὰ νὰ ἐπωμίση
καὶ 1" διὰ νὰ σηματοδύσῃ σ' ἓνα κοπάδι πέρδικας ποὺ
θὰ τοῦ βγῇ στὰ 20 μέτρα μακρυνὰ του, θὰ τίς τουφεκί-

Ἐπὶ κινουμένων στόχων, ὡς ἀρχὴν πρέπει νὰ
ἔχῃ ὁ κυνηγὸς, τὴν προσοκίμωσιν.

Ὁπλισθῇτε μὲ ὑπομονὴν ὥς ποῦ θὰ σὰς ἐπιτρέψῃ
τὸ Κράτος μας νὰ ἐξοντώσετε τοὺς ἐξοντωτὰς τῶν
κυνηγίων σας.

Μέχρι τότε, μέχρι τῆς κοσμοϊστορικῆς ἐκείνης
ἡμέρας, πολὺ λίγα πράγματα, ἂν ὄχι μηδέν, εἶναι
δυνατὸν νὰ γινῶν γιὰ νὰ προλάβουμε τὸν παντελεῖ
ἀφανισμό.

Ἀλλὰ γι' αὐτὰ καὶ ἄλλα, θὰ πραγματευθοῦμε σὲ
ἄλλο ἄρθρο.

W

ση στὰ 50 μέτρα, μὲ ὀλίγας ἐλπίδας ἐπιτυχίας. Διὰ μιᾶς
καλῆς ὁμῶς ἀσκήσεως, δύναται νὰ συντομευθῇ κατὰ
πολὺ τὸ χρονικὸν διάστημα.

Ὁ χρόνος αὐτὸς εἶναι διάφορος εἰς τοὺς διαφο-
ρους κυνηγούς, σιγὰ ὁμῶς καὶ εἰς τὸν αὐτὸν κυνη-
γὸν ἀκόμη. Οὕτω ἡ κόπωση, ἡ ἀδιαθεσία, οἱ στε-
νοχώριες, ἡ κατάχρησις οἰνοπνεύματος ὡς καὶ ἡ πο-
λυφαγία, ἐπιβραδύνουν τὴν διὰ τοῦ νευρικοῦ συστή-
ματος μετάδοσιν τῆς ἐνεργείας εἰς τὸν δάκτυλον ποὺ
θὰ πιέσῃ τὴν σκανδάλην. Συνεπῶς ἐκ τῆς ταχύτη-
τος τῆς μεταδόσεως αὐτῆς ἐξαργτάται πολὺ ἡ ἀπό-
στασις ποὺ θὰ εὐρεθῇ τὸ πουλὶ ὅταν πέσῃ ἡ
τουφεκιά.

Ἐνα θήραμα ποὺ θὰ σηκώσῃ ὁ κυνηγός, θὰ πα-
ρέλθῃ 1) 12 ἕως 1) 20" μέχρις ὅτου ἡ ὄρασις συλλά-
βῃ τὴν εἰκόνα διὰ νὰ ἔχῃ ὡς ἐπακολουθήμα τὴν ἐ-
πώμισιν τοῦ ὄπλου. Ἡ ἐπώμισις δύναται νὰ γίνῃ
σὲ ἐλάχιστον διάστημα. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς
ὅταν ὁ στόχος εἶναι στὴ γραμμὴ τῆς βολῆς, ὁ
ὀφθαλμὸς ἐλέγχει αὐτήν, ἐντυπῶται εἰς τὸν ἐγκέ-
φαλον καὶ δίδει τὴν ἐντολήν στὸ δάκτυλο νὰ τρα-
βήξῃ τὴν σκανδάλην.

Ἡ ἐντολὴ αὕτη δύναται νὰ μεταδοθῇ μὲ μεγα-
λυτέραν ἢ μικροτέραν ταχύτητα. Ὁ σκοπευτὴς εἰς τὸν
ὁποῖον μεταδίδεται ταχέως (τὸ ταχύτερον ἀποδεδει-
γμένως εἶναι 8) 100", τὸ βραδύτερον 9) 10") θὰ τραβή-
ξῃ ταχύτατα μετὰ τὸ σήκωμα τοῦ πουλιοῦ, σὲ 2-3) 10".
Σκοπευταὶ ὀλιγώτερον ταχείς, σὲ 4 5) 10". Ταῦτα βε-
βαίως, σχετικῶς μὲ σκοπευτὰς ἐξησκημένους.

Ἐνας πρὸς σὲ ζωντανὰ περιστέρια π.χ. θὰ τρα-
βήξῃ τὸ περιστέρι ἀπὸ 5—7 μέτρα ἀπὸ τὸ κουτὶ μὲ
τὴν πρώτην βολήν. Ἡ δευτέρα βολὴ θὰ εἶναι σὲ πε-
ρισσότερον τοῦ διπλασίου αὐτῆς τῆς ἀποστάσεως. Διὰ
τοῦ παραδείγματος αὐτοῦ βλέπομεν σὲ πόσῃ ἀπόστα-
σιν θὰ εἶναι τὸ θήραμα δι' ἓνα βραδύτερον σκοπευτήν.
Ἡ ἀπόστασις αὕτη μεγαλύνει ὅταν ὁ πρὸς δὲν ἔχει ἐ-
πωμίσει, ἢ βρίσκεται σὲ δύσκολο μέρος, ἢ τὸ ὄπλο
του δὲν τοῦ ἔρχεται καλὰ ἢ εἶναι κουρασμένος κλπ.

Ἄς υποθέσωμεν ὅτι ἓνας μέτριος σκοπευτὴς μὲ
μῖαν ἐπιβράδυνσιν 0,17" μὲ τὸ ὄπλον ἐπ' ὧμου ση-
ματοδύει ἓνα στόχον κινούμενον μὲ ταχύτητα 13 μέ-

τρων τὸ 1", διὰ νὰ ἴδωμεν τί διόρθωσιν πρέπει νὰ
ἐπιφέρῃ ὅταν περνᾷ ἐμπρὸς του. Ὅταν τὸ ἐσκό-
πευσε ἀκριβῶς ἐπάνω του τί θὰ γίνῃ; Τὸ μάτι ἐξη-
κριβώσε τὴν εὐθείαν γραμμὴν καὶ ὁ ἐγκέφαλος μετέ-
δωκε εἰς τὸν δάκτυλον τὴν ἐντολήν νὰ τραβήξῃ. Ἡ
ἐνέργεια αὕτη θὰ διαρκέσῃ 0,17". Ἡ σκανδάλη ἔ-
παίξε σὲ 0,003", ὁ πετεινὸς ἔπεσε σὲ 0,005", τὸ κα-
ψύλιον ἀνεφλέγη, μετὰ ἡ πυρίτις καὶ ἡ ριζὴ ἐφθα-
σαν εἰς τὸ στόμιον τοῦ ὄπλου σὲ 0,003". Ἀπὸ τὸ
στόμιον δὲ μέχρι τοῦ στόχου (30 μέτρα π.χ.) τὰ σκά-
για ἐχρειάσθησαν 0,106". Ὡστε τὸ σύνολον τῶν
ἐνεργειῶν ἐχρειάσθη 0,287".

Εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ τὸ πουλὶ διήνυσεν 3,73 μέ-
τρα καὶ τὸ κέντρον τῆς τουφεκιάς θὰ πέρασε εἰς
αὐτὴν τὴν ἀπόστασιν ὅπισθεν τοῦ στόχου.

Ἀντὶ ἐνὸς κυνηγοῦ ἔχοντος μῖαν ἐπιβράδυνσιν
0,17", ἃς υποθέσωμεν ἓναν πρώτης τάξεως σκοπευ-
τὴν ἔχοντα ὄπλον πρώτης κατηγορίας μὲ φωτιὰς στὰ
πλάγια (πλατίνες) ταχύτατα λειτουργούσας, κερδι-
ζοῦν ἀπὸ τὸν παράγοντα τῆς ταχύτητός του 0,09
καὶ τὸν τοῦ ὄπλου του 0,0025". Τὸ σύνολον τῶν
ἐνεργειῶν του θὰ τοῦ ἀπαιτήσῃ 0,194" καὶ ἡ διόρ-
θωσις ποὺ δέον νὰ ἐπιφέρῃ, εἶναι 252 μέτρα.

Ἀντὶ ὁ σκοπευτὴς νὰ τραβήξῃ ἐπάνω εἰς τὸν
στόχον, παρακολουθεῖ τὴν κίνησιν τοῦ πουλιοῦ καὶ
σηματοδύει ἓνα σημεῖον 1,30 μέτρον ἔμπροσθεν τοῦ
πουλιοῦ, ῥίχνει τὴν τουφεκιά χωρὶς νὰ σταματήσῃ
τὸ ὄπλον. Διότι εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν δὲν ἔχει
νὰ σκεφθῇ διὰ τὴν ἐπιβράδυνσιν καὶ τὸν ἀπωλεσθέν-
τα χρόνον. Ἡ ρήγαν τοῦ ὄπλου εὐρίσκεται εἰς τὴν
γραμμὴν ποὺ πρέπει καὶ συνεπῶς δὲν ἔχει παρὰ νὰ
σκεφθῇ τὸ χρονικὸν διάστημα ποὺ θὰ χρειασθῶν
τὰ σκάγια ἀπὸ τὸ στόμιον τοῦ ὄπλου μέχρι τοῦ στό-
χου, ἥτοι 0,106".

Τὰ σκάγια τότε θὰ πλήξουν τὸ πουλὶ μὲ τὸ κέν-
τρον τῆς τουφεκιάς.

Συμπέρασμα ὅλων αὐτῶν εἶναι νὰ σηματοδύωμεν
πολὺ ἐμπρὸς καὶ νὰ τὸ ἔχωμεν ὡς ἀρχὴν. Διότι καὶ
περισσότερον τοῦ δέοντος ἂν εἶναι, ὡς γνωστὸν τὰ
σκάγια δὲν φθάνουν ὅλα τὴν ἴδιαν στιγμὴ, ἀλλ' ὑπάρ-
χουν καὶ καθυστερημένα (ἰδίως ἐκ τῶν ἀκριανῶν)
ἅτινα θὰ πλήξουν τὸ πουλὶ.

Ἀνωτέρω ἀναφέραμεν παράδειγμα σκοπευτοῦ
ποὺ παρακολουθεῖ τὸ θήραμα. Δέον ὁμῶς νὰ γίνῃ
καὶ ἡ διάκρισις τοῦ συνόλου τῶν κυνηγῶν εἰς δύο
μεγάλας κατηγορίας: εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι σημα-
τεύουν κλείνοντας τὸ ἓνα μάτι, οἱ ὁποῖοι καὶ παρα-
κολουθοῦν τὸ θήραμα διὰ τοῦ ὄπλου καὶ εἰς τοὺς
βάλλοντας μὲ τὰ δύο μάτια ἀνοικτὰ οἱ ὁποῖοι μό-
λις ἐπωμίσουν ῥίχνουν εὐθὺς τὴν βολήν των εἰς τὸ
ἀπαιτούμενον σημεῖον ἔμπροσθεν τοῦ πουλιοῦ. Οἱ
τελευταῖοι ὁμῶς πρέπει νὰ ἔχουν τὸ φυσικὸν χάρι-
σμα νὰ ὑπερερεθίστῃ τὸ δεξιὸν μάτι τοῦ ἀριστεροῦ, διότι
ἄλλως θὰ βλέπουν τὴν ρήγαν μὲ ἀριστερὸν μάτι λοξῶς.

Ἡ δευτέρα κατηγορία ὑπερέχει τῆς πρώτης καὶ
διότι εἶναι ταχύτεροι καὶ διότι οἱ κλείνοντας τὸ ἀρι-
στερὸν μάτι ἔχουν μικρότερον ὀπτικὸν πεδῖον ὁράσε-
ως. Γιὰ νὰ ῥίξουν τὴν δευτέρην τουφεκιά πρέπει νὰ
ἀνοίξουν καὶ νὰ ξανακλείσουν τὸ ἀριστερὸν μάτι. Ὑ-
πάρχουν πολλοὶ κυνηγοὶ οἱ ὁποῖοι τουφεκοῦν μὲ τὰ
δύο μάτια ἀνοικτὰ χωρὶς νὰ τὸ ξέρουν.

Κυνηγοὶ οἱ ὁποῖοι ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τουφεκοῦν
μὲ τὸ ἓνα μάτι κλειστὸ, εὐκόλως δύναται νὰ συνη-

θίσουν νὰ μὴ τὸ κλείνουν καὶ μετ' εὐχαριστήσεως
θὰ ἴδουν πόσον ταχύτεροι θὰ γίνουν καὶ πόσον καλ-
λίτερα θὰ βλέπουν τὸ θήραμα. Ὅπως ὁ παίζων μπι-
λ-ἀρδο κάνει τὴν καρμπολά μὲ τὰ δύο μάτια ἀνοι-
κτὰ φέρων τὸ χέρι, τὴν στέκα καὶ τὴν μπίλια σὲ
εὐθεῖα γραμμὴ, ἔτσι καὶ ὁ κυνηγὸς δύναται νὰ φέ-
ρῃ τὸ ὄπλον καὶ τὸ θήραμα σὲ μῖαν εὐθεῖα γραμμὴ
χωρὶς νὰ κλείσῃ τὸ ἀριστερὸν μάτι. Τὸ μόνον ποὺ
πρέπει νὰ προσέξῃ ὁ κυνηγὸς εἶναι τὸ ὄπλο του νὰ
εἶναι ἀκριβῶς στὰ μέτρα του, ὥστε νὰ μὴ εἶναι
ἀνάγκασμένος νὰ διορθώῃ τὴν σκοπευτικὴν γραμ-
μὴν διὰ δευτέρας περιττῆς κινήσεως.

Ταῦτα περὶ σκοπεύσεως ἀπὸ θεωρητικῆς ἀπόψε-
ως. Ἀλλὰ διὰ νὰ γίνῃ κανεὶς καλὸς εἰς τὸ ἄθλημα
αὐτὸ πρέπει νὰ ἐξασκῇται τακτικά, διότι ἄλλο ἢ θε-
ωρία καὶ ἄλλο ἡ πράξις.

Καὶ διὰ νὰ ἔχομε εὐκαιρίας νὰ γυμναζώμεθα,
πρέπει μόνοι μας νὰ φροντίσωμε νὰ διατηρήσωμεν
καὶ εἰς ἐπίμετρον δημιουργήσωμεν ἀφ' ἐνὸς μὲν θη-
ράματα, ἀφ' ἑτέρου δὲ σκοπευτήρια. Διότι σήμερον
τὰ 800)ο τῶν κυνηγῶν δὲν φθάνουν νὰ ῥίχνουν 500
φυσίγγια τὸν χρόνον μὲ τὰς τελευταίας δὲ ἀπαγορευ-
τικὰς διατάξεις καὶ τῶν ἀνοικτῶν, εἶναι ζήτημα
ἂν θὰ εἴμεθα τόσον εὐτυχεῖς νὰ ῥίχνουμε καὶ τὰ 500
αὐτὰ φυσίγγια...

ΙΩΑΝ. Χ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΦΡΙΚΑΛΕΟΝ ΤΕΛΟΣ ΘΗΡΑΜΑΤΟΣ

Ἀπὸ τὸ Γερμανικὸν κυνηγετικὸν περιοδικόν, πα-
ραλαμβάνομεν τὴν ἀνωτέρω φωτογραφίαν μιᾶς
ἐλαφίνας, ποὺ μὴ μπορῶντας νὰ ἐλευθερώσῃ
τὸ πόδι της, πιασμένον στὴ διχάλα δένδρου,
βρῆκε φρικαλέον τέλος ἀπὸ ἀσπίδα.

Ο ΖΕΥΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΕΛΑΦΙΟΥ

«Ο Ζεύς αιχμάλωτος! Η είδησις μᾶς ἔρχεται ἀπὸ τῆς Βερροίας. Μὲ τὴν προσθήκην ὅμως, ὅτι ὁ τερπικέραυτος καὶ νεφεληγερέτης, ἐνεσαρκώθη εἰς ἕνα τρισαχαιτωμένο ἐλαφάκι πού ὑπὸ περιέργους συνθήκας περιήλθεν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ἐκεί Κυνηγετικοῦ Συλλόγου.

Ἀλλὰ ἄς ἀφήσουμε τὸ φίλο κ. Εὐάγγ. Γαλανόπουλο, ἀντιπρόσωπό μας στὴ Βερροία, νὰ μᾶς ἀφηγηθῇ τὴν ἱστορία τοῦ ἐλαφιοῦ αὐτοῦ.

* *

—Πέρσου, κατὰ τὸν Ἰούλιο, κάποιος τοσπάνος τοῦ χωριοῦ Κουμαργιό, πού ἀπέχει τρεῖς ὄρες ἀπὸ τῆς Βερροίας, ἐνῶ ἔβροσκε τὰ γίδια του, ἀκούσε τὰ σκυλιά του νὰ γαυγίζουν «τάμπα». Καὶ σὲ λίγο ξεχώρισε ἀπελπισμένο βέλασμα ἐλαφιοῦ.

Ὁ τοσπάνος ἔτρεξε πρὸς τὰ ἔκει καὶ βρέθηκε μπροστὰ σ' ἕνα μικρὸ ἐλαφάκι πού προσπαθοῦσαν νὰ πνίξουνε τὰ σκυλιά του. Χοῦγιαξε τὰ ζαγάρια καὶ μάζεψε τὸ ἐλαφάκι ματωμένο καὶ μισοψάφιο. Τὸ περιέθαψε πρόχειρα καὶ τὸ βράδυ τὸ φερε στὸ χωριό του.

Ἐκεῖ εἰδοποίησαν τὸ δασονόμο γιὰ τὸ εὔρημα καὶ ἐπειδὴ ἦταν μικρὸ, ἀποφασίσανε νὰ τὸ ριξοῦνε σὲ μιὰ νηόγεννη ἀγελάδα πού βυζαίνονταν. Ἡ γελάδα τὸ δέχτηκε καὶ ἔτσι ἀπὸ τότε ἐμοίραζε τὸ γάλα τῆς στὸ ἐλαφάκι καὶ στὸ μόσχο τῆς.

Μεταξὺ τῶν δύο...ὁμογάλακτων, ἀνεπτύχθη τέτοιος δεσμός, πού καθίστατο ἀδύνατος ὁ χωρισμός των. Ὄταν μάλιστα ὁ Κυνηγετικὸς Σύνδεσμος Βερροίας ἐπληροφορήθη τὸ γεγονός καὶ ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ ἐλαφάκι—εἰς τὸ ὁποῖον ἄγνωστον παρὰ τίνος καὶ διατὶ ἐδόθη τὸ ὄνομα Ζεύς—τὸ ἐλαφάκι δὲν ἀπεμακρύνετο τῆς Κουμαργιάς, ἐὰν δὲν συνωδεύετο ἀπὸ τὸν μόσχον.

Καὶ τὸ Ταμεῖον τοῦ Κυνηγετικοῦ Συνδέσμου κατέβαλε τὴν ἀξίαν τοῦ ὁμογάλακτου. Ἦδη ἀμφότερα φιλοξενοῦνται εἰς τὸ Δημοτικὸν Πάρκον Βερροίας, τοῦ Δημάρχου κ.

Ἀν. Πρωτοψάλτου ἐνδιαφερθέντος ἀξιεπαίνως διὰ τὴν συντήρησίν των.

Ὁ Ζεύς εἶναι γαλήνιος καὶ καταδεκτικὸς πρὸς τοὺς ἐπισκέπτας τοῦ Πάρκου.

Βάρδα νὰ μὴν ἀκούσῃ μόνον γαῦσιμα ἢ ν' ἀντικρύσῃ σκύλο.

Τότε μεταβάλλεται εἰς... οἰκτρὸν καὶ περίτρομον Δίον.

Πρὸ ἡμερῶν πού τὰ βγάσανε ἀπ' τὸ σταῦλο στὸ δημοτικὸ πάρκο γιὰ βοσκή, συνηντήθησαν στὸ δρόμο μὲ κυνηγιάρικο σκυλί, τὸ ὁποῖον τὸ ἐγαύγισε. Τὸ ἐλαφάκι τρόμαξε βέβαια, τρόμον τὸν ὁποῖον ἐκδηλώνει πάντα ὅταν ἀκούει ἔστω καὶ μακρυνὰ γαυγίσματα καὶ ὡς σωτηρίαν του ἐδιάλεξε νὰ φέρῃ γύρα στὸ μοσχάρι! Βλέπετε, ὅτι οὔτε τότε δὲν ἐσκέφθηκε, νὰ τὸ βάλῃ στὰ πόδια καὶ νὰ φύγῃ.

Ἄλλῃ μιὰ μέρα πάλι γιὰ νὰ δοκιμάσουν ἂν μπορεῖ νὰ μείνῃ μόνον του, βγάλανε τὸ μοσχάρι ἀπὸ τὴν αὐλή πού τὰ εἶχανε καὶ κλείσανε τὴν πόρτα. Ἐκανε σὰν τρελλό. Ἀντιληφθὲν δὲ ἕνα ἀνοιγμα στὸν τοῖχο σὲ ὕψος 3-4 μέτρων, δίνει ἕνα σάλτο γιὰ νὰ περάσῃ ἀπ' τὸ ἀνοιγμα, πού μόνον πού δὲν ἐσκοτώθηκε. Πηδάει δὲ σὰν τόπι, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀνάγκη νὰ πάρῃ ὄρα.

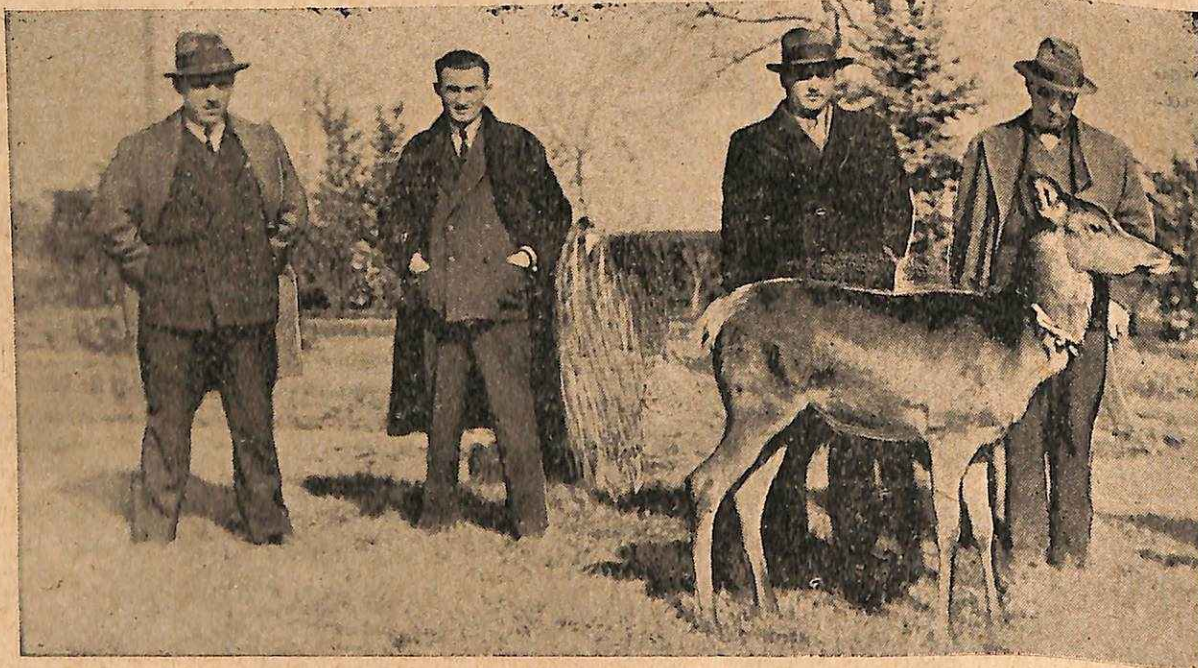
Ὁ Ζεύς, ἐν τέλει, συγκεντρώνει τὴ συμπάθεια καὶ τὰ χάδια ὅχι μόνον τῶν κυνηγῶν μας, ἀλλὰ καὶ τῶν λοιπῶν φιλοξῶν κατοίκων τῆς Βερροίας.

* *

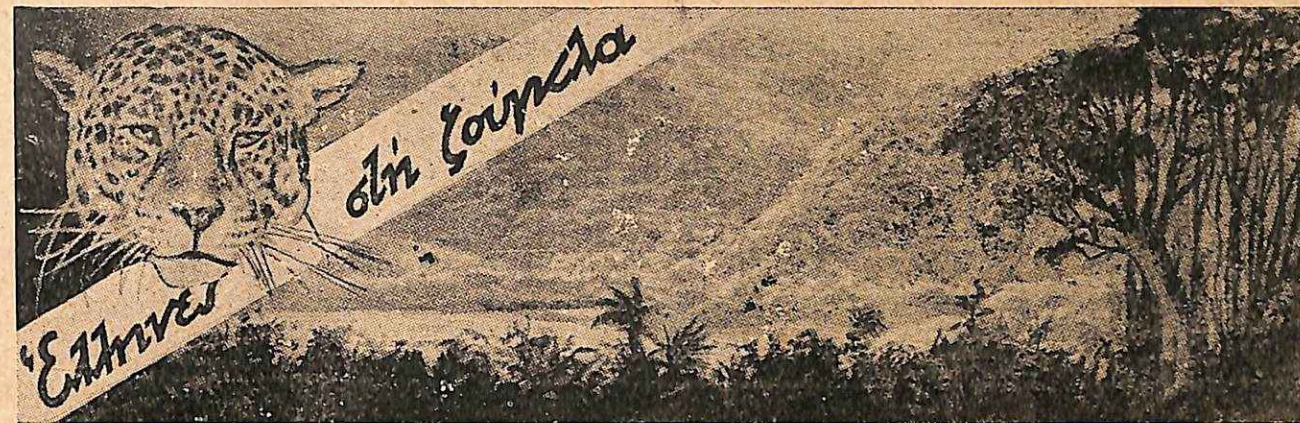
Οἱ ὑψηλοὶ προστάται του, οἵτινες φροντίζουν νὰ μὴ λείπῃ τίποτε εἰς τὸν θελκτικὸν αἰχμάλωτόν των εὐρίσκονται ἤδη εἰς ἀμνησίαν. Ἀντιλαμβάνονται ὅτι ὁ χρόνος πρὸς ἐπιζητήσιν φυσικῆς συντροφίης τοῦ Διὸς πλησιάζει, πλὴν ἡ ἐξέυρεσίς τῆς ἐκεῖ καθίσταται ἀδύνατος.

Ζητεῖται ὁδὸν νύμφης.

Τὸ Ὑπουργεῖον ἤδη ἔχει τὸν λόγον...

Ὁ Ζεύς ποζάρων ἐν μέσῳ τῶν προσκετῶν του. Ἐξ ἀριστερῶν: Ε. Γιαννόπουλος δασαρχὼν, Εὐάγγ. Γαλανόπουλος, ἀντιπρόσωπός μας, Ἀντ. Πρωτοψάλτου, Δημάρχος Βερροίας καὶ Κων. Μπουζότας Πρόεδρος τοῦ Κυνηγετικοῦ Συλλόγου Βερροίας

ΤΖΙΜ ΔΗ ΓΚΡΗΚ Ο ΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ

VII

Στοὺς τροπικοὺς λόγγους μὲ τοὺς ἐλέφαντες.—Χίλιες μπανανιὲς σὲ τρεῖς νύχτες.—
Μὲ τὴ προβοσκίδα ψηλά.—Δευτερόλεπτα τραγικῆς ἀγωνίας.—Μιὰ
καλὴ σφαῖρα.—Καρδιὰ ἐλέφαντος ψητῇ.

Θὰ σᾶς ἀφηγηθῶ τώρα γιὰ τοὺς ἐλέφαντες, πού δὲν τοὺς συμπαθῶ καὶ πολὺ, γιατί οἱ ἄθλιοι ρημάζουν τὰ χωράφια καὶ κάνουν γῆς Μαδιάμ τις καλλιέργειες. Δὲ φοβοῦνται κανένα θεοῖο τῆς ζούγκλας κι' ὅπου πέσουν, πέφτει ἡ καταστροφή.

Ἀρκεῖ νὰ σᾶς πῶ, πῶς ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια ἕνα κοπάδι πού εἶχε πέση στὴ δική μου περιοχὴ μοῦ κατέστρεψε μέσα σὲ λίγες νύχτες τοὺς μπανανέωνες μου, ξεριζώνοντάς μου ἀνεπανόρθωτα ἀπάνω ἀπὸ χίλιες μπανανιὲς. Γιατὶ δὲ φτάνει ὅ,τι θὰ φάνε. Ἡ ζημιὰ ἡ μεγάλη γίνεται ἀπὸ τὸ διάβα τους κι' ἀπὸ τὶς πατημασιὲς τους.

Ἄν τοὺς ἔρθῃ δὲ νὰ διαλέξουν τὸ καπνοχώραφόν σου γὰ νὰ σταθμεύσουν κανένα τέταρτο μέσα στὴ νύχτα, νὰ ξεκουραστοῦν καὶ νὰ παίξουν τὰ μικρά, ρημάζεται κυριολεκτικῶς τὸ καπνοχώραφο.

Μεμονωμένα ἄτομα σπανίως ὑπάρχουν. Κυρίως σὲ κοπάδια. Ἐχὼ ἰδῇ κοπάδια ἀπὸ χίλιους κι' ἀπάνω ἐλέφαντες νὰ σπέρνουν τὴ καταστροφὴ ὅπου περάσουνε.

Τώρα, μὲ τὸ ἐντατικὸ κυνήγι πού τοὺς γίνεται γιὰ τὸ ἐλεφαντόδοντό τους, ἔχουν λιγοστέψῃ πολὺ καὶ ἡ ἄδεια νὰ τοὺς κυνηγήσῃς κοστίζει πενήντα λίρες, μὲ δικαίωμα νὰ σκοτώσῃς ὅχι παραπάνω ἀπὸ τρεῖς ἀρσενικοὺς. Ἄς μὴν παραξευεφτῇ κανεὶς μὲ τὸ μεγάλο ποσὸ πού κοστίζει αὐτὴ ἡ ἄδεια, γιατί τὸ ἐλεφαντόδοντο εἶναι πανάκριβο καὶ πληρώνεται μὲ τὸ παραπάνω.

Ἐννοεῖται ὅτι οὔτε εὐκόλο εἶναι τὸ κυνήγι τους οὔτε καὶ στερημένο ἀπὸ πολλοὺς κινδύνους. Ὁ ἐλέφαντας εἶναι ζῷον μὲ πολὺ νὰ μὲν ἀδύνατη ὄραση, ἀλλὰ ἡ ἀκοή του καὶ ἡ ὁσρησή του εἶναι τόσο ἀκονισμένες, πού ποτὲ δὲ θὰ καταφέρῃ νὰ τὸν σιμώσῃ κυνηγὸς ἅμα δὲ φροντίσῃ νὰ λάβῃ μύριες ὀ-

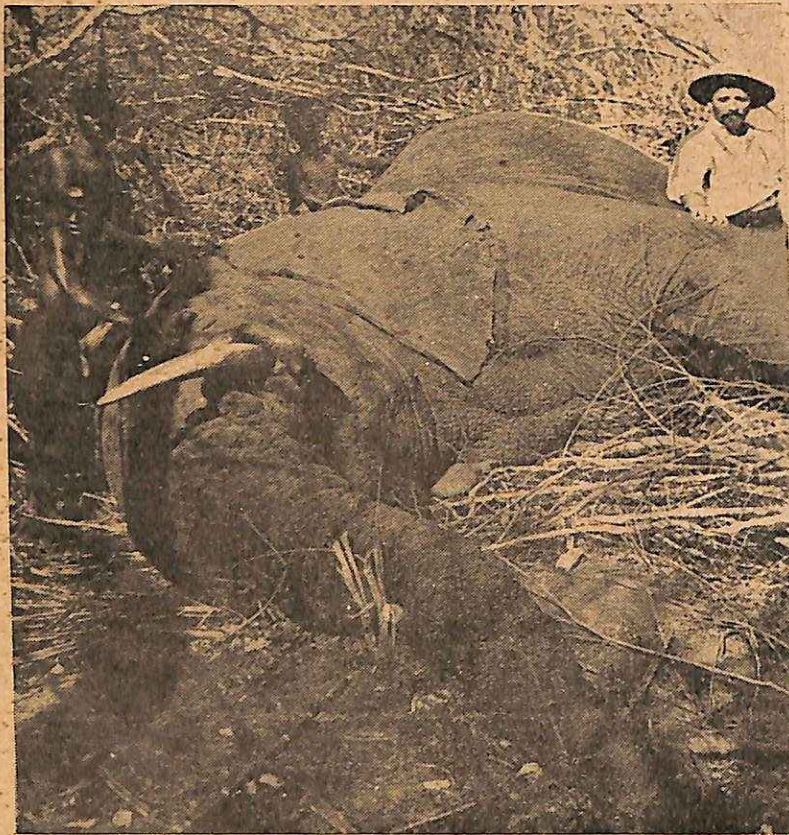
σες προφυλάξεις καὶ προπάντων νὰ ἔχῃ εὐνοϊκὸ τὸν ἄνεμο, δηλαδὴ ὁ ἄνεμος νὰ φυσᾷ ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ ζῶου πρὸς τὸν κυνηγὸ καὶ ὄχι ἀντιθέτως.

Ἐπειτα τὴν ἡμέρα πάνε καὶ χώνονται στὰ πιὸ

Ἡ καπνοφυτεῖς τοῦ Τζίμ—πού διακρίνεται πάνω, ψηλά—ρημάζονταν ἄλλοτε, ἀπὸ τὰ κοπάδια τῶν ἐλεφάντων

ἀδιαπέραστα μέσῃ τοῦ κάθε πυκνοῦ δασόλογγου, πού ἂν δὲν ἦταν ὁ ἴδιος ὁ ντορός τους νὰ βοηθᾷ τὸν κυνηγὸ καὶ νὰ τοῦχη ἀνοίξῃ κάπως τὸ δρόμο, θὰ

Ο Τζιμ δὴ Γκρήκ πάνω σ' ἓνα ἀπὸ τοὺς πολλοὺς τεράστιους ἐλέφαντες ποὺ ἔχει σκοτώσει γύρω στὴ Λήμητρα Φάρμ.

ἡμέρες μου ἐδῶ νὰ πέφτουν θύματα τῶν ἐλεφάντων, μάλιστα καὶ τρεῖς λευκοὺς. Ὁ ἐλέφαντας ἄμα πιάσει τὸ θῦμα του τὸ κατακοματιάζει, ξεμασκαλίζει μὲ τὴ φοβερὴ προβοσκίδα του χέρια καὶ πόδια καὶ τὰ σφεντονίζει ἓνα κατὰ τὴν ἀνατολὴ καὶ ἄλλο κατὰ τὴ δύση καὶ τσαλαπατάει χάμω μὲ λυσσασμένη μανία τὰ σπαραγμένα μέλη, ποὺ γίνονται πιά κυριολεκτικὰ ἓνας ἄμορφος πολτός.

Ἐχὼ χτυπήσει ἀρκετούς. Μὰ μονάχα ἀπὸ ἓνα κόντεψα νάχω κακὰ ξεμπερδέματα. Δύο δευτερόλεπτα ζωῆς ἂν τοῦμεναι ἀκόμη, δὲ θὰ ὑπῆρχα τώρα νὰ σᾶς διηγούμαι τὴν ἱστορία μου.

Ἐνα πρωτὶ, λοιπόν, ἔρχεται στὴ Λήμητρα Φάρμ κάποιος μαῦρος ἀπὸ τὴ συμβολὴ τοῦ Καφουὶ καὶ μοῦ λέει ὅτι ἐπὶ μέρες τώρα εἶχαν κάμη τὴν ἐμφάνισή τους καὶ τριγύριζαν ἐκεῖ, τρεῖς μεγάλοι ἐλέφαντες.

Ἡ συμβολὴ τοῦ Καφουὶ δὲν ἀπέχει παρὰ τρία μίλια ἀπὸ τὴ Λήμητρα Φάρμ.

Σηκώθηκα στίς τέσσερες τὰ ξημερώματα, πήρα μαζί μου τρεῖς μαῦρους μου καὶ τράβηξα γιὰ κάτω. Δὲν πέρασε πολλὴ ὥρα ποὺ εἶχαμε φτάσει στὸ μέρος ποὺ μᾶς εἶχαν πῆ γιὰ τοὺς ἐλέφαντες καὶ βρήκαμε τὸ ντορό τους φρέσκο.

Διπλασιάσαμε τότε τὴν προσοχή μας, προχωρούσαμε μὲ κάθε προφύλαξη, καὶ κάθε τόσο ἔβαια, ὅπως συνήθως, ἓνα μαῦρο μου καὶ σκαρφάλωνε σὲ κανένα δέντρο ψηλὰ γιὰ νὰ ἐξακριβώσῃ ἀπὸ ποῦ φουσοῖς ὁ ἀγέρας. Ἀκολουθήσαμε ἔτσι ἴσαμε μιά ὥρα δρόμο τὸ ντορό, πατόντας στὸ διάβα ποὺ εἶχανε οἱ ἴδιοι ἀνοιξὴ καὶ προσέχοντας νὰ μὴ κάνουμε τὸν παραμικρὸ θόρυβο.

Μιά στιγμὴ ὁ ἓνας ἀπὸ τοὺς μαῦρους μου κοντοτέκει καὶ μοῦ δείχνει πέρα μὲ τὸ χέρι του. Ἐβλεπε τὸν ἔνανε ἀπὸ τοὺς τρεῖς ποὺ, καθὼς μοῦ εἶπε ἔπειτα, εἶχε τσουλώσει τὰ τεράστια ἄφτιά του ἀλαφιασμένους καὶ πρόσεχε πρὸς τὴ διεύθυνσή μας. Δυστυχῶς ἀπὸ κεῖ ποὺ ἤμουν ἐγὼ δὲν μπορούσα νὰ τὸν δῶ γιατί ὁ λόγγος ἦτανε φοβερὰ πυκνός, κλαδιά, ἀγκάθια, κισσοὶ καὶ περιπλοκάδια παντοῦ καὶ σύθαμπο τὸ φῶς.

Τὴν ἴδια στιγμὴ ἡ λόχη χούγιαξε πέρα ὡς πέρα σὰν νὰ τὴ θέρριζε δρεπάνι καὶ τοὺς ἀκούσαμε ν' ἀπομακρύνονται σὰ σίφουννας, σπάζοντας κλαριὰ καὶ δεντροκίλια. Μᾶς εἶχαν πάρη μυρουδιά.

Ἀκολουθήσαμε ξανά τὸ ντορό τους καὶ μετὰ μισὴ ὥρα τοὺς σιμώσαμε πάλι, μὰ μᾶς ἔφυγαν ξινὰ, γιατί δυστυχῶς μὲ τὴν ἀπελπιστικὴ σιγαλιὰ ποὺ

ἦταν ἐντελῶς ἀπρόσιτοι.

Ἄμα δὲν ἔχει ἰδῆ κανεὶς μὲ τὰ μάτια του καὶ δὲν τάχῃ ζήση, εἶναι ἀδύνατο νὰ σχηματίσῃ πλήρη εἰκόνα τοῦ τι ἐστὶ παρθένο δάσος τῆς ζούγκλας. Ἐκεῖ μέσα τὸ φῶς τῆς ἡμέρας παύει καὶ δὲν περνᾷ ποτὲ ἥλιος, οἱ κορφές τῶν δένδρων κλείνουν ἐντελῶς τὸν οὐρανὸ στὰ περισσότερα μέρη, ἐνῶ ἀποκάτω ὁ τόπος εἶναι ἓνα ἀπερίγραπτο ἀνακάτεμα ἀπὸ ἀγκαθωτοὺς θάμνους, φτέρες τεράστιες, χαμόκλαδα, κισσοὺς, περιπλοκάδια, καὶ μόνο τὰ χτυπητὰ χρώματα κανενοῦ παράξενου τροπικοῦ λουλουδιοῦ, τεράστιου καὶ ἀλλόκοτου, κόβουνε τὴ σκοτεινὴ θαμπίλα.

Μπαίνεις μέσα καὶ βρίσκεσαι μονομιᾶς σὲ ἓναν ἄλλο κόσμο, σὰν νὰ μὴν κατοικῆς πιά στὴ γῆ ἀλλὰ νὰ ἔχῃς μεταφερθῇ σὲ ψεύτικους, ἀλλόκοτους τόπους παραμυθιῶν ποὺ ἀκουγες παιδί.

Ζωὴ δὲ βλέπεις καμμιὰ, κρυμμένη ὅπως μένει τὴ μέρα, σὰν νὰ ἔχη κυριαρχίση ἀπόλυτη καὶ μόνη ἡ φυτικὴ βλάστηση, νικώντας καὶ ἀφανίζοντας τὸ ζωϊκὸ βασίλειο.

Ἐνα πουλὶ ἐδῶ, ἓνα πουλὶ ἐκεῖ ποὺ πετιέται μὲ θόρυβο καὶ φεύγει, ἢ κανένας ρακοτάγγος ποὺ φεύγει τρομαγμένος καθὼς σιμῶνεις καὶ πηδαίει τσιρίζοντας ἀπὸ δέντρο σὲ δέντρο, σοῦ φαίνεται παράξενο πῶς γίνεται καὶ βρίσκονται ἐκεῖ μέσα.

Θ' ἀποφάσιζες λοιπόν νὰ εἰσχωρήσῃς σ' αὐτὸν τὸν ἀδιαπέραστο λαβύρινθο ἂν δὲν ὑπῆρχαν τὰ σύρματα καὶ οἱ διαβες ποὺ ἀνοίγουν πρὸς κάθε διεύθυνση οἱ ἐλέφαντες;

Οἱ μαῦροὶ τοὺς τρέμουν. Ἐχὼ ἰδῆ πολλοὺς στίς

ἔκανε ἐκεῖνο τὸ πρωτὶ, ἡ παραμικρὴ ἀντίθετη ριπὴ ἀνέμου ἔφτανε νὰ μᾶς προδώσῃ. Παρ' ὅλο τὸν ὄγκο τους καὶ τὴ χαρόλικη κατασκευὴ τους οἱ ἐλέφαντες εἶναι τόσο σβέλτοι ὅσο θὰ ἦσαν ἀδύνατο νὰ πιστέψῃ ὅποιος δὲν τοὺς ξέρεῖ καλά. Ἡ πιδ ἀδιαπέραστη ζούγκλα εἶναι γι' αὐτοὺς παιγνιδάκι νὰ τὴν περάσουν ἀπ' ἄκρῃ σ' ἄκρῃ σὰ σφαῖρα. Κλαριὰ σπασμένα, δεντροκίλια ξεριζωμένα καὶ τσαλαπατημένα χαμόκλαδα μᾶς δείχνανε, ὅπως πάντα τὸ πέρασμά τους. Ὅπου εἶναι λασπερὴ ἡ γῆς βλέπεις χάμω τὰ πραγματικὰ ἐκεῖνα πηγαδάκια, ἓνα καὶ δυὸ ποδάκια βάθος, τοὺς στρογγυλοὺς ἐκείνους λάκκους ποὺ ἀφήνουν οἱ βαρεῖες πατημασιές τους στὴ βουρκόλασπη.

Ἀκολουθήσαμε ξανά τὸ ντορό, μὲ περισσότερες προφυλάξεις, ἴσαμε τρία ἀκόμη μίλια. Ὅπου ὁ ἓνας ἀπὸ τοὺς μαῦρους μου μὲ εἰδοποιεῖ μ' ἓνα μικρὸ σφύριγμα καὶ μοῦ δείχνει πέρα. Ἀπὸ δῶ καὶ ἔμπρὸς ὅτι ἔγινε ἔγινε, μέσα σὲ δυὸ τρία δευτερόλεπτα ἂν καὶ μοῦ φανήκανε αἰῶνες.

Ὁ ἐλέφαντας, ὁ ἓνας ἀπὸ τοὺς τρεῖς, ἓνας τεράστιος ἀρσενικός, ἔχοντας χάση φαίνεται τὴν ὑπομονή του ἀπὸ τὸ κυνηγητό μας, εἶδα νὰ τσουλῶνῃ τ' ἄφτιά του, νὰ σηκώνῃ ψηλὰ τὴν προβοσκίδα του καὶ νὰ μᾶς ρίχνεται μεμιάς, ἀπὸ καμμιὰ τοιανταριά, μέτρα ἀπόσταση, μπήζοντας ἓνα φοβερὸ ξεφώνισμα, ποὺ σείστηκε ὁ λόγγος καὶ ποὺ ἀκούστηκε σ' ὅλα τὰ κονάκια τέσσερα πέντε μίλια ὀλοτρόγυρα. Χύμηξε ἴσα ἀπάνω μου.

Βαστοῦσα στὰ χέρια μου ἓνα καλὸ ὄπλο τῶν 450, ποὺ μοῦ τὸ εἶχε δανείσῃ ἓνας φίλος μου ἄγγλος, κυβερνητικὸς ὑπάλληλος, D. W. Gordon τὸ ὄνομα, καταγωγῆς ἀπὸ τὴ Σμύρνη. Χωρὶς νὰ χάσω καιρὸ καὶ χωρὶς νὰ θυμούμαι τι καὶ πῶς, βρέθηκα σταυροπόδι καὶ τοῦ τραβῶ μιά ὅπως ἐρχότανε. Ἡ σφαῖρα κατὰ καλὴ καὶ ἀπίστευτὴ τύχη μου καρφώθηκε στὸ μῖτι του καὶ κουτροβάλησε κάτω ξερός.

Λίγες δεκάδες μέτρα μ' ἔχωριζαν ὅταν ἐσήκωσα τὸ ὄπλο...

ἔξη γιάρδες μπροστά μου.

Ἡ προβοσκίδα του ἄρχισε εὐθὺς καὶ ἔτρεχε αἷματα. Εἶχα μείνῃ ἔτσι γονατιστός, σὰν ἀποβλακωμένος, μὲ τὸ ὄπλο στὸ χέρι μου, νομίζοντας πῶς ἔβλεπα κανένα ὄνειρο καὶ ὄχι ὅτι ζοῦσα. Οὔτε θυμοῦμαι πόσῃ ὥρᾳ ἀπόμεινα ἔτσι.

Σηκώθηκα τέλος, ἔκαμα τὸ σταυρό μου σκεπτόμενος τί ἤθελε ἤμουν κεῖνὴ τὴ στιγμή ἂν ἔμενε μισοῦ λεπτοῦ ἀκόμη ζωὴ στὸ φοβερὸν ἐκεῖνο ὄγκο, ποὺ κειτόταν μπροστά μου, ἔπειτα γύρισα καὶ κοίταξα γιὰ τοὺς μαῦρους μου. Εἶχανε γίνῃ ἄφαντοι.

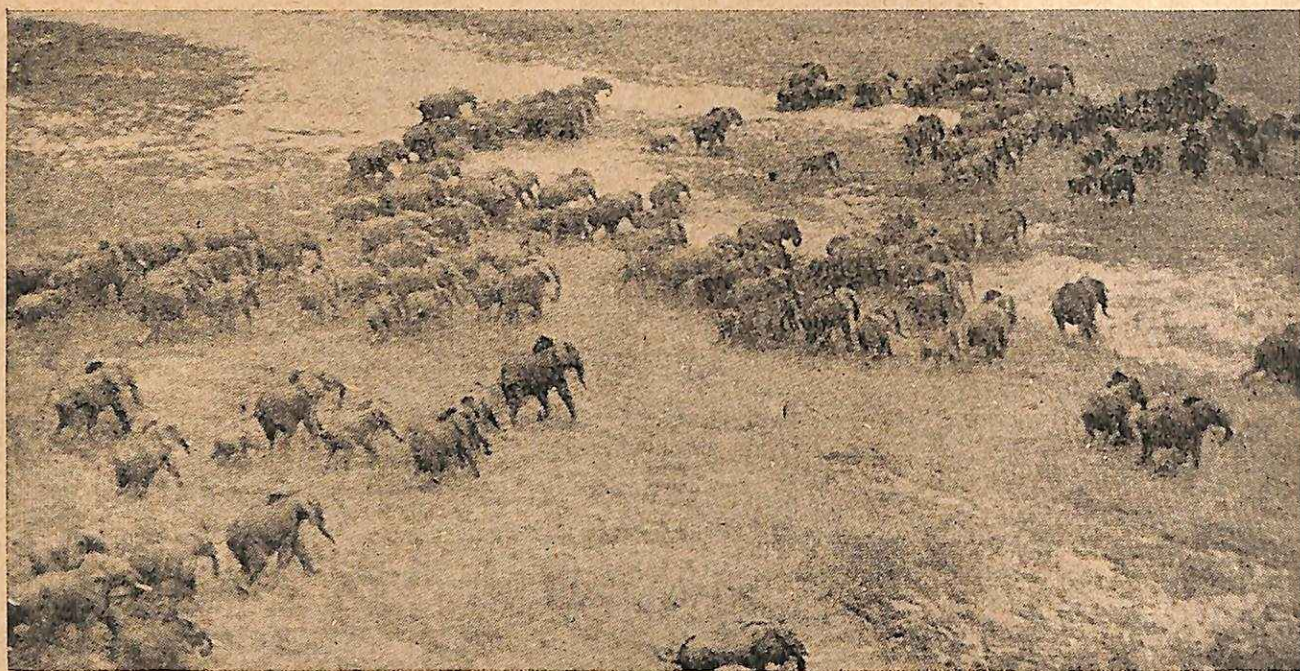
Καὶ τί νὰ κάμω! Ὁμολογῶ ὅτι ἡ γλώσσα μου εἶχε στεγνώσῃ ἀπὸ τὴν ταραχὴ ἐκείνης τῆς στιγμῆς καὶ ἐννοιωθὰ μεγάλη ἀνάγκη νὰ βάλω μιά γουλιὰ νερὸ στὸ στόμα μου. Καὶ τὸ ματαρὰ μὲ τὸ νερὸ τὸν εἶχε ἔνας ἀπὸ τοὺς μαῦρους.

Ἀλλὰ ποὺ μαῦροὶ καὶ ποὺ ματαράς. Αὐτοὶ εἶχαν πετάξῃ καὶ ματαράδες καὶ τὰ πάντα καὶ εἶχανε χαθῇ ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς γῆς.

Φώναξα, ξαναφώναξα μὰ τίποτα. Κάθισα ἐκεῖ χάμου καὶ περιμένα. Μετὰ μισὴ πάνω κάτω ὥρα, νὰ σοῦ τοι καὶ μοῦ ξεπροβάλλουν, παρέα μὲ ἄλλους, καταξεγδαρμένοι καὶ καταματωμένοι ἀπὸ τ' ἀγκάθια καὶ τὰ κλαριὰ μέσα στὸ παλαβὸ τρέξιμό τους νὰ γλυτώσουν.

Μόλις μὲ εἶδανε ζωντανὸ καὶ εἶδανε καὶ τὸν ἐλέφαντα χάμω, κοντέψανε νὰ ζουρλαθοῦνε ἀπὸ τὴ χαρὰ τους. Οἱ δικοὶ μου σκαρφάλωσαν ἀπάνω στὴν κοιλιὰ του καὶ ἄρχισαν νὰ χοροπηδοῦν καὶ γύρω γύρω χοροπηδοῦσαν καὶ τραγουδάγαν οἱ ἄλλοι. Δὲν πέρασε πολλὴ ὥρα καὶ ἦταν ὅλοι βουτηγμένοι στὰ αἵματα ἀπὸ τὴν κορφὴν στὰ νύχια, ὄχι δικὰ τους αἵματα αὐτῇ τῇ φορᾷ, μὰ αἵματα τοῦ ἐλέφαντα, ποὺ εἶχε ξεκουλιαστῇ σὲ λίγα λεπτά καὶ καθέννας ἔκοβε καὶ ἔπαιρνε ἀπὸ μιά γερὴ γερὴ μερίδα.

Ἀνάψανε φωτιά καὶ ψήσανε μεζὲ ἐπὶ τόπου καὶ ἔφαγα καὶ ἐγὼ ἓνα κομμάτι καρδιά ποὺ, ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἀγωνιώδη πορεία καὶ τὴς συγκλονιστικῆς

Έχω ιδή εδώ κάτω κοπάδια από χίλιους κι' άπάνω ελέφαντες, να σπέρνουν τη καταστροφή όπου διαβούν

συγκινήσεις της ημέρας εκείνης, μου φάνηκε πεντανόστιμη.

Ποτέ δε θα μου φύγη αυτή η μέρα από το νου. Τώρα είναι πάλι μερικοί ελέφαντες στα τρίγυρα της Δήμητρας Φάρμ και με ένοχλούν στις φυτείες μου.

Αν σκοτώσω κανέναν καλόν, θα σάς στείλω τη φωτογραφία του, αργότερα όμως, γιατί τώρα που

σας γράφω, 12 Φεβρουαρίου 1935, έχωμε εδώ μεγάλες ζέστες και δεν μπορείς να εμφανίσης τις πλάκες, γιατί χαλούν.

Μόλις άρχισή ο χειμώνας μας, πουν' εδώ άρχίζει κατά τα μέσα Απριλίου, ελπίζω να τ' κατορθώσω και να σάς στείλω.

(Στο επόμενο ή συνέχεια)

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΡΙΘΜΗΣΙΣ ΤΩΝ ΣΚΑΓΙΩΝ

ΕΝΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΟΥ Δ.Σ.Θ.

Παρά του Διεθνούς Συμβουλίου Θήρας έλάβομεν την κάτωθι ανακοίνωσιν.

«Αξιότιμε κ. Διευθυντά

Τ' ό Διεθνές Συμβούλιον Θήρας άς έκφράζει τα καλλίερά του αισθήματα και παρακαλεί όπως εύαρεστηθήτε να δημοσιεύσητε εις τ' ό αξιόλογον περιοδικόν σας «Κυνηγετικά Νέα» τ' ό ακόλουθον άνακοινωθέν:

Τ' ό Διεθνές Συμβούλιον Θήρας επρότεινεν εις όλας τ' ό χώρας, όπως παραδεχθώσι τήν ένδειξιν αριθμήσεως τών σκαγιών, τήν βασιζομένην επί του μετρικού συστήματος κατά 0,25 χμ. Η εύχη του Δ. Σ. Θ. έχει ήδη πραγματοποιηθή εις τ' ός περισσότερας χώρας, τ' ός προσαρμολογήσας εις τόν ρηθέντα όργανισμόν.

Σήμερον γνωρίζει και συνιστά εις τήν προσην τών κυνηγών, κατασκευαστών και όπλων, τήν χρησιμότητα της παραδοχής τών χρωματισμών διά τ' ός φέροντας

τάς μετρικάς ένδείξεις παρακύκλους, τουλάχιστον διά τ' ός μάλλον έν χρήσει αριθμούς σκαγιών. Ητοι:

2,5χμ. (No 7 Παρ.σίον) χαρτόνια χρώματος πρασίνου	
3χμ.	5
3,5χμ.	3
4χμ.	1
	κυανού
	έρυθρου
	κιτρίνου

Η χρησιμότης της βελτιώσεως ταύτης, του προσδιορισμού αριθμού σκαγιών είναι άναμφισβήτητος, και θα ήτο εύχης έργον, εάν ένγενετο παραδεκτή τ' ό ακχύτερον εις άπάσας τ' ός χώρας.

Εις τ' ό έγγραφον τούτο του Διεθνούς Συμβουλίου Θήρας, άπηγγέσαμεν ότι θα ήτο εύχης έργον ή παραδοχή διεθνώς, του μετρικού συστήματος διά τήν αρίθμηση τών σκαγιών και προθύμως ύποστηρίζομεν τήν επικράτησίν του, ός και του διακριτικού χρωματισμού τών χαρτονίων τών καλύκων.

Αναφέραμε δε ότι ό ήμετερος Τεχνικός Διευθυντής κ. Φιλίπ. Φιλιππίδης από έτών έχει προτείνει τ' ό έν λό-

γω σύστημα, μετ' άλλων προσέτι βελτιώσεων, πλήν δέν έντυχον προσοχής τ' ό προταθέντα παρά του κ. Φιλιππίδου.

Είναί όντως λυπηρόν, δι' ήμάς, όταν προτείνωμεν κάτι να μήν εισακουώμεθα, έν' ό μόλις ή πρότασις αύτή προσέλθ' ή έξωθεν, να γίνεται άμέσως και εύλαβ' ό αποδεκτή.

Τ' ό περιοδικόν μας, και τούτο τ' ό λέγομεν με κίνδυνον να θεωρηθώμεν ός περιαντιολογόντες, από της εκδόσεώς του ύπεστήριξε χάριν τών κυνηγών πολλά καινοφανή πράγματα, τ' ό όποια, άν έδημοσιεύοντο εις τόν ξένον Τύπον, θα απέτέλουν πρόδοον διά τήν εξέλιξιν τών κυνηγετικών μας πραγμάτων.

Αυστηρώς έδημοσιεύθησαν εδώ και ό περιορισμένος μας κύκλος, είτε έμεινεν άπαθής, είτε τα άφήκε να αντιπαρέλθουν έν σιγή και να λησμονηθώιν.

Και έν προκειμένω:

Πρό όκτω έτών, ήτοι τ' ό 1927, ό ήμετερος τεχνικός διευθυντής κ. Φιλιππος Α. Φιλιππίδης, έγραψε τ' ό εξής, άτινα άτυχώς δέν είδον τότε τ' ό φώς της δημοσίευσ' ός, καθότι έπεφυλάχθησαν όπως δημοσιεύσασιν έν συνεχεία εις τ' ό βλητικόν μέρος του κυνηγετικού αυτού συγγράμματος «ΑΡΤΕΜΙΣ».

Επειδή όμως σήμεραν δίδεται άφορμή διεθνής, θεωρούμεν καθήκον να δημοσιεύσωμεν περιεκτικώς της έν λόγω μελέτης του κ. Φ. Α. Φιλιππίδου, χάριν τών άναγνωστών τών «Κυνηγετικών Νέων».

ΔΟΚΙΜΑΙ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΩΝ ΟΠΛΩΝ

Τ' ό υπό τών στρατιωτικών επιτροπειών παραλαμβανόμενα πολεμικά όπλα έν τοις εργοστασίσι κατασκευής, παρακολουθούνται άγρόπνως από της άγοράς τών πρώτων ύλ' όν μέχρι της άποπερατώσεως και άποστολής.

Απαντα τ' ό αποτελούντα αυτά στοιχεία, ός και τ' ό του φυσίγγιου έλέγχονται, βα-

σανίζονται, δοκιμάζονται δι' άπάντων τών ύπό της επι-

στήμης και τέχνης όριζομένων μέσων.

Εις τ' ό κυνηγετικά όμως όπλα και φυσίγγια δέν είναι δυνατόν να συμβαίη τ' ό αυτό. Η ζωή του κυνηγού έξαρτάται έκ της εύσυνειδησίας του κατασκευαστού, ή καθιστά όμως, κατά τ' ό μάλλον και ήττον έλαστική ό άγχιος άνταγωνισμός της άυτοσυνηρήσεως.

Ός έκ τούτου τ' ό πεπολιτισμένα Κράτη έθέσπισαν νόμους και υπεχρέωσαν τ' ός κατασκευαστάς να δοκιμάζωσιν άπαντα τ' ό προϊόντα των πριν ή κυκλοφορήσωσιν εις τ' ός άγοράς, εις ειδικά κρατικά καταστήματα, και υπό κρατικού προσωπικού.

Αί ένδιαφέρουσai τ' ός κυνηγούς σφραγίδες τών δοκιμών τούτων άναφέρονται άλλαχοι: εις τήν Έλλάδα εισάγονται συνήθως όπλα βελγικής, γαλλικής, άγγλικής, γερμανικής και ισπανικής κατασκευής, πολύ δε όλίγα αυστριακά, άμερικανικά και ιταλικά.

Ό κυνηγός πρέπει ιδί' ό να προσέχη εις τ' ό κάτωθι: α) εις τήν σφραγίδα της δοκιμής: του άποπερατωθέντος όπλου επί της βάσεως του κοντακιού του ύπάρχουσι δε δύο τοιαύται: ήτοι ή της διά μελαίνης πυρίτιδος προωρισμένων να βάλ' όσιν όπλων και ή τών δι' άκάπν' όν τοιούτων.

β) εις τήν της έσωτερικής διαστάσεως της κάννης, όπό-τε άν αύτη δέν είνε εύθεία καθ' όλον τ' ό μήκος, αλλά ήμιστενευμένη, έστενευμένη, ή πλήρως έστενευμένη ή τέλος ήλικιασμένη παρά τ' ό στόμιον θα φέρη άνάλογον σφραγίδα ή άλλας ένδείξεις, ός θα ίδωμεν.

γ) Εις τήν του μήκους της θαλάμης, δηλαδή εις τήν σφραγίδα τήν ύποδεικνύουσαν τ' ό μήκος του φυσίγγιου, δι' ό' ό πρέπει να βάλλ' όσιν άκινδύνως τ' ό όπλον.

Τ' ός σφραγίδας ταύτας ύποδεικνύομεν κατά σειράν διά τών αριθμών α) 1 και 2 β) 3, γ) 4, εξ αυτών ή 3 και 4 τίθενται μόνον επί τών καννών αί δε 1 και 2 επί τ' ός καννών και του κλειστ' όρου,

Πάντως ό κυνηγός έχει συμφέρον να προμηθεύηται όπλα και φυσίγγια α) έκ σοβαρών καταστημάτων, διαθετόντων άπαντα τ' ό έγγεγραφα καλά κατασκευής, β) όσον ένσ' όσι μεγαλυτέρας αξίας, σχετικώς προς τ' ό σύστημα πάντοτε, (ός τοιούτην δε νοούμεν τήν αξίαν της ποιότητος του ύλικού και της έφαρμογής, ούχι δε τών στολισμών).

Κατά Μάιον του 1911 συνήφθη έν Λιέγη του Βελγίου διεθνής σύμβασις ύπογραφείσα μετά 13 έτη (!) προς άμοιβαίαν άναγνώρισιν τών έπισήμων σφραγίδων έκάστου Κράτους. Τήν σύμβασιν ταύτην υπέγραψαν ή Γερμανία, τ' ό Βέλγιον, ή Γαλλία και ή Ίταλία. Ούτως υπεχρεώθησαν όπως χορώνται τών αυτών όργάνων δοκιμών ή να άνάγωσι τ' ός δοκιμάς ταύτας ούτως όστε να άνταποκρίνωται προς όρισμένα όργανα - τύπους.

Όρίσθη δε μεταξύ άλλων:

α) Κολουροκαννική συναρμογή θαλάμης και κοίλου μήκος 6 χμ.

β) Μήκος κυλινδρικών καννών 70 εκατ.

γ) Θαλάμη μήκος 65 χιλ. και διαστάσεων κατασκευής ός αί άγγλικαί.

δ) Πρότυπα μετρητικά όργανα πιέσεων γαλλικού τύπου. ε) Διπλή βολή δοκιμής, ήτοι προχείρου της κάννης μόνον πρό της άποπερατώσεως και όριστικής, του όπλου άποπερατωθέντος πρό της όρφνώσεως ή και μετ' αύτήν.

Πιέσεις τελικής δοκιμής άποπερατωθέντων όπλων όρίσθησαν (ός κατώτερα όρια).

α) Εις τ' ό διά μελαίναν πυρίτιδα προωρισμένα όπλα διαμ. τών 12 και 16=620 χιλιογρ. κατά τετρ' εκατοσίων έπιφανείας.

β) Εις τ' ό δι' άκάπνον πυρίτιδα προωρισμένα τοιαύτα τών 12 και 16 = 850 χγρ.

γ) Εις τ' ό ήλικιασμένα όπλα άραβίδας, και βραχύκανα πιστόλια άυτογεμής και περιστροφα πί-

εσις κατά 30% τουλάχιστον μεγαλυτέρα τών διά κανονικών φυσίγγιων παραγομένων, είτε βάλλουσι ταύτα δι' άκάπνου, είτε διά μελαίνης πυρίτιδος. Η ός άνω σύμβασις υπεγράφη τήν 15ην Ίουλίου του έτους 1924.

Κάλυκες ύπάρχουσι δύο ειδών, ήτοι μετά λεπτής στεφάνης γαλλικού τύπου S.F.M. (Société Française des Munitions) πάχους 1,55 - 1,65 διά τ' ό διαμ. τών 12 και 14,5 - 1,55 τών 16 και 1,35 - 1,45 τών 20, όριζόμενον διά του ψηφίου F=(cartouche française) πάχους διά τ' ό διαμ. τών 12=1,72-1,80 τών 16=1,45-1,55 και τών 20=1,40-1,50. Αί διαστάσεις αύται όρίσθησαν εις τήν διάσκεψιν της Στουτγάρδης τήν 15 Νομβρίου του 1913.

Εκ τούτων συνάγεται, ότι τ' ό όπλα δέν να φέρωσιν έγκληρην ύποδοχή της στεφάνης μεγίστων διαστάσεων, ίνα δέχωνται άμφότερα τ' ό συστήματα φυσίγγιων, άλλως τ' ό μεν μετ' έλαχίστων διαστάσεων είτε δέν θα κλείωσι, είτε θα κλείωσι δυσκόλως, όταν θέτωμεν φυσίγγια με στεφάνη της δευτέρας κατηγορίας, τ' ό δε μετά μεγίστων διαστάσεων θα αύξάνωσι τ' ός κρούσεις και τήν άνάγκουσιν ήτοι θα βάλ' όσιν και μειονεκτικώς όταν θέτωμεν φυσίγγια μετά στεφάνης της α' κατηγορίας.

Εύκτεον λοιπόν να κωδικοποιηθώσιν όλοι αί διαστάσεις τών τε όπλων, φυσίγγιων και σχετικών όργάνων, ός πράττει από τινος ή Γερμανία, (normaliser) γενικώς εις τήν βιομηχανίαν της. Αύτη από του 1917 κατασκευάζει κανονικά έγκληφάνα θαλάμης, διά κάλ. 9,3x72. Η κολουροκαννική συναρμογή όρίζεται κατόπιν τών δοκιμών της άνακρούσεως. Αί ταχύτητες τών σκαγιών μετρούνται εις 5 μ. από του στόμιου, της δε βολίδος εις 35. Τ' ός πιέσεις δέν μετρούσι διά του διεθνούς συμπίεστου (γαλλικού τύπου) αλλά δι' έτέρου, συμφωνούντος προς τ' ός ταύτας τ' ός προκιντούσας υπό της μετρήσεως της άνακρούσεως.

Ό κώδις ούτος είνε δίδεται εις όλους τ' ός γερμανούς κατασκευαστάς. Κατά τήν δοκιμήν άντοχής του άποπερατωθέντος όπλου δι' άκάπνου πυρίτιδος ή άνάγκουσις είνε

(διά βάρος όπλου 3,200 γρο.) 6 μ. ταχ. 1' έμφ. διά μελαίνης έξικνεύεται εις 10 μ. ήτοι είνε ισχυροτέρα, ένδεχεται δέ νά θραυσθή τό κοντάκιον.

Έκαστον όπλον, δοκιμάζόμενον εις τι Κράτος, πρέπει νά συνοδεύηται υπό πιστοποιητικού, έν φ' νά αναγράφεται κυρίως: δοκιμή δι' άκάπνου, ή μελαίνης του όπλου άποπερατωθέντος το σύστημα, τό διαμέτρομα εις τό στόμιον και εις 22 έκ.ατ. από του πυγαίου, τό βάρος και τό μήκος της κάννης. Αί κατά την δοκιμήν άναπυθείσαι πιέσεις τό μήκος της θαλάμης, ό βαθμός ένδεχομένου της στενώσεως, ό αριθμός κατασκευής του όπλου.

ΔΟΚΙΜΗ ΠΙΕΣΕΩΝ ΑΠΟΠΕΡΑΤΩΘΕΝΤΩΝ ΟΠΛΩΝ

Έν Γαλλία. (Saint Etienne et Paris, Αγίος Στεφάνος και Παρισίους.) διαμ. 12=750 χιλ. ή 726 άτμ. διά μελαίνης. Ως προς την άκαπνον αί πιέσεις ποικίλλουν άναλόγως έκάστου είδους: τών γαλλικών πυριτίδων. Οι τύποι T και S άναπτύσσουν τās μεγαλύτερας. Όρισμένη και ένιαία 5-θεν πίεσις δι' άκάπνου δέν ύφίσταται έν Γαλλία.

Έν Αγγλία (Birmingham & London) διαμ. 12=650 γρο. = 659 άτμ. διά μελαίνης. Η πίεσις της δι' άκάπνου δοκιμής δέν καθωρίσθη κατά τρόπον σαφή, καίτοι αυτόθι ύφίσταται πυρίτις — τύπος.

Έν Γερμανία διαμ. 12 = 750 άτμ. διά μελαίνης και 1100-1200 άτμοσφ. δι' άκάπνου διά τό διαμ. τών 12, 1200 = 1300 διά τών 16 και 1300-1400 διά τών 20.

Έν Βελγίω διαμ. 12=692 άτμ. διά μελαίνης και 875 άτμ. κατά μέσον όρον δι' άκάπνου διά τās διαμ. 10, 12 και 1000—1000 διά τών 20 και κάτω.

Έν Ισπανία Eibar διαμ. 12=700-750 άτμ. διά μελαίνης και 850-900 άτμ. δι' άκάπνου.

Έν Αυστρία και Ούγγαρία όρίζονται τās γεμίματα άκάπνου, χωρίς νά αναφέρονται πιέσεις. (*)

Έκ τών άνω συνάγεται ότι έν Γερμανία αί δοκιμαί εις νε αὐστηρότεραι.

Τά διά μελαίνης πυρίτιδος γεμισμένα κανονικά φυσίγγια τών 16 και 12 δίδουν συνήθως υπό θερμοκρασίαν 150—170 έκ.ατ. πιέσεις 400-450 άτμ. τά δέ δι' άκάπνου 600—680. Ανωχώς ύπάρχουσι φυσίγγια εις τό έμπόριον δίδοντα πολύ μεγαλύτερας πιέσεις, ίδιά όσα είνε γεμισμένα εις άτεχνως εις διά ισχυρών πυριτίδων ως είνε ή T & S (Schulze) ή Ballistite κλπ. κλπ.

Έν τούτοις ή μεγίστη κανονική πίεσις ήν επιδέχονται τά έν χρήσει πάλη τοιχώματα τών κανών τών όπλων 16 και 12, τών εκ χαλύβων συνήθους άντοχής, δέν ύπερβαίνει

*) Έν Γαλλία αί πιέσεις όρίζονται εις 1000 γρο. διά την προσωρινήν δοκιμήν τών μήπω άποπερατωθεισών κανών, μειωμένων ή και ήνωμένων (620 άποπερατωθεισών μελαίνης 850 άκάπνου). Δι' όπλα άποπερατωθέντα μελαίνης 620, άκάπνου 850 γρο. Δι' όπλα ήλεκτρονικά 300% επί πλέον του άνωτέρου όρίου τών κανονικών.

ΕΥΘΥΜΗ ΣΤΗΛΗ

Άλλού τό όνειρο κι' άλλού τό θαύμα...

τάς 700—800 άτμ. Χάλυβες Krupp κανών κυνήγ. όπλων δοκιμασθέντες δι' ύδραυλικής πιέσεως έν Charlottenbourg, έθραύσθησαν εις τās 1240 άτμ. και έν Βελγίω εις τās 1600. Άρα τό όριον της έλαστικότητας εύρηται πολύ χαμηλότερον.

Διά τούτα πάντα ό κυνηγός, είτε πρέπει νά μή αγοράζή φυσίγγια άκαπνα έτοιμα, μή φέροντα ένδεικτικό έν επίσημου δοκιμής υπό του Κράτους εις ό κατασκευάσθησαν, είτε νά γεμίση ταιούτα μόνος μετά πάσης προσοχής και διά γνωστών στοιχείων.

Έτερον σπουδαίον μειονέκτημα—άνωχώς διά την Έλ-λίδα, και τά όπλα τών κυνηγών της—είνε ότι εισάγονται υπό τών έμπόρων άποκλειστικώς σχεδόν όλοι οι μειονεκτικοί και άπορριπτικοί θεωρούμενοι έν Εύρώπη κάλυκες, καθ' ό έφθηνότεροι ως (bonus per Orientem). Καίτοι δέ είνε κατασκευασμένοι υπό τών καλλιτεχνών έργαστασίων, έν τούτοις είνε έλαττωματικώτεροι τών κοινών άλλα κανονικών.

Τά φυσίγγια έχουν συνήθως δύο μήκη, ήτοι 65 χιλ., ή 2 1/2 δακτύλων άγγλ. και 70 χιλ. ή 2 5/8 δακτ., ένω δέ δυνατόν νά βάλλωμεν άμφότερα δι' όπλων έχόντων θαλάμην μήκους 70—75 χιλ. δέν πρέπει νά βάλλωμεν τά τών 70 έντός κάννης ή: ή θαλάμη έχει μήκος 65 χιλ. Τά μήκη της θαλάμης τών λοιπών διαμετρονίων δέν είνε καλόν νά ύπερβαίνωσι τά 75 χιλ. διά τό διαμ. τών 10, τά 82,5 διά τό τών 8, τά 102 διά τό τών 4 και τά 120 χιλ. διά τό τών 32.

Έν Βελγίω τās γεμιζόμεναι φυσίγγια δοκιμάζονται αύστηρώς υπό του Κράτους και συνοδεύονται υπό διαπιστωτικό ένδεικτικού, τοποθετούμενα έν έκάστω κυτίφ φυσίγγιων, πλην ή δοκιμή αύτη, ή τόνον έξασφαλίζουσα τόν κυνηγόν, δέν είνε ύποχρεωτική διά τόν κατασκευαστήν.

Ειδικώς διά την πατρίδα μας δέν νομίζομεν άκατόρθωτον τόν έλεγχον διά βολής τών εισαγομένων όπλων και φυσίγγιων εκ του έξωτερικού.

Εάν δέ θελήσωμεν — έξαιρουμένων τών παραποιήσεων—νά θεωρήσωμεν άρκετάς τās σφραγίδας τών ξένων δοκιμών τών όπλων, τούλάχιστον ως λαμβάνομεν δείγματα εκ τών έκάστοτε άφικνουμένων ποικιλιών φυσίγγιων, και ως δοκιμάζομεν τās πιέσεις αύτών, έπικολώντες έφ' έκάστου κυτίου, ως πράττομεν διά τās σιγαρέττα κρατικά πιέσεων, ταχυτήτων και άκρίβειας. Έκ τούτων ή πρώτη έσται ύποχρεωτική.

Η δοκιμή δυνατόν νά γίνη ούτω:

Νά μή γίνηται δεκτή ποσότης μικρότερα τών 3000 φυσίγγιων. Έκ τούτων λαμβάνεται ως δείγμα διά τās πιέσεις 1 οιο. Πιέσεις άκάπνου διά διαμ. 12 και 16 μέσος όρος 570 διά φυσίγγια τών 65 χιλ. μήκους γρο. κατά τέτο. έκ.ατ. υπό θερμ. 15° Καλσίου. (Αναγωγή θερμοκρασίας = 3 γρο. κατά τέτο. έκ.ατ. κατά βαθμόν επί πλέον ή μείον.) και 620 διά ταιούτα τών 70 χιλ. ως άναλόγως και τών συνήθων διαμ. 20, 24, 28.

Ούδεμία βολή μερικών άποτελεσμάτων νά ύπερβάλη τά 620 γρο. κατά την πρώτην περίπτωσιν και 670 κατά την δευτέραν.

Η δοκιμή αύτη επαναλαμβάνεται, όταν παρουσιασθώσι περισσότεραι της μιάς βολαί με πιέσεις άνωτέρας τών 610 γρο. διά την πρώτην και 640 γρο. διά την δευτέραν περίπτωσιν.

Εάν τās φυσίγγια είνε γεμισμένα με διάφορα γεμίματα και σκάγια διαφόρων διαμέτρων, έξετάζεται γεωμετρικώς έκαστον είδος. Δείγμα 0,5 οιο. Ταχύτης V₁₀. Κάννη έπικρουστικής 1.5. Μεγίστη μέση απόκλισις = 7 μ.

Αί σφραγίδες τών διαφόρων δοκιμών εις έκαστον Κράτος είναι τόνον πολλαί και ποικίλλαι, ώστε άντιλαμβά-ξηγη ή διάφορα σημεία, άτινα τίθενται έφ' έκάστου όπλου. Κουφότης και άκατανόητος έγωισμός έκάστου Κράτους επιβάλλει εις τούς άτυχεύς κυνηγούς νά εκμάθουν τά ιερογλυφικά αύτά στοιχεία, ίνα έννοήσουν άν και κατά πόσον έδοκιμάσθη τό όπλον τών.

Μή είνε τούτο μόνον; Σωρεία τρόπων άπαριθμήσεως τών σκαγίων με γράμματα ψηφία και αριθμούς, σωρεία τρόπων έκφράσεως διαμετρονίων, βαρών, γεμισμάτων. Απειρία μυσηρωδών ονομάτων μιάς και της αύτης πυρίτιδος. Διάφοροι τρόποι διασκευής θαλάμης και τόσα άλλα πράγ-

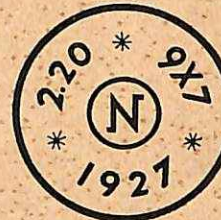
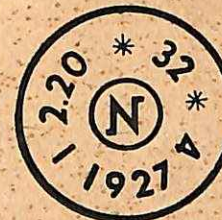
ματα, ήδύνατο νά άπλουστευθώσιν επί τοσοούτον, ώστε ό δυστυχής κυνηγός νά μή χαινή πρό τοιούτων προβλημάτων.

Η Γερμανία είνε τό μόνον Κράτος, όπερ παρεδέχθη τό γαλλικόν μετρικόν σύστημα και ήρχισε καθικοποιούσα τās διαστάσεις και την βιομηχανικήν τών κυνηγετικών όπλων κατασκευήν.

Μία διεθνής συνεδρία ειδικών ήδύνατο λ. χ. νά κανονίση τά τόνον λογικά και άπλά ταιούτα ζητήματα, δίδουσα τόν μίτον της: Αριόδνης εις τούς κυνηγούς, όπως έξέλθουν εκ του άναχρονιστικού τούτου λαβυρίνθου.

Δ. Χ. ή Έπιτροπή αύτη θά εκανόνιζε κατά την άντιλήψιν μας, μεταξύν άλλων πολλών και τά εξής ένδιαφέροντα άμέσως τούς κυνηγούς:

α) Ιόν δοκιμή όπλων άποπερατωθέντων, οίονδήποτε συστήματος, προσωρισμέναν νά βάλλωσι διά μελαίνης πυρίτιδος, με ώρισμένας ύπερπιέσεις. λ. χ. ήξημένας κατά

Τύπος χαρτενίων προταθέντων από του 1927 παρά του κ. Φ. Φιλίπιδου προς διεθνή χρήσιν.

35—40 οιο. Σφραγίς διεθνής τιθεμένη επί της κάννης και του κλειστρου με την φράσιν γαλλιστί: poudre noire. ή P. N.

β) Μία όμοια άκάπνου με άνάλογον σφραγίδα και την φράσιν poudre vine ή P. S.

Αί σφραγίδες αύται δέν θά τίθενται ή όταν ή κάννη και τά λοιπά μέρη του όπλου ύποστώσιν όλους τούς λοιπούς ελέγχους και δοκιμασίας, αί όποίαι δέν ένδιαφέρουν τούς κυνηγούς.

β) 1 μήκος και σχήμα θαλάμης, διά τά συνηθέστερα διαμετρονία 12 και 16 και συνεπώς 1 τοιούτον φυσίγγιου ή κάλυκος λ. χ. 70 χιλιοστών.

γ) Την έγγραφην του διαμετρήματος εις χιλιοστά. λ. χ. calibre 18,4, ήτοι διαμ. 12.

δ) Έγγραφην και τόν βαθμόν της στενώσεως CHOKE. 17,4

18,4

ε) Την έγγραφην του αριθμού κατασκευής λ. χ. 5809.

Ταύτα επί της κάννης και του κλειστρου.

στ) Την όνομασίαν του κατασκευαστού και την προέλευσιν του Κράτους λ. χ. R. DARNE. St ETIENNE. FRANCE.

ζ) Νά καθορισθώσιν αί πιέσεις δοκιμών (μέσος όρος) τών διά μελαίνης πυρίτιδος βαλλόντων όπλων τών 12 και 16 εις 700—750 άτμ. τών δέ δι' άκάπνου εις 1100—1200.

η) Νά καθορισθώσι 3—4 τό πολύ είδη πυριτίδων ή τούλάχιστον πιέσεων.

ΔΙΑ ΤΑ ΓΕΜΙΣΜΕΝΑ ΦΥΣΙΓΓΙΑ

1) Υποχρεωτικήν δοκιμήν και έπικόλλησιν μετ' αύτην έφ' έκάστου κυτίου, περιέχοντος 25 φυσίγγια, 1 χαρτοσήμου διεθνούς. Η δοκιμή αύτη θά καθορίξη τό μέγιστον τών πιέσεων διά την μέλαινα και άκαπνον πυρίτιδα. Τά κυτία θά φέρουν εις τά 4 άκρα κύκλους εις ους θά αναγράφεται ή λέξις «NORMALE».

2) Τά μετά σφαίρας φυσίγγια θά φέρουν την έγγραφην έκαστον επί του κορμού BALLE CHOKE ν' άπαγορευθή δέ ή γέμισις φυσίγγιων μετά σφαιρών μή βαλλομένων διά κάννης έστενευμένης. Ο χρωματισμός τών διά μελαίνης γεμισμένων έσται λευκός μετά έλικοειδών πορτογαλλίνων λορίδων, τών δέ δι' άκάπνου, κυαν ή μετ' έρυθρών τοιούτων.

3) Τά γεμισμένα φυσίγγια θά παρουσιάζονται εις τό διεθνές έμπόριον με 4—5 είδών χρωματισμούς, άνταποκρινόμενον έκάστου συμβατικώς εις ώρ.σμένης διαμέτρου χόνδρους. (Οί κατασκευασταί θά δύνανται νά γεμίζωσιν και με διάφορους άλλας διαμέτρους σκαγίων φυσίγγια, πλην άλλων χρωματισμών,

Έπί του κάλυκος, ή επί του βύσματος, ή και επί άμφοτέρων θά αναγράφονται εις γραμμάτια. λ. χ. Βάρος πυρίτιδος, 2,20 βάρος σκαγίων 32 και διάμ. 4 χιλ. επί του βύσματος, ειδικώς κατά κυκλικήν διάταξιν, ως και τό έτος γεμίσεως. Ο κατασκευαστής δύναται νά προσθήκη ότι δήποτε άλλο θελήση λ. χ. τό είδος πυρίτιδος, τών σκαγίων, τόν όνομά του κλπ. Τό N εις τό μέσον σημαίνει Normal.

4) Τά διά μελαίνης πυρίτιδος γεμιζόμενα φυσίγγια θά ώσι μονόχρωμα τά δέ δι' άκάπνου, με μελαίνας μαρμαρυγας (marbrés). Οι χρωματισμοί θά βαίνουν από του άνοικτού (μικρά διάμετρος σκαγίων) μέχρι του βαθυχρώμου (μεγάλη διαμ.) λ. χ. λευκού, φαιού πορτογαλλίνου, έρυθρού κυανού.

5) Αί διαμέτροι τών σφαιριδίων τών έτοιμών φυσίγγιων έσονται 2 χιλ. — 2,50 — 3,00 — 3,50 — 4,50.

6) Τά διά χονδρών σφαιριδίων (chevrotines) γεμισμένα φυσίγγια θά είνε κυανού μέν της μελαίνης, κίτρινα δέ της άκάπνου, πλην άμφότερα θά φέρωσι μελαίνας κηλίδας εύδιακρίτους 7,5 χιλ. διαμέτρου. Τό βύσμα τότε θά φέρη την εξής έγγραφην, ήτοι: γεμίσιμα πυρίτιδος 2,20 — 9 σφαιρίδια τών 7 χιλ. διαμέτρου. Έτος γεμίσεως 1927.

7) Η καψυλλιοδόχη και τό καψύλλιον θά έχωσι τό αύτό σχήμα, γεμίσιμα και διαστάσεις.

8) Όλοι οι κάλυκες άνεξαίρετως θά έχωσι καψύλλιον ένισχυμένον, ήτοι μετά βροντώδους συνθέσεως καταλλήλου προς άνάφλεξιν της διεφλεκτοτέρας άκάπνου κυνηγετικής πυρίτιδος.

9) Επί του κορμού έκάστου κάλυκος θά αναγράφηται τό μήκος αυτού εις χιλιοστά λ. χ. 65 ή 70. (—

Φ. Α. Φ.

ΜΕΓΑ ΚΥΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ QUÉROY GASTON R. S. DE SALIGNAC

Μοναδικόν Γαλλικόν εκτροφείον σκύλων

Έπανευλημένως βραβευθέν εις Δ. Εκθέσεις

ΣΧΟΛΗ ΕΚΓΥΜΝΑΣΕΩΣ ΣΚΥΛΩΝ

Πώλησις καθαροσάμων σκύλων φέρμας—
ίχνηλατών—Φυλάκων και πολυτελείας

Πώλησις κουταβίων και γυμνασμένων
σκύλων και άποστολή τούτων άσφα-
λώς εις τό έξωτερικόν

Διά καταλόγους και πληροφoρία άπευθυνθήτε:

Mr GASTON R. S. DE SALIGNAC
Proprietaire - Eleveur
Le Guéroy de Mornac (Charente) France

ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

Κοζανίται κυνηγοί, κατόπιν επιτυχούς κυνηγίου στη Μονή Ζάπουρδος των Γρεβενών.
Εξ αριστερών οί κ.κ. Βασ. Καραβίδας, Ἀθαν. Χασάπης, Κων. Ριζόπουλος, Στεφ. Κυρατσούζ, Ιω. Τζι-
μουλάς, Κων. Τζαβέλλας καὶ Ἀθαν. Σκόρδας. Ἀποτέλεσμα: Λαγοὶ 25 καὶ ἓνα ἀγριογούρουνο.

Μερικὰ Λεβριέ, ἀπὸ τὰ βραβευθέντα στὸ Παρίσι κατὰ τὴν ἐφετεινὴν ἐκθεσιν κυνῶν

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΜΑΣ

Πρωῖνὸ καρτέρι στὴ λίμνη
(Φωτ. κ. Δ. Δαγλαμίδη)

Ὁ κ. Π. Παπαδόπουλος ἐκ Βασιλικῆς Ἡπεί-
ρου, τοῦ ὁποῖου τὸ ἀριστερὸ σκυλί ἔσχισαν
φέτος ἀγριογούρουνα

Τὰ φετεινὰ κυνήγια τῶν ὁμογενῶν μας στὸ
Κνέξβιλ δὴρῆξαν ικανοποιητικὰ

Ἀθηναῖοι κυνηγοὶ στὴ Γορτυνία
γιά περδίκες

Μὲ τὸ πρῶτο χάραγμα, οἱ κυνηγοὶ μας μὲ κέφι καὶ μὲ ἐλπίδες ἐπιτυχημένου κυνηγίου
προχωροῦν πρὸς τὰ πυκνὰ

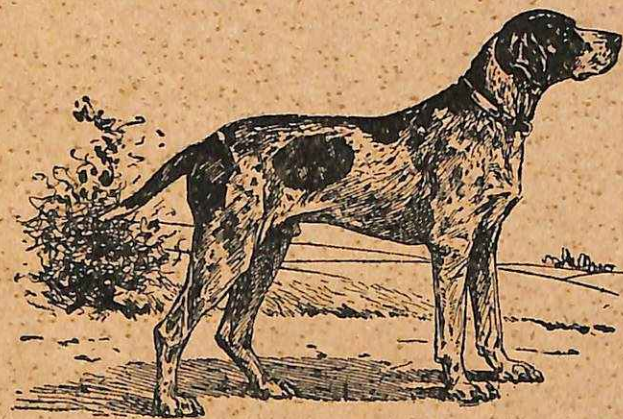
ΤΟ ΣΚΥΛΙ ΤΗΣ ΦΕΡΜΑΣ

Μια από τις πιο καλές και πιο ευχάριστες στον κυνηγό ράτσες, είναι η των σκυλιών της φέρμας.

Όταν ένας σκύλι είναι καλό και σταθερό στη φέρμα του, είναι ένα από τους σπουδαιότερους συντελεστές ικανοποίησής για τον κυνηγό, τον ιδεολόγο και καλλιτέχνη κυνηγό, που η ψυχή του είναι πλασμένη και γεμάτη από το ευχάριστο και τερπνό αυτό σπόρο.

Η φέρμα στο σκύλι, είναι εκείνη που δίνει στον κυνηγό στιγμές αφάνταστα ευχάριστες, που γεμίζει την ψυχή του με ένα αίσθημα συγκλονιστικό και συναρπαστικό, κι' ένα κάτι που κανείς με καμιά λέξη δεν μπορεί να το εκφράσει. Η φέρμα έχει μια εξαιρετική και ιδιαίτερη επίδραση στην ψυχή του κυνηγού.

Σκυλιά που φερμάρουν είναι πολλά. Στη Γαλλία έχουν τα Μπράν, τα Έπανιέλ και τα Γκριφόν.

Το Μπράν της Ωβέρνης

Στην Αγγλία έχουν τα Σέττερ και τα Πουάντερ. Αγγλικά επίσης είναι τα Ριτρίβερ και τα Σπανιέλ τα οποία δεν φερμάρουν, αλλά είναι ιδεώδη εις το να βρίσκουν, να βγάζουν το κυνήγι και να το απορτάρουν με ένα τρόπο πραγματικά αξιοθαύμαστο.

Πρώτ' απ' όλα αυτά τα σκυλιά, θα ιδούμε και θα εξετάσουμε τα Μπράν με ιδιαίτερη, για κάθε είδος αυτής της ράτσας, περιγραφή.

Το Μπράν λέγεται ότι έχει Ιταλική καταγωγή και η ονομασία του αυτή προήλθε εκ του Ιταλικού Μπράκο. Η ράτσα αυτή, η οποία είναι από τις πιο καλές στη φέρμα, εκαλλιεργήθη πολύ από τους Γάλλους οι οποίοι με διάφορες επιστημονικές διασταυρώσεις εδημιούργησαν τους κάτωθι τύπους του Μπράν: Ητοι:

Το Παλιό Γαλλικό Μπράν, το Μπράν της Του-

λούζης, το Μπράν της Ωβέρνης, το των Βουργώνων, το των Ντουπουί και το Μπράν Saint Germain.

Το παλιό Γαλλικό Μπράν. Το σκύλι αυτό έχει μια έντελως χαριτωμένη φσιογονμία, το κεφάλι του είναι σχεδόν τετράγωνο και χονδρό, τα χείλη του πολύ μεγάλα και κρεμαστά, τα αυτιά του πλατύ και μεγάλα, τα πόδια του χονδρά και γενικώς όλα του τα μέλη μυώδη. Τρίχωμα έχει κοντό και τραχύ, το χρώμα του είναι συνήθως άσπρο και καφφέ με αρκετά στίγματα από το ίδιο χρώμα, καμιά φορά όμως υπάρχουν απ' αυτά και με χρώμα γκρι με στίγματα από το ίδιο.

Η ράτσα αυτή είναι πολύ διαδεδομένη στη Μεσημβρινή Γαλλία. Στον κυνηγό είναι αρκετά ευχάριστο το σκύλι αυτό γιατί ψάχνει πολύ κοντά, έχει μύτη σχετικώς καλή και φέρμα σταθερή.

Το Μπράν της Τουλούζης. Αυτό το Μπράν είναι υπέροχο από το άνωτέρω, έχει λεπτό και ωραίο σχετικώς κεφάλι, πόδια πιο λεπτά, το σώμα επίσης λεπτό, σπαθάτο και νευρώδες.

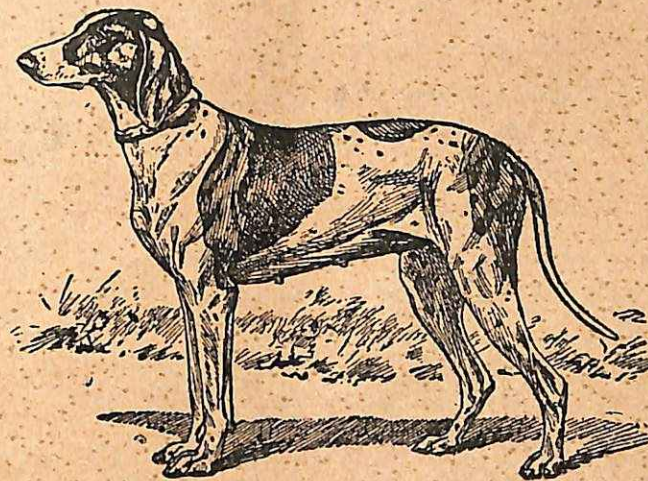
Στο κυνήγι είναι ανήσυχο και στο ψάξιμό του σβέλτο, ψάχει όμως κι' αυτό κοντά και σχετικώς περιορισμένα. Μύτη έχει δυνατή και φέρμα σταθερή και μεγάλης διαρκείας, είναι με μια λέξη, για τον κυνηγό που είναι ψυχραιμος και όχι βιαστικός, δηλαδή για τον πραγματικό κυνηγό, ότι πρέπει.

Καμιά φορά είναι δυνατόν μερικά από τα σκυλιά αυτά να είναι ανυπάκοα και γκρινιάρικα. Με μια μικρή διδασκαλία όμως, θεραπεύονται εύκολα τα μικρά αυτά ελαττώματά τους. Το χρώμα του είναι όλο λευκό και μόνο στο κεφάλι και στ' αυτιά έχει βούλες χρώματος πορτοκαλλίου αρκετά ζωηρού, σπανίως δέ η βούλες αυτές, να είναι και καφφέ.

Ός σκύλι είναι ωραίο και έχει αρκετά για τον κυνηγό προτερήματα και γι' αυτό οι Τουλουζιάνοι οι οποίοι ειδικώς το παρήγαγο, το έχουν περιπολού και πάντοτε το επαινούν.

Το Μπράν της Ωβέρνης. Το σκύλι αυτό μοιάζει με το Γαλλικό αρκετά και γι' αυτό κατ' άλλους λέγεται ότι είναι διαλεγμένο από το Γαλλικό, κατ' άλλους δέ ότι προέρχεται από τη Μίλτα και το έφεραν στη Γαλλία κατά το 1798. Είναι σχετικώς ωραίο, το κεφάλι του είναι μάλλον στρογγυλό, το μέτωπό του χωρίζεται κανονικά από μια ρήγα λευκή, είναι αρκετά ισχυρό, στήθος έχει γερό και πλατύ και σώμα κανονικό, είναι μάλλον ελαφρό, πόδια έχει ισχυρά και νευρώδη.

Το χρώμα του είναι άσπρο με το κεφάλι μαύρο και με μερικές βούλες μαύρες εις το σώμα, στίγμα τα έχει πολύ πυκνά μαύρα τα οποία εν συνδυασμῳ με το άσπρο, του δίδουν ένα χρώμα μπλέ. Είς οὐδέν άλλο χρώμα απαντάται και οὕτω για το σκύλι αυτό

Το Μπράν Ντουπουί

είναι και το χρώμα ένα από τα ιδιαίτερα γνωρίσματα της καθαρής ράτσας.

Στο κυνήγι είναι καλό και μαθαίνει εύκολα γιατί είναι εξαιρετικά ευφυές, φερμάρει καλά και απορτάρει σχεδόν εκ φύσεως, είναι ακούραστο και ψάχνει επίμονα και καλά στον κίμπο, στο δάσος και στους βάλτους. Στο απορτάρισμά του καμιά φορά αν και είναι άριστο, φαίνεται ότι λόγω του ζωηρού χαρακτήρος του εκνευρίζεται και σφίγγει λίγο δυνατά το πουλί. Αυτό όμως διορθώνεται άμέσως και σε πολύ σύντομα μαθήματα.

Το Μπράν των Βουργώνων. Είναι κι' αυτό μια ποικιλία της ράτσας του Γαλλικού και έχει τη διαφορά, ότι γεννιέται με πολύ κοντή ουρά και πολλές φορές χωρίς ουρά έντελως. Σώμα έχει κανονικό και χρώμα έχει άσπρο με μεγάλες βούλες καφφέ σκούρο ή ανοικτό και αρκετά στίγματα από το ίδιο χρώμα.

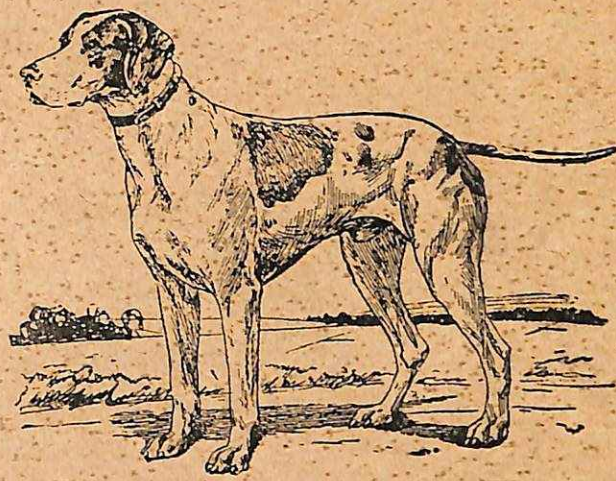
Στο κυνήγι είναι θετικό, έχει μύτη εξαιρετική και φέρμα αξιοσημείωτη, βρίσκει εύκολα το πουλί και ιδίως το πληγωμένο. Το ψάξιμό του είναι μέτριο και όχι με ψυχή. Καλό πολύ και ειδικό είναι στις μεκατόνες.

Το Μπράν Ντουπουί. Είναι από τους αρχαιότερους τύπους του Γαλλικού, είναι ένα σκύλι ελεύθερο με κεφάλι λεπτό και μακρύ, με αυτιά μάλλον μακρά και στήθος πλατύ. Το σώμα του είναι πολύ σπαθάτο και έχει την κοιλιά πολύ λεπτή πράγμα που σημαίνει ότι μπορεί να έχει και αίμα λαγωνίκας.

Στο κυνήγι δεν είναι και πολύ καλό, γιατί ψάχνει μακριά και τρελλά, είναι ανυπάκοο και δύσκολο μαθαίνει. Στο νερό δεν μπαίνει σχεδόν ποτέ. Το χρώμα του είναι λευκό και καφφέ σκοτεινό.

Το Μπράν Saint Germain. Είναι ο άριστοχράτης των Μπράν, είναι το ανθος των σκυλιών του κυνηγιού, κατά την γνώμη πολλών με την οποίαν απολύτως και ημείς συμφωνούμεν.

Το Μπράν αυτό είναι αν όχι καλύτερο, εφάμιλλο τουλάχιστον προς το Πουάντερ, το οποίον παρήχθη από αυτό. Είναι σκύλι διακεκριμένο, σκύλι εξαιρετικό απολύτως, ωραίο και ευγενικό. Το κεφάλι του είναι καφφέ με σπάσιμο εμπρός εις το μέτω-

Το Μπράν Σαιντ Ζερμαίν

πο, τα αυτιά του είναι μακριά, μακρύτερα από του Πουάντερ και πέφτουν έντελως κανονικά, η μύτη του εμπρός έχει χρώμα όζης βαθύ, το στήθος του είναι ευρύτατο, τα πόδια του ισχυρά και νευρώδη, η ουρά του είναι μάλλον μικρή και έντελως ίσια.

Το χρώμα του είναι συνήθιστα, ή μάλλον πάντοτε, άσπρο με βούλες χρώματος πορτοκαλλίου ζωηρού και καμιά φορά με αραιά στίγματα από το ίδιο χρώμα. Στο κυνήγι είναι νοσημονέστατο και ευπειθέστατο, ψάχνει άριστα και ανοικτά και κοντά σύμφωνα με την επιθυμία του κυνηγού γιατί είναι υπάκουο, απορτάρει εξαιρετικά και οὐδέποτε χαλά το θήραμα, φερμάρει άριστοτεχνικά και πέρνει κατά την ώρα της φέρμας του στάσεις αξιοθαύμαστες.

Όταν ψάχνει έχει ένα υπέροχο εις θέαν γκαλόπ. Στο απορτάρισμα, όταν πρόκειται για μεγάλο θήραμα, του λείπει η προέπουσα δύναμις, μα σ' αυτό συνηθίζει εύκολα κι' αμέλιστα τόσο, ώστε να μπορεί και ζαρκάδι ακόμη να τραβήξει από το πυκνό.

Είναι τώρα μερικά χρόνια, που αυτή η ωραία ράτσα χάρις σε μερικούς ευνοειδείς εκτροφείς, έκαμε μεγάλας προόδους. Συχνά και επιστημονικά διασταυρώσεις επέτυχον το ιδεώδες Μπράν St. Germain και το έκαμαν να μοιάζει τόσο πολύ με το Πουάντερ, ώστε κάποτε ένας Άγγλος κριτής σε μια έκθεση των Παρισίων όταν είδε να εκτίθεται ένα τόσο ωραίο Μπράν, είπε:

— Τι υπέροχο Πουάντερ!

Αρνίβας Μπίσμπας

Παρακαλούνται οι Κυνηγετικοί Σύλλογοι και οι συνδρομηταί μας οι καθυστερούντες τας συνδρομάς των όπως μᾶς ἐμβάσωσι ταύτας δι' ἐπιταγῆς τὸ ταχύτερον.

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΜΕΛΕΤΗ

ΚΥΠΡΙΑΚΑ ΚΥΝΗΓΙΑ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΣΩΤ. Σ. ΜΑΡΚΙΔΗ

Τὰ ἐνδημικά καὶ διαβατικά κυνήγια τῆς μεγαλονήσου—
Ἡ γοητευτικὴ φραγκολίνα — Χιλιάδες ἀγριοπερίστερα
— Ἀναρίθμητα μικρόπουλα ποὺ ἐπιτρέπεται τὸ κυνήγι
τους — Τὰ κινούμενα νησάκια — Ἡ «κοινὴ βοῦρκα».

Τώρα μόλις κατορθώνω, φίλατέ μου κ. Διευθυντά, νὰ ἐκπληρώσω τὴν ὑπόσχεσιν ποὺ σὰς ἔδωκα, ἀπὸ τὸν περασμένο Αὐγουστο, ὅταν εἶχα τὴν εὐτυχία καὶ τὴν τιμὴ νὰ σὰς γνωρίσω εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ἀγαπητοῦ Περιоди-

κῆμο στοὺς ἀγαπητοὺς ἀναγνώστες. Στὸ ὕστερο, θὰ τοὺς δώσουμε ἂν ὄχι τίποτε ἄλλο, μερικὲς τουλάχιστον πληροφορίες γιὰ τὸ κυνήγι στὸ τόπο μας ποὺ στὸ τέλος τέλος, θὰ τοὺς ἐκπληρώσουμε ἔστω καὶ μὴ ἀπλῆ τους περιέργεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄.

ΤΑ ΘΗΡΑΜΑΤΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

(ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΠΤΕΡΩΤΑ)

Βασικὸ κυνήγι γιὰ τὸν καθένα χωρὶς ἢ πολίτη Κύπριον κυνήγι εἶνε ἡ πέρδικα ἢ ἑλληνική. Πέρδικες ἔχομε μονάχα ἓνα εἶδος, εἰς μέγεθος ὅμως διάφορες, ἀναλόγως πάντοτε τοῦ εἴδους τῆς τροφῆς ποὺ βρῶσκουν. Ἄν εἶδῃς π.χ. μὴ πέρδικα τοῦ Ραντιδίου ἢ τῆς Λάρας, τόπων τῆς Πάρου, ὅπου βλαστάνει καὶ παράγεται ὁ θερπικώτατος καὶ ἐλαιώδης κόκκος τοῦ σχίνου, καὶ μὴ ὁποιαδήποτε ἄλλη, ἄλλης πρὸ σπανῆς καὶ πτωχῆς περιοχῆς, ἀσφαλῶς θὰ τις πάρῃς γιὰ δυὸ εἰδῶν. Τόσο μεγαλύτερη καὶ μενυατώτερα χρώματα καὶ φρεσκάδα εἶνε ἡ πρώτη ἀπὸ τῆς δευτέρας.

Ἡ πέρδικα εἶνε ἐνδημική, ξευγαρώνει, φωλιάζει, γεννᾷ ἀκριβῶς ὅταν καὶ ὅπως σὴν Ἑλλάδα. Κάποτε ὅμως ὅταν κατὰ Μάιον, γίνῃ καμμιά νεροποντὴ καὶ παρασύρῃ τ' αὐτὰ τῆς, τότε δημιουργοῦνται οἱ «ὄψιμες», ποὺ ξαναγεννοῦν καὶ ποὺ ἔχουν πουλάκια μόλις φτερωμένα κατὰ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου, ἀρχὰς Ὀκτωβρίου, ἐνῶ ὅλα τ' ἄλλα

Ἡ Φραγκολίνα, τὸ γοητευτικὸ ἐνδημικὸ θῆρμα τῆς Κύπρου ποὺ ὁμως σιγά-σιγά ἐκκληρίζεται

κοῦ μας σὴν Ἀθήναι, δηλαδὴ καὶ ἐγὼ νὰ γράψω σ' αὐτὸ, καὶ νὰ ἐπικοινωνήσω μὲ τοὺς Πανέλληνες ἰδεολόγους συναδέλφους κυνηγοὺς, δίνοντάς τους ταυτοχρόνως καὶ μερικὲς πληροφορίες, γιὰ τὰ κυνηγετικά μας πράγματα ἐδῶ καὶ σὴν Ἑλληνικὴν μεγαλονήσον Κύπρον. Νομίζω πῶς καλὸ θὰ ἦταν, ἂν χωρίζαμε τὸ γενικώτατο θέμα Κυπριακὰ Κυνήγια σὲ μερικώτερα κεφάλαια, γιὰ νὰ μπορέσουμε εὐκολώτερα νὰ σχολιάσωμε κατ' ἓνα χωριστά, χωρὶς νὰ πελαγώσουμε σὲ ἀοριστολογίαι. Τὰ κεφάλαια αὐτὰ πρέπει νὰ εἶνε:

- 1ον) Τὰ θηράματα ἔχει ἡ Κύπρος (Τετράποδα, πτερωτά, ἐνδημικά, ἀποδημητικά, καιρὸς ἀποδημιῶν, ξευγαρῶμα, φώλιασμα, γεννολόγημα καὶ ὅτι ἄλλο.)
- 2ον) Πῶς εἶνε ἡ γῆ τῆς (κάμποι, ἔλη, λίμνες, δάση, βουνά.)
- 3ον) Κυνηγετικὴ νομοθεσία τῆς (Σὲ γενικὲς γραμμὰς, περίοδοι κυνηγίου, ἀπηγορευμέναι, περιοχῆς, εἰδικὲς περιοχῆς, εἰδικὲς ἀδείες καὶ ἄλλα.)
- 4ον) Τρόποι κυνηγίου (εἶδη ὀπλων, παγίδες, ἱξόβεργες, πλάκες, περδιοπάνια, πουλολόγοι, λαθροθῆρες, σκυλιά κ.λ.π.)

Μ' αὐτὰ τὰ τέσσαρα κεφάλαια θὰ καταπιαστοῦμε, καὶ ἐλπίζω πῶς καὶ θὰ μπορέσουμε νὰ μεταδώσουμε τὸ ὅ-

Πάφος: Οἱ Κύπριοι κυνηγοὶ κ. κ. Δ. Μαργαρίτης καὶ Ζ. Νικολαΐδης μὲ χωρικοὺς, τσαντατζήδες σὴν θέσιν Ἱ. Φοίτη—Μούττη τ' Ἀτοῦ.

τῆς κοιλίας τοῦ Μαρτίου, φτερώνουν καὶ χρωματίζονται μέχρι τῶν τελῶν Αὐγούστου.

Πρὶν πολλὰ χρόνια ἦταν καὶ λίγες ἄσπρες πέρδικες

στὴν περιοχή «Κορμακίτη» ἐπαρχίας Κυρηνσίας, ἀλλὰ τώρα καθόλου δὲν ὑπάρχουν τέτοιες. Κρατᾷνε σὲ κάθε ἐπαρχία τοῦ νησιοῦ τὶς βουνοκορφές ὅπου βλάστησις πυκνὴ νερὰ καὶ ἄερας.

Ἡ Φραγκολίνα (αὐτοσηνῆρα, ἀρτιχιονῆρα) ἐνδημικὸ ἐπίσης πουλὶ τοῦ γένους τῶν ὀρνιθοειδῶν, τῆς οἰκογενείας τῶν τετραονιδῶν. Ξευγαρώνει, γεννᾷ, καὶ ξεπουλιάζει, ὅπως καὶ ὅταν ἡ πέρδικα. Φωλιάζει χάμω σ' ἀσπρὴν φωλιά. Γεννᾷ τακτικὰ 24 αὐγά καὶ ξεπουλιάζει συνήθως ἀπὸ 12 - 18.

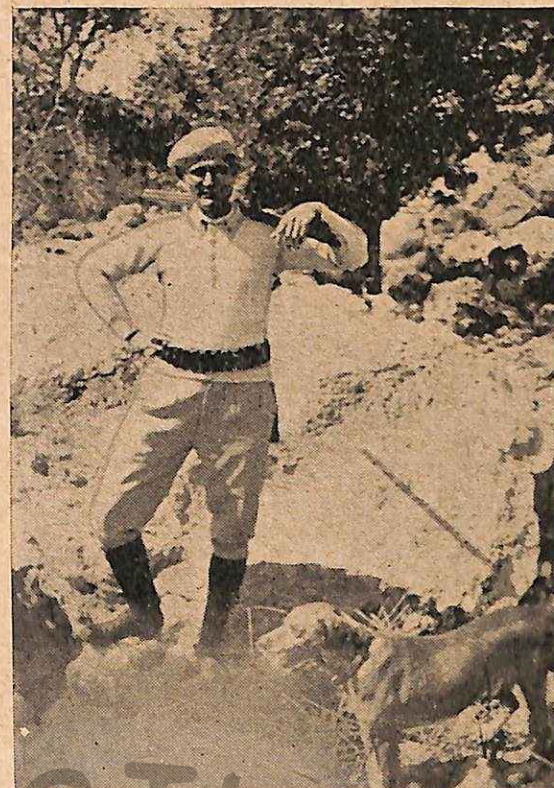
Ἡ περιφημὴ Αὐτοσηνῆρα τῆς Κύπρου, ποὺ δὲν ὑπάρχει νομίζω σὴν Ἑλλάδα, μὲ τὸ νοστιμώτατο ὀλόασπρο κρέας ἢ περιζήτητη ἀπὸ τοὺς γαστριμαργοὺς ὄλου τοῦ κόσμου, γιὰτὶ λίγο ὑπολείπεται τοῦ φασιανοῦ, κοντεῖναι νὰ λείψῃ γιὰ πολλοὺς καὶ διάφορους λόγους. Ἐνῶ πρὶν ἦταν σὲ πλῆθος σὲ διάφορα μέρη τῆς Κύπρου, τώρα μονάχα λίγες ὑπάρχουν σὲ τοιφλίαι «Ἀχέλεια» σὴν ἐμποδισμένην περιοχή «Ἀχνί», καὶ σὴν περιοχή «Λάρα» τῆς Πάρου. Ἐλάχιστες κοντὰ στὸν ποταμὸ «Διορίζο» καὶ στὸ δασωμένον διάσελο «Ὀρεῖτες» τῆς Πάρου. Λίγες κοντὰ στὸ χωριὸ «Αὐδήμου» τῆς Λεμεσοῦ, καὶ λίγες σὲ λαϊμὸ τοῦ νησιοῦ στὰ «Καρπάσια» πρὸς τὸ Μοναστήρι τοῦ θαυματουργοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέα.

Μέγεθος ὅσο τῆς πέρδικας, ἀλλὰ ὡμορφία πρὸ πάντων τοῦ ἀρσενικοῦ ἀσυνκρίτη. Λαδὶ σὴν ῥάχη, μὲ στίγματα σταχτιά καὶ μαῦρα σὲ κορμὶ καὶ πυκνώματα σὲ λαϊμὸ, μὲ πειὸ δυνατό ἐκεῖ τὸ μαῦρο φόντο, μὲ ἓνα γιορντάνι ἄλικο κρεμεζὶ γύρω του, κόκκινα σὰν πετράδια μάτια, πῖνω σὲ μαῦρο κεφάλι καὶ ὑποκίτρινα πόδια. Ἡ θηλυκεὶά λαδὶ, μὲ στίγματα σταχτόμαυρα παντοῦ.

Βρίσκεται πρὸ πάντων σὲ ὑγρὰ βαρικὰ μέρη, κοντὰ σὲ ποτάμια μὲ φλούδια, ἀγριοκάλυμα καὶ πρὸ παντὸς φυτὰ ποὺ ἀγαπᾷνε τὸ νερὸ. Κάποτε ξεφεύγοντας μερικὲς, ἀνηφορίζουν πρὸς τὰ δασωμένα διάσελα, ὅπως γράφω καὶ πόρα πάνω, ἀλλὰ τοῦτο ἀποτελεῖ ἐξαίρεσιν σὴν τακτικὴ τῆς διαμονῆς τῆς. Κρούβεται ἐπίμονα καὶ χροιάζεται γερὸ σκυλὶ καὶ μὲ γερὴ μύτη γιὰ νὰ τὴν ξετροπώσῃ. Τὸ πέταγμα τῆς ὅπως τῆς πέρδικας, θορυβώδες καὶ στρωτό, εἶνε εὐκολώτατο γιὰ ἓνα γυμνασμένο κυνήγι. Τὸ ξεπέταγμα τῆς μονάχα τ' ἀρχικὸ, εἶναι πειὸ ἀτόμο ἀπὸ τῆς πέρδικας καὶ εἶναι τὸ ξάφνιασμα τοῦ κυνηγοῦ κάπως μεγαλύτερο.

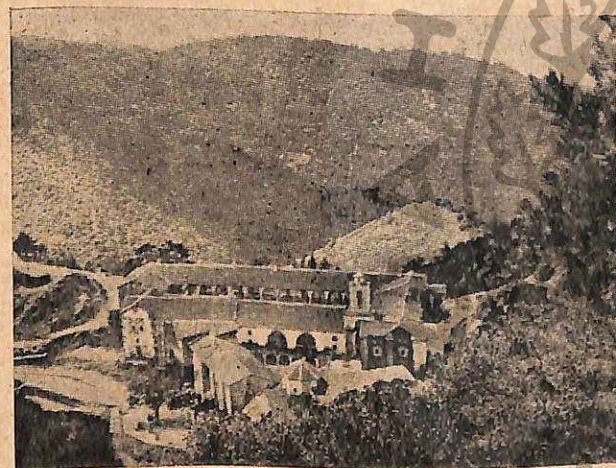
Τὸ ὠραιότατο αὐτὸ πουλὶ, σὲ λίγο θὰ χαθῇ σχεδὸν ὁλότελα, ἂν δὲ λάβῃ ἡ Κυβέρνησις καμμιά φροντίδα καὶ ὅταν λέω φροντίδα, ἐννοῶ ν' ἀπαγορεύσῃ γενικὰ τὸ κυνήγι τους γιὰ 3-4 χρόνια, γιὰτὶ μὲ τὸ νὰ ἔχῃ ἐμποδισμένους περιοχῆς, μὲ τὸ σκοπὸ μέσα σ' αὐτὲς νὰ πληθαίνουν, δὲν γάνει τίποτε, γιὰτὶ οἱ λαθροθῆρες χειρότερα τὶς ξεπαστρέουν ἐκεῖ μέσα μαζωμένους, ἀφοῦ οὔτε τακτικοί, οὔτε ἔκτακτοι φύλακες ἐπὶ τέλους ὑπάρχουν, οὔτε καμμιά ἰδιαίτερη

φροντίδα καὶ ἐπίβλεψις καταβάλλεται ἀπὸ κανένα κρατικὸ ὄργανο γιὰ τὴν προφύλαξιν τῆς. Οἱ λαθροθῆρες λοιπόν, τὸ ἐγκληματικὸ μᾶζωμα τῶν αὐγῶν μέσα στὸν Ἀπρίλιο, καὶ ἡ χρησιμοποίησις πέτρων καὶ πρόπερσιν καπνοῦ λαδιοῦ γιὰ

Ὁ Γενικὸς Ἀντιπρόσωπος τοῦ περιοδικοῦ μας σὴν Κύπρον, δικηγόρος κ. Σωτ. Μαρκίδης, ὁ συγγραφεὺς τῆς μελέτης «Κυπριακὰ Κυνήγια»

τὰ ἔλη ἐναντίον τῶν κουνουπιῶν τῆς Μαλάριας, ποὺ ἐδηλητηρίαζε τὰ νερά ἀπ' ὅπου ἐποτίζοντο τὰ πουλιά, κοντεῖνουν νὰ τις ἐκκληρίσουν, καὶ νὰ μᾶς μείνῃ μονάχα νοσταλγικὴ ἢ ἀνάμνησις τοῦ περὶ τῆς αὐτοῦ πουλιοῦ, καὶ

Ἀριστερά: Τὸ βασιλεῖο Μοναστήρι τῆς Παναγίας τοῦ Κόκκου. Στὰ δάση τοῦ μονοστηριεῦ

ζοῦνε τὰ λιγιστὰ ἀγρίν' ἀπὸ ἀπέμειναν σὴν Κύπρον

Δεξιά: Τὸ σεβαστὸ Μοναστήρι τῆς Παναγίας Χρυσορροϊάτισσας. Στὶς κορφές του γίνονται τὰ περάσματα τῶν φασσῶν. Τὰ περιβόλια του τὸν Αὐγουστο-Σεπτέμβριο γεμίζουν ἀπὸ Ἀμπελοπούλια

καὶ Κλορκεὺς «Συκοφάγους». Μοναδικὸς περδιοκότοπος

μένους ύπ' όψει και της μεταθέσεως των σκοπευτών από τον ένα βατήρα στον άλλο, δεν θα κινδυνεύουμε ούτε στιγμή, κατά τη διάρκεια της μεγαλύτερης άκμης του Ιουνίου ήμέρας, να δεχθούμε τις έκτοφυλικές ακτίνες του ήλιου κατά πρόσωπο.

Μ' αυτές τις προϋποθέσεις κι' έχοντας κατά νου την αναλογία της έκτασεως που θα μας χρειασθί, όποιος διηποτέ χώρος καλλιεργημένος ή όχι, λειβάδι ή χωράφι, άκροποταμιά ή παραλία θα μας χρησιμεύσει στο σκοπό μας. Θα έχουμε μόνον ύπ' όψει μας, αν θέλουμε να κά-νουμε και αυτή τη διάκρισι, ότι είναι προτιμώτερο να διαλέξουμε ένα μαλακό έδαφος, στο όποϊον ευκολώτερα άφ' ενός θα τοποθετήσουμε τις έγκαταστάσεις μας και όπου, άφ' ετέρου, μ' ένα ελαφρό όργανο ή πάνω στο χορταριασμένο χώμα, οι άποτυχημένοι δίσκοι δεν θα κιν-

Μία γυνίά της Στάντ του Μόντε Κάρλο, σε ήμέρα άγώνων τίν-ο-πίζον

δυνεύουν κατά την πτώσι τους να σπάσουν και θα μπορέσουν ύστερα κατά το πλείστον να ξαναχρησιμοποιηθούν πρόσφεροντας μ' αυτόν τον τρόπο σημαντική στη διαχείρισι του Σκοπευτηρίου μας οικονομία.

Οι άκρολιμνίες κι οι παραλιακές άμμιυδιές είναι άκόμη προτιμώτερες, γιατί κοντά στο μεγάλο πλεονέκτημα της ορατότητας, μας δίνουν επίσης την ευκλία, ύστερα από κάθε άνησι ή άγώνα, να ψαρέψουμε στα όρηά τά άσπαστα πλατάκια, που πέφτοντας άπαλά μέσα στο νερό, καμιά δεν θα ύποστούν καταστροφή.

Τέλος, όπως τά γήπεδα όλων των άλλων άθλημάτων, έτσι κι' ένα Κυνηγετικό Σκοπευτήριο δεν πρέπει ν' απέχη πολύ από την πόλι, από την όποιαν τούναντιον πρέπει να είναι ευκόλη και σύντομη ή μετάβασις, για καλύτερη έξυπνησιν του κοινού κι προ πάντων των κυνηγών, που θα έπωφεληθούν της πρώτης δυνατότης ευκαιρίας για να έπιδώθουν με πάθος στο άγαπημένο τους σπόρ.

Άς εξετάσουμε τώρα, κατόπιν όσων είταμε, το ζήτημα της χρησίμου για το σκοπό μας έπιφανείας.

Ένα ιδεώδες πεδίο κυνηγετικής βολής πρέπει να περιλαμβάνη μιά ομοιόμορφη τετραπλευρη—αν είναι δυνατόν—ισοπεδωμένη έκτασι, με διαστάσεις τριακοσίων έπι τριακοσίων μέτρων, έκτος αν πρόκειται να κατευθύνουμε τη βολή μας προς τη θάλασσα ή επάνω σε μιά όποια δήποτε άλλη οδάντη έπιφάνεια, όποτε φυσικά το μήκος του Σκοπευτηρίου μας θα περιορισθί.

Σ' ένα παρόμοιο έκτεταμένο χώρο θα μās δοθί ή ευκαιρία να συμπληρώσουμε και να ποικίλλουμε τις έγκαταστάσεις μās με όλων των ειδών τά κυνηγετικά τίρα, που

προηγούμενως άναφέραμε, να ιδρύσουμε θαυμάσια περίπτερα, έξέδους και άναψυκτήρια και να μεταβάλλουμε με άλλα λόγια το Σκοπευτήριο σ' ένα ευχάριστο έντενκτήριο των κυνηγών και της φιλάθλου μερίδος της κοινωνίας μās.

Άς μήν τά θέλουμε όμως όλα δικά μās, προκειμένου μάλιστα ν' αρχίσουμε και άς περιορίσουμε τις άξιώσεις μās όσο μπορούμε περισσότερο, σταματώντας εν πάση περιπτώσει, ως προς την έκτασι που θα χρησιμοποιήσουμε, σ' ένα γήπεδο όχι κατώτερο των διακοσίων έπι διακοσίων μέτρων, αν θέλουμε να τηρήσουμε βέβαια τούς ένδεικνυόμενους κανόνες άσφαλείας.

Είναι γνωστόν ότι ή διατηρητική ένέργεια των σκαγίων και μάλιστα των αριθμών 7 με 9, που μεταχειρίζομεθα σ' αυτές τις περιστάσεις, δεν ύπερβαίνει και έμμηδενίζεται έντελώς στα 130 με 150 μέτρα. Όφείλουμε όμως, από ύπερβολική έστω σύνεσι, ν' αφήσουμε περισσότερο έδαφος ύλ' ύψους αν λάβουμε μάλιστα ύπ' όψει μās τυχόν σφάλματα γομώσεως των φυσικών ή ότι είναι δυνατόν να έπ' ίρξουν άναμμιγμένα μεγαλύτερα σκάγια μέσα στα ψιλά. Εκτός αυτού, άρκετό μέρος του γηπέδου μās, πλην του πραγματικού πεδίου βολής, θα χρησιμοποιηθί προηγουμένως για την τοποθέτησι των λοιπών έγκαταστάσών μās.

Εάν όμως ή ανάγκη μās το έπιβάλλει και δεν είναι δυνατόν να κάνουμε άλλώς, μπορεί να περιορίσουμε λίγο άκόμη την έκτασι μās, πέρονοντας, ως τόσο, όλα τά έπιβεβλημένα μέτρα άσφαλείας και τοποθ τώντας—τις ήμέρες ίδιως τις λειτουργίας του Σκοπευτηρίου—πινακίδες και έρυθρά σήματα κινδύνου σε ικανή απόστασι και σε φανερά σημεία παντού στα γειτονικά γήπεδα, τά όποια, στην τελευταία αυτή περίπτωση, αποκλείεται όπως δήποτε να είναι κατοκνημένα.

Εάν το έδαφος, στο όποϊον άπεφασίσαμε τελειωτικά να έγκατασταθούμε, δεν είναι τελείως ίσοπεδωμένο και παρουσιάζει κατωφέρειες ή άνωμαλίες, θα προσπαθήσουμε να έπιχωματώσουμε ή να έκβραχύνουμε τουλάχιστον το μέρος εκείνο που παρεμβάλλεται μεταξύ βατήρων των σκοπευτών και της έκτοξευτικής μηχανής, για την πλήρη άρμονία των γραμμών σκοπεύσεως, πέρονοντας ταυτοχρόνως υπό σοβαράν σημείωσιν, ότι ούδέποτε και σε καμιά περίπτωση έπιτρέπεται πέραν της μηχανής και προς τις διάφορες κατευθύνσεις έκτοξεύσεως των δίσκων, να παρουσιάζη το έδαφος άνωφέρειες, αλλά τούναντιον είναι προτιμώτερο να εκτείνεται έπικλινές.

Σημειώνω την παρατήρησι αυτή, διότι αν θελήσουμε μιά μέρα να ποικίλλουμε το πεδίο βολής μās με ζωντανές περιστεροβολές, είναι δυνατόν πολλά πουλιά, φεύγοντας μουνδιασμένα από τά κουτιά των και πληγόμενα κατόπιν από τις ντουφεκιές των σκοπευτών, να παρουσιάσουν χαμηλό πέταγμα, που θα τά άναγκάσει σε μιά έδαφική άνωφέρεια να προσγειωθούν πριν φθάσουν ίσως το κυκλίδωμα, το όπ' ίον, σε όμαλές περιστάσεις και έφ' όσον θα ήταν τοποθετημένο στο κατάλληλο μόνον ύψος του, θα ήταν δυνατόν πετώντας να προσπεράσουν, πράγμα που αν συνέβαινε θα μετέβαλε σ' άποτυχούσα βολή το άποτέλεσμα του σκοπευτού.

Στά Σκοπευτήρια αυτά της ζωντανής περιστεροβολής το έδαφος πρέπει να εκτείνεται μέχρι του κυκλιδώματος τελείως ίσοπεδομένο.

Κάτοχοι λοιπόν του γηπέδου μās θα φροντίσουμε να το περιφράξουμε με συματόπλεγμα, ή καλύτερα αν τά οικονομικά μās μέσα το έπιτρέπουν, να τά περιτειχίσουμε για να είμεθα άπολύτως βέβαιοι και άσφαλείς. Ύστερα, θα το διαιρέσουμε σε δύο μέρη Το μεγάλο έλεύθερο πεδίο βολής, προς το όποϊον θα πέφτουν οι δίσκοι και οι πυροβολισμοί και το προς τά έδω της μηχανής τμήμα των έγκαταστάσών μās, μήκους το τελευταίο 40 έως 50 μέτρων, το όποϊον θα περιλάβη τούς βατήρας σκόπεύσεως, τά περίπτερα των σκοπευτών και της άγωνοδίκου έπιτροπής, ως και τον έλεύθερο χώρο των θεατών.

ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΑΤΟΣ

Είς το προσεχές: Προτίμησις έκτοξευτικού μηχανήματος και έγκαταστάσεις τούτου.

ΟΤΙ ΜΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ

ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τού συνεργάτου μās κ. ΒΑΣ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ

Ο ΚΟΥΚΟΣ

(Cuculus canorus canorus L.)

Ό, το χαρούμενο άγγελο της άνοιξης. «Ήμος κόκκυξ κόκκυζι δρυός εν πετάλοισι—το πρώτον τέρει τε βροτούς έπ' άπείρονα γαίαν.» Όχτακόσια χρόνια προ Χριστού το έγραφε ο Άσκραίος ποιητής, ο Ήσιόδος.

Στις 24 του περασμένου Μάρτη, περιδιαβάζοντας μ' ένα μου φίλο στην έκπαγλη παραλία της Κακίης Σκάλας προς την Κινέτια, άκουσα το χαριμόσυνο λάλημα πάνω από ένα πεύκο στο χείλος του δασερού γκρεμού, είκοσι μέτρα από τ' άκρογάλι. Κού—κου. κού—κου, κού—κου...

Τόσο πρώιμα; Συνήθως, προτού μη ή Άπρίλης δεν διαπετάει τη βαθυγάλην Μεσόγειο ο έαρινος αήλιτης των λόγων μās. 24 του Μάρτη είναι μιά πολύ πρώιμη ήμερομηνία.

Λοιπόν; Λοιπόν για να παρατήση αυτός τόσο νωρίς τούς θερμούς τόπους της Άφρικής που έχει για χειμαδιό του, πάει να πη πώς πάει λιό ο χειμώνας, άρχίζει χωρίς άλλο ή καλοκαιρία.

Μέρα με τη μέρα, όσο προχωρεί ο Άπρίλης, τόσο άφθονότεροι καταφθάνουν στις παραλίες μās, συνήθως έξιμοναχισμένοι, καθένας και με δικό του δρομολόγιο,—όχι σπανίως όμως και κατά μικρές παρέες. Αυτό το τελευταίο, που άμφισβητούν οι περισσότεροι Εύρωπαίοι φυσιοδίφες, είμαι σε θέση να το βεβαιώσω από προσωπική μου άμεση αντίληψη, έχοντας άρκετες φορές βρεθί ή μέσα σε νεοφτασμένα κοπαδάκια κούκων τά Άπριλιάτικα πρώινα, έδω ή εκεί στην Άττική παραλία.

Σταθμεύουν για ελάχιστας μέρες, να ξεκουραστούν, να πάρουν ανάσα από το μεγάλο ταξίδι τους, και πάλι κινούν για τούς οριστικούς γνώριμους τόπους των, όπου θα παραθερίσουν και όπου θα βάψουν όλη την έξυπνάδα τους για να φέρουν σε πέρας τη δύσκολη και περίπλοκη λειτουργία της διαιωνιτέως των. Προτού βγί ή Ιούλιος, βιαστικότεροι από τά άλλα άποδημητικά, θ' αρχίσουν να παίρνουν τον κατήφορο, για τις θερμές πάλι χώρες του Νότου.

Οι περισσότεροι διαβαίνουν μόνο από την Έλλάδα, τραβώντας για βορειότερα. Άλλα δεν είναι και λίγοι όσοι προτιμούν την πατρίδα μās για θέρετρό τους,—όλες σχεδόν οι δασερές, δροσερές ρεματιές, στα όρενα μάλιστα των βορείων επαρχιών μās, βρίσκουν την προτίμησή τους.

Παράξενο, όσο και πασίγνωστο βέβαια, είναι ότι οι κούκοι, μόνοι και κατάμονοι αυτοί μέσα σε όλον κόσμο των πουλιών, δεν κάνουν δική τους φωλιά να κλωσήσουν και να αναθρέψουν τά μικρά τους, αλλά αυθαίρετως αναθέτουν τά βαρέα αυτά καθήκοντα σε τρίτους.

Διαλέγουν δέ γι' αυτή την ιστορία όχι πουλιά ανάλογα με το μπόι τους, μιά μικρά, μικρά, έντομοφαγά, ώδικά, άδιακρίτως, τρικάκια, παπαδίτσες, κλειωνάδες, στεφαναράκια, κεφαλάδες, ασπρόκωλοι,

Κούκος, ο χαρούμενος άγγελος της άνοιξης

νονται πετώντας αδιάκοπα για νέα έντομα—και που να τó χορτάσουν!

Άλλα άς αρχίσουμε από την άρχή. Προτού βγί ή Άπρίλης ή κούκισσα νιώθει έτοιμο ήδη στην κοιλά της το πρώτο της άβγό. Έχει στο μεταξύ έρευνήσει την περιοχή της και έχει έπισημάνει τη φωλιά που της χρειάζεται. Φαίνεται δέ βέβαιο ότι ή κάθε κούκισσα διαλέγει, για να βάλη τά άβγά της, φωλιά πουλιού όμοιον μ' εκείνο που την άνάθεψε την ίδια, δηλαδή αν ή κούκισσα είδε το φώς σε φωλιά κοκκινόστη ή να πούμε, φωλιά κοκκινόστη ή να ζητή ή βροίση για να βάνη τά άβγά της.

Και το περίεργο είναι ότι τά άβγά του κούκου—πολύ μικρά σχετικά με το μπόι του αλλά πολύ μεγάλα σχετικά με τά άβγά των νοικοκυραίων—έχουν χρωματισμό που ποικίλλει, αναλόγως με το

χρωματισμό των νομίμων της φωλιάς, με τα οποία ταιριάζει.

Ήρθε λοιπόν η ώρα να γεννηθῇ τὸ πρῶτο ἀβγό. Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει καὶ κάθε στιγμή ἡ κατάλληλη εὐκαιρία γιὰ τὴν ξένη φωλιά, δὲν εἶναι ποτὲ σίγουρο ὅτι τὴν ὥρα πού θὰ σοῦρθη ἐσένα νὰ γεννήσῃς τὸ ἀβγό θὰ εἶναι εὐκαιρία νὰ σὲ περιμένῃ ἡ φωλιά καὶ νὰ λείπουν οἱ νοικοκυραῖοι. Ἐξ ἄλλου γιὰ τὶς ἀνοιχτὲς καὶ μεγαλωπὲς κἀπως φωλιές, πᾶσι καλὰ, ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ μικρὲς πού δὲ χωροῦν τὰ πόδια κἂν τοῦ τεράστιου σχετικὰ κούκου, ὑπάρχει ἡ φωλίτσα τοῦ τρυποκάρουδου, κλειστὴ ἐντελῶς ἀποπάνω, μὲ μιὰ εἰσοδοῦλα μιὰ σταλιά, πού μόλις μόλις τὸ κεφάλι κι' ὁ λαιμός τοῦ κούκου χωροῦν μέσα. Τὶ θὰ γίνῃ λοιπόν; Θὰ πάῃ χαμένο τὸ ἀβγό πού δὲν μπορεῖ νὰ περιμένῃ στὴν κοιλιά καὶ πρέπει ὅπως δὴποτε νὰ γεννηθῇ;

Ἡ μητρικὴ στοργή, τὸ ἀδάμαστο ἐνστικτο τῆς διαιωνίσεως, ἔχουν βρῇ κι' αὐτοῦ διέξοδο. Ἄν γιὰ ὅποια δὴποτε αἰτία δὲν εἶναι δυνατὸ τὸ γεννητὸ μέσα στὴ φωλιά, ἡ κούκισσα κάνει τὸ ἀβγό τῆς σὲ καμμὶαν ἄκρη χάμω. Ἐπειτα παραφυλάει νὰ παρουσιαστῇ ἡ κατάλληλη στιγμή πού θὰ λείπουν οἱ νοικοκυραῖοι τῆς φωλιάς, ἀνοίγει ὑπερβολικὰ τὴ μύτη τῆς, πονώντας ἴσως, καὶ τὸ καθίζει στὸ λαιμό τῆς.

Ἄς ἀφήσουμε ἐδῶ νὰ μιλήσῃ ἓνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς αὐτόπτες μάρτυρες τοῦ περιστατικοῦ, ὁ Ἄγγλος φυσιοδίφης P. F. Bunyard :

«Ὁ παρατηρητής μου, μὲ εἰδοποίησε ὅτι εἶχε ἐπισημάνῃ σὲ μιὰ τοποθεσίᾳ δύο θηλυκοὺς κούκους καὶ ὅτι εἶχε βρῇ ἐκεῖ, σ' ἓνα σωρὸ πέτρες καὶ τὴν φωλιά μᾶς σουσουράδας μὲ δύο ἀβγά, ἔλαψε δὲ ὅτι σ' αὐτὴ θὰ ἄφινε τὸ ἀβγό τῆς ἡ μιὰ ἀπὸ τὶς κούκισσες. Χωρὶς νὰ χάσουμε καιρὸ φτιάσαμε τὴν ἄλλη μέρα μιὰ καλὴ φυλάχτρα σὲ τέσσερα μέτρα ἀπόσταση ἀπὸ τὴν φωλιά καὶ τὴν ἄλλη μέρα, στὴ μιὰ καὶ τέταρτο, χώθηκα στὴ φυλάχτρα μαζί μὲ τοὺς δύο βοηθοὺς μου καὶ μὲ ἓνα φωτογράφο. Στὶς 3 καὶ 42 ἤρθε ἡ μιὰ ἀπὸ τὶς σουσουράδες, μπῆκε μέσα καὶ ξαναβῆκε σὲ λίγο. 3 καὶ 45 νάτηνε πάλι. Ξαναφεύγει ἀμέσως καὶ δὲν τὴν ξαναβλέπουμε πιά.

Ὁ παρείσακτος νεογέννητος κούκος εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὴν ξένη πουλομένην αὐτὴν πού τὸν ἐξέστανε καὶ πού πασχίζει τώρα νὰ τὸν χορτάσῃ.

Στὶς τέσσερες καὶ πέντε νὰ σου ὁ κούκος στὴν ἀριστερὴ μεριά τοῦ σωροῦ μὲ τὶς πέτρες, πού ἦταν ἡ φωλιά. Τὸν εἶχαμε κατὰμπροστά μας. Τὸ στόμα του στέκει ἀνοιχτὸ διαρκῶς, φαίνεται σὰν νὰ ἔχη δυσκολία στὴν ἀναπνοή, καὶ ὁ λαιμός του εἶναι ὑπερβολικὰ φουσκωμένος. Στέκεται ἐκεῖ ἀκούνητος ἐπὶ κάμποσην ὥρα καὶ ὁ φωτογράφος μου βρίσκει καιρὸ καὶ τὸν φωτογραφίζει.

Μιὰ στιγμή χώνεται μεμιὰς στὴν φωλιά, καθίζει μπροστὰ στὴν εἰσοδο, δισταχτικὸς κἀπως, κοιτάζει ἓνα γύρω ἂν εἶναι ἔρημα τὰ πάντα, καὶ ἐπιτέλους, ἔπειτα ἀπὸ ἀρκετὲς δοκιμὲς καὶ ἀπόπειρες, χώνεται, μὲ τὸ κεφάλι μπρὸς, στὴν τρύπα τῆς φωλιάς, ἀφήνοντας τὴν οὐρά του νὰ ἐξέχῃ ἔξω. Σ' αὐτὴ τὴ στάση μένει πενήντα ἀκριβῶς δευτερόλεπτα. Ἐπειτα ἡ οὐρά του ἐξαφανίζεται μονομιᾶς καὶ ὁ κούκος, κάνοντας ἐπὶ τόπου μεταβολὴ μὲ φανερὴ δυσκολία, προβάλλει τὸ κεφάλι του.

Παρατηροῦμε τὸ στόμα του νὰ κἀνῃ ἐκείνη τὴ στιγμή ἓνα δυνατὸ σπασμό, σὰν ἀπὸ ἐντονο λῶξιγκα. Ὁ λαιμός του δὲν εἶναι φουσκωμένος πιά, ὅπως πρίν. Ἀμολιέται εὐθὺς καὶ φεύγει, πετόντας ἴσα μπρὸς, χωρὶς κανένα ξεφώνημα. Ἡ ὥρα εἶχε πάῃ 4 καὶ 29.

Στὴν φωλιά τὰ ἀβγά ἦταν τώρα τρία. Τὴ μετρήσαμε καὶ εἶχε διάμετρο κατὰ λιγότερο ἀπὸ ἐξήμισι πόντους. Ὡς γνωστὸ ὁ κούκος ἔχει μήκος 32 πόντους. Λοιπὸν ἦταν ἀδύνατο νὰ καθίσῃ μέσα νὰ γεννήσῃ.

Πῆρα τὰ ἀβγά καὶ τὰ ἀδειασα στὸ ἐργαστήριό μου τὴν ἄλλη μέρα. Τὰ δύο τῆς σουσουράδας ἦταν ἐντελῶς φρέσκα. Τοῦ κούκου ὅμως τὸ ἀβγό διαπίστωσα μὲ κατὰπληξή μου ὅτι δὲν ἦταν φρέσκο, τὸ ἀσπράδι εἶχε χάσῃ τὴ διαύγειά του καὶ ὁ κορκὸς ἀρχίζε νὰ σφίγγῃ. Δὲ χωροῦσε ἀμφιβολία ὅτι τὸ ἀβγό ἐκεῖνο εἶχε μείνῃ ἐκτεθειμένο στὸν ἥλιο δύο ἢ τρεῖς ἡμέρες. (Τὸ τέλος εἰς τὸ προσεχές)

Β. Δασκαλάκης

Τμηματάρχης Ὑπουργείου Γεωργίας

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΤΟ ΔΑΚΤΥΛΙΩΜΕΝΟ

Στὶς 20 τοῦ φετεινοῦ Γενάρη, πήγαμε μιὰ παρῆα ἀπὸ τρεῖς στὸ χωριὸ Κ... ἓνα ἀπ' τὰ θρεϊνότερα τῆς Λοκρίδας, γιὰ κυνήγι. Βρήκαμε κ' ἐπὶ πάνω χιόνι μπόλικο καὶ καθὼς φτιάσαμε μεσημεριάτικα καὶ παγωμένους, διπλαρώσαμε τὸ θεόρατο τζάκι τοῦ Τζελέκα, ὅπου τριζοβολοῦσαν μέσα του δέντρα δολάκερα ἀπὸ ἀγριοκαστανιές.

Στὸ παραγῶνι βρισκότανε μιὰ τούτρα μὲ ξεστὸ κρασί καὶ χάμω καρύδια, μιὰ γροθιά τὸ ἓνα.. Ἀρχίσαμε τὰ τὰκ-τὰκ τὰ καρύδια καὶ τὸ πῖσμα, γιὰ νὰ συνέλθουμε. Ἀργότερα πάνω στὸ σοφρᾶ, ἀχνίζ' ἓνας τέτσερης μὲ τραχανᾶ καὶ ψημένα κομμάτια παστὸ γουρουνίσιο κρέας. Ἡ ὥρα κι' ἡ πείνα ἦταν τέτοια, πού τὰ φαγιά αὐτὰ μᾶς φάνηκαν περίφημα. Ριχτήκαμε μὲ τὰ μούτρα κι' ἔπειτ' ἀπὸ λίγη ὥρα ἡ μασέλες μᾶς πονάγαγε ἀπὸ τὴ φοβερὴ προσπάθεια γιὰ τὸ μᾶσημα τοῦ ψημένου γουρουνιοῦ.

Ἀπὸ ξαρχῆς ὅμως, ἓνα προῖμα μᾶς ἔκανε ἐντύπωσι. Ὁλὴ ἡ φαμίλια τοῦ Τζελέκα πού ἀπαρτιζότανε ἀπ' αὐτόν, τὴ γυναῖκά του, τὴ μάνα του κι' ἀπὸ ἀμέτρητα παιδιὰ, πού σὲν κουνέλια βγαίνανε ἀπὸ διάφορες τρύπες καὶ πιάνανε τὶς γωνιές, μᾶς φάνηκε σκεπτικὴ καὶ στεναχωρημένη. Κάθε τόσο ἡ Γρηὰ Καλή, ἡ μάνα τοῦ Τζελέκα πάνω ἀπὸ ὀργὸντα χρόνων, σταυροκοπιότανε κι' ἀναστεύαζε :

— Τ' εἶν' κειὸ πού μῶρε μωρὲ γυνί μ'; Διμουνικό στοῦ σπῖτ' μας εἶχε νὰ φανῇ ἀπ' τοὺν κίρὸ πού δάγκουσα' ἡ ὄχιτρε τοῦ πδῖμ' μ' πού πέθανε.

— Μὴν' κραίνης πειὰ μωρὴ μάνα. Ἄς τοὺς μουσαφιρέους νὰ φᾶνε.

Ἐμεῖς, παραξευνηθήκαμε, εἶν' ἡ ἀλήθεια, ἀπὸ τὴ στενοχώρια αὐτὴ τοῦ φίλου μας. Νομίζαμε πὼς τοῦ γινῆκαμε φόρτωμα στὴ φτώχεια του κι' ἓνας ἀπὸ μᾶς τοῦ εἶπε :

— Κουμπάρε, ὅλα τὰ ἔξοδα εἶναι δικὰ μας γιὰ ὄσες μέρες μέινουμε ἐδῶ καὶ θὰ σ' ἀφίσουμε καὶ κατὶ διάφορο γιὰ τὰ παιδιὰ.

— Ὁχονοοῦ... ἀδερφοῦλί μου, ποῖς λογαριάζει τὰ λεφτά. Μὲ τὸ καλὸ πῶρθате νὰ κάτσετε, νὰ φᾶτε, νὰ πιῆτε, νὰ κυνηγήσετε καὶ νὰ γυρίσετε ὅποτε θέλετε πίσω στὸν τόπο σας. Ἐμᾶς, ἄλλο εἶν' τὸ κακὸ πού μᾶς βρῆκε.

Μονοφωνίς, ρωτήσαμε:

— Τέλος πάντων, πές μας ἀδερφέ, τί σοῦ συμβαίνει μήπως καὶ μπορέσουμε νὰ σὲ βοηθήσουμε. Ἀναστενάξε βαθεῖα καὶ εἶπε :

— Ὡχ !!! πανάθεμά με ! Δὲν μπορεῖτε τίποτα νὰ μοῦ κάνετε. Γιατὶ σήμερα τὸ πρῶτ', σκότωσα ἓνα δαιμονικό ..

Ἡ γρηὰ-Καλή πού σ' ὅλη τὴ κουβέντα μας, κούναγε πέρα-δῶθε τὸ μαντηλοδεμένο κεφάλι τῆς, ἔμπηξε τὶς φωνές :

— Καὶ τί διμουνικό γυνίμς.. Στεφανομένο μὲ παπᾶ κι' μι' κουμπάρο καὶ μὲ τὴν μηρουμηνία. Κοντέβαμε νὰ παλαβώσουμε.

— Πέστε μας τέλος πάντων, τί τρέχει;

Κι' ὁ Τζανάκας ἄρχισε :

— Πουρνὸ-πουρνὸ πήγα στὴ λαγκαδιά γιὰ καν' ἀγρίμι. Πάν' ἀπὸ μιὰ «βενιά» ξιπιτιέται ἓνα ζευγάρι φάρσες. Ρίχνου μιὰ ντουφεκιά κι' κρατᾶω τὴ μυιά. Ἦτανε καλονκαμωμένη. Τὴ ξόγριζα στὸ χέρι μου, πὼς ξάφνου τὰ μάτια μου πέφτουνε στὰ ποδάκια τῆς. Στὸ δεξιό τῆς, μάτια μου, φόραε δαχτυλίδι παντρεῖας μὲ τὴν μηρουμηνία τοῦ γάμου !!!

— Ὁχον κακὸ πὶ πάθαμ', ἔσκουξε ἡ γρηὰ.

— Κυττάω, ξανακυττάω, τί νὰ ἰδῶ. Γράμματα βρουπαλικά τὸ ὄνομα, κι' ἡ μηρουμηνία δικιά μας. Ἐνα 2, κατὶ ἴσιες γραμμὲς καὶ 1934. Περσιὸς γάμους ἀδέρφια μου.

— Καὶ μὲ παπᾶ κι' στιφάνι γυνίμς !!; φώναξε ἡ γρηὰ.

Ὁλὴ ἡ οἰκογένεια σταυροκοπιότανε καὶ μεῖς κοντεύαμε νὰ πλαντάξουμε ἀπὸ τὰ γέλοια. Ἐνα σημαδιακὸ βλέμμα ὅμως τοῦ φίλου μας τοῦ Σπυ-

Στεφανομένα μὲ παπᾶ κι' μι' κουμπάρου...

ράκη, μᾶς κράτησε φαινομενικὰ σ' ἀπάθεια, ἐνῶ ἡ κοιλίεσ μας ταραζόντανε ἀπὸ τὰ πιχτὰ γέλοια. Ὁ Σπυράκης τοῦ εἶπε :

— ...Πολὺ σοβαρὸ τὸ προῖμα. Καὶ τί ἀπόκατες;

— Πῆρα τὸ πλὶ καὶ τοῦ πήγα στὸν Πρόεδρο. Τάχασε κι' αὐτός ! Φώναξε καὶ τὸ Συμβούλιον κι' ἀποφασίσαμε τὸ γόμα νὰ τὸ κάψουμε στὴν πλατέα τοῦ χωριοῦ. Θὰ κάν' ἀγίασμό κι' οὐ παπᾶς καὶ θὰ δοῦμε τί κακὸ θὰ μᾶς βρῇ τοῦτ' τὴ χρονιά.

Σηκωθήκαμε κι' οἱ τρεῖς μας καὶ βγήκαμ' ἔξω ἀπὸ τὸ σπῖτ' καὶ χωθήκαμε διπλὰ σ' ἓναν ἀχυριόνα, ὅπου γιὰ κάμποση ὥρα ἀκουμπισμένοι στὸν τοῖχο εἶχαμε ξεραθεῖ στὰ γέλοια. Σκεφθήκαμε ἂν δὲν ἔπρεπε ἀμέσως νὰ τοὺς ἐξηγήσουμε τί συμβαίνει μὲ τὰ δακτυλιωμένα πουλιά. Ἀποφασίσαμε ὁμῶς στὸ τέλος νὰ παρακολουθήσουμε τὸ μοναδικό

αυτό θέαμα τοῦ «καίματος τοῦ σατανᾶ», κι' ἐπει-
τα ἕνας ἀπὸ μᾶς νὰ ἐξηγήσῃ στοὺς ἀγρίοματους
ἐκείνους ἀνθρώπους, πὺν κάθε ἐξῆ μῆνης βλέποντε
φημερίδα, τί τρέχει μετὰ τὰ «δακτυλιοφόρα».

* *

Κι' ἔτσι κατὰ τίς τρεῖς τ' ἀπόγευμα, βάρεσε ἡ
καμπάνα τοῦ χωριοῦ. Μαζεύτηκαν «σὺν γυναιξὶ καὶ
τέκνοις» στὴν πλατεία, γύρω ἀπὸ μιὰ μεγάλη φω-
τιά. Ὁ «Πρόεδρος», ἕνας κοίλας ἀρκουδόβλα-
χος, μ' ἕνα χαρτὶ στὸ χέρι, διάβασε αὐτὲς τίς ἀρ-
λοῦμπες, πὺν ἀξίζει νὰ τίς γράψω:

«Ἰδὼν τὸν Νόμον, διαλαμβάνουμεν ὅτι οὐ
Σατανᾶς... παραμορφούμενος σὲ... φ ἄ ρ ο ς α, ἡμ-
φανίσθη εἰς τὸν ἱερὸν ἡμῶν χωρίον, πιτώντας ἀ-
πὸν δέντρον οἱ δέντρον. Οὐ συμπολίτης μας Τζιλέ-
κας ἰσκότινους τὸν ἔξω ἀπὸ δῶ κι' μᾶς τὸν προ-
σκόμισε μετὰ τοῦ δακτυλίδι τοῦ γάμου του. Φουτιά
θὰ τὸν κἀνι τώρα ἰνώπιόν σας κι' οὐ παπᾶς θὰ
μᾶς ξουρκίσῃ. Ἰμπρός δέσποντα».

Τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ πετάχθηκε στὴ μέση ὁ Σπυ-
ράκης καὶ φώναξε:

— Βρε παιδιά, κάνετ' ἕνα μεγάλο λάθος. Ἡ φά-
σα πὺν σκότισε ὁ Τζιλέκας, δὲν εἶναι ὁ... Σατα-
νᾶς, ἀλλὰ ἕνα δακτυλιωμένο ἄνθρωπο. Ἐδῶ καὶ
κάμποσα χρόνια δηλαδή, σὲ πολλὰ μέρη τῆς Εὐρώ-
πης πιάνουμε μετὰ δίκτυα διάφορα πουλιά, τοὺς βά-
ζουνε δακτυλίδι σὰν κι' αὐτὸ πὺν ἔχει ἡ φάσα,

μετὰ γράμματα ἀπάνω τὸ μέρος πὺν τὸ πιάνανε καὶ
τὴν ἡμερομηνία. Ἐπειτα τ' ἀπολύνε καὶ ἔχουνε
συνεννοηθῇ μετὰ ὅλο τὸν κόσμον, ὅποιοι σκοτώσῃ τέ-
τοιο πὺν μετὰ δακτυλίδι νὰ τὸ ἀναφέρῃ στὶς ἀρχές
τοῦ τόπου του κι' ἐκείνες πάλι στὰ Ὑπουργεῖα κι'
ἔτσι θὰ τὸ μαθαίνῃ κι' ὁ Σταθμὸς πὺν τ' ἀπόλυσε.
Ἐνα βουηχτὸ φοβερὸ σηκώθηκε μόλις τέλειω-
σε ὁ Σπυράκης.

— Νὰν τοῦ κἀνις, Πρόδρε τοῦ διαουλόσπερ-
μα καὶ νὰ μὴν ἀγκοικίσης κανίαν. Ὁξὺν ἀπ' τοῖ
χουριὸ οἱ ἀντίχριστοι.

Τὰ πράγματα εἶχαν ἀγριέψει. Ἐίδαμε κάμπο-
σους μύριδες τοῦ χωριοῦ νὰ μαζεύουνε πέτρες καὶ
τὸ στρίψανε μετὰ τὸ πόπο, γιὰ ν' ἀποφύνομε τίς φα-
σαρίες. Ἐπειτ' ἀπὸ λίγα λεπτά, ἀκούσαμε ἀναθέ-
ματα καὶ καμπανοχτυπήματα καὶ καταλάβαμε ὅτι
ἡ ἀθῶα φάσα εἶχε ριχθεῖ στὴ φωτιά γιὰ νὰ σωθῇ
τὸ χωριὸ ἀπὸ τὸ «διμουνικό». Τίποτα δὲν μπόρε-
σε νὰ γυρίσῃ τὸ μυαλὸ τῶν ἀγριμῶν ἐκείνων.

Φύγαμε τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρῶτ, χωρὶς νὰ κυ-
νηγήσομε καθόλου, μετὰ στενοχώρια γιὰ τὴν κακο-
τυχία μας, ἀλλὰ καὶ μ' ἕνα μεγάλο δέγμα τοῦ «πῶς
ζῇ καὶ σκέφτεται ἀκόμα, πολλὸς κόσμος στὴν Ἑλ-
λάδα μας».

Ἀθήνα, Ἀπρίλιος τοῦ 1935

ΑΛΕΞ. ΗΛ. ΠΕΤΡΟΥΔΙΑΣ
(Ἑλικωνιάτης)

ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΥΝΗΓ. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ἀγαπητὲ φίλε Κε Πειρουναῖ,

Εἰς τὸ δημοσιευθὲν εἰς παρελ-
θόν τεύχος τῶν «Κυνηγετικῶν Νέων»
ἄρθρον τοῦ κ. Ἀλεξ. Α. Κοτοπούλη
περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυνηγετικῆς
Βιβλιογραφίας, περιλαμβάνεται με-
ταξὺ ἄλλων συγγραμμάτων καὶ ἡ εἰ-
σηγησὶς μου τοῦ Ἀ. Πανελληνίου
Κυνηγετικοῦ Συνεδρίου, ἐπὶ τῆς θη-
ρευτικῆς Οἰκονομίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁμολογῶ ὅτι μετὰ κολακείαν ἰδιαιτέ-
ρους, διότι ἡ μικρὰ ἐκείνη μελέτη
μου, γραφεῖσα τότε ἐπὶ ποδὸς καὶ
διὰ νὰ καταδείξῃ εἰς τοὺς ἀρμόδιους
ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὴν οἰκονομι-
κὴν σημασίαν τῆς θήρας ἐν τῇ καθ'
ἑθνικῇ τῆς χώρας μας, οἰκονο-
μία, ἔλαβε τὰς τιμὰς μιᾶς εὐρύτερας
δημοσιότητος, καὶ ἐκρησίσμευσεν ὡς
βάσις εἰς τὰ ἐπακολουθήσαντα συγ-
γράμματα, ὥστε καὶ αὐτὸ τὸ περὶ
«Κυνηγετικῆς Οἰκονομίας» ἄρθρον
τῆς Μεγάλης Ἑλληνικῆς Ἐγκυκλο-
παίδειας, τὸ δημοσιευθὲν ὑπὸ τοῦ
συνεργάτου αὐτῆς, Ἀξιοτίμου κ. Φ.
Γεωργαντά, εἰς τὸν πρὸ τινος κυκλο-
φορήσαντα τόμον «Ἑλλάς», ν' ἀπο-
τελῇ ἐξ ὁλοκλήρου αὐτονομίαν περι-
ληψὶν τοῦ εἰρημένου πονήματός μου,
μετὰ πλήρη ἀποδοχὴν τῆς κατανομῆς
τῶν κεφαλαίων του καὶ ἀναγνώριση,
διὰ τῆς ἀναγραφῆς τῶν, ὅλων τῶν
παρ' ἐμοὶ καταρτισθέντων πρωτοτύ-
πων στατιστικῶν πινάκων, συγχο-
νισθέντων μόνον, ἐνὶ τούτων, ὡς
πρὸς τὰ ἀριθμητικὰ δεδομένα τῆς
τελευταίας διετίας.

Ἐὰν ὅμως ἡ ἔρευνα ἐκείνη ἀπε-
τέλεσε, κατὰ τὴν εὐμενῆ κρίσιν ἀρ-
θροῦν σὰς, δημοσιευθέντος εἰς προ-
γενέστερον ὅμων τεύχος, ἐτὴν σοβα-
ροτέραν μελέτην εἰς τὸ περὶ θήρας
κεφάλαιον τῆς Ἑλληνικῆς Πλουτο-
λογίας, ὁφείλω ἐν τούτοις νὰ προ-
σθῶ, ὅτι προσωπικῶς δὲν μὲν
ἀπολύτως ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὴν
ἐργασίαν μου ἐκείνην, τὴν ὅποιαν
θὰ ἐπεθύμουν νὰ εἶχον συνδυάσῃ μετὰ
πλήρη ἀνάγνωσιν μιᾶς γενικωτέρας
θηρευτικῆς ἐρεύνης, διὰ τῆς συγγρα-
φῆς μιᾶς πλήρους «θηρευτικῆς Πο-
λιτικῆς», ἡ ὅποια ἀνεξαρτήτως τῶν
στατιστικῶν δεδομένων, θὰ ἐπραγ-
ματεύετο πρὸς τὸ σύστημα καὶ τὸν
τρόπον τῆς καλλιτέρας καὶ μεθοδικω-
τέρας ὁργανώσεως τοῦ Κυνηγίου ἐν
Ἑλλάδι, οὕτως ὥστε ν' ἀποτελέσῃ
τοῦτο θετικὸν καὶ ἀξιοσημείωτον
πλέον παράγοντα τῆς αὐξήσεως τῶν
πλουτοπαραγωγικῶν μας πόρων.

Τὴν ἐργασίαν ταύτην ἀτυχῶς, ἐλ-
λείπει χρόνου, δὲν ἡδυνήθη τότε νὰ
συμπληρώσῃ, καθ' ὃ ἀπαιτοῦσαν ἐ-
πιπλέον προσπάθειαν καὶ ἀποτελοῦ-
σαν ὀγκώδη ἄλλωστε συγγραφήν, δὲν

ΣΗΜΑΙΑΙ-ΛΑΒΑΡΑ
Ν. ΓΕΟΥΡΓΑ
Βύσσης 5

ἀποκλείεται ὅμως ἐν τῷ μέλλοντι,
ἀπαλλασσόμενος τῶσων ἄλλων φρεν-
τιδων (αἱ ὅποιαι μετὰ ἡγάσσαν ν'
ἀποσυρθῶ ἐπίσης ἀπὸ τὴν ἐνεργὴν
ἀνάμειξιν μου εἰς τὰ κυνηγετικά
πράγματα), νὰ ἐπιδιώξω τὴν κατέρ-
τισιν ἐνὸς παρομοίου ἔργου, ἐφ' ὅσον
ἐν τῷ μεταξύ ἄλλοι ἐκ τῶν διανοου-
μένων κυνηγῶν μας δὲν ἤθελον συμ-
πληρώσῃ τὸ ὑφιστάμενον εἰς τὴν
Κυνηγετικὴν βιβλιογραφίαν μας οὐ-
σιωδέστατον τοῦτο κενόν.

Διατελῶ μετὰ αἰσθήματα εὐκρινούς
πάντοτε ἀφοσιώσεως καὶ φιλίας,
Νέον Φάληρον

ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΑΤΟΣ

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

Χαλανδρίου

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τοῦ νεοσυ-
στάτου Κυνηγετικοῦ Συλλόγου Χαλαν-
δρίου, ἐξελέγησαν Πρόεδρος Βασίλ.
Βρεττός, ἀντιπρόεδρος Μιχ. Μάνος,
γραμματεὺς Ἀνδρ. Τριγγέτας, ταμίας
Κων. Μπούφης καὶ μέλη Βασ. Γιαννί-
κος, Χαρ. Χ. Ἰμάντης καὶ Νικ. Δημη-
σιάνος.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«Σιλουέτες καὶ Πορτραῖτα»
τοῦ κ. Θέμου Σ. Ποταμιάνου. Χα-
ριτωμένες καὶ μετ' ἐξαιρετικὸν χιού-
μορ σκιαγραφίαι μερικῶν θηραμά-
των καὶ τῶν κατοικῶν τῶν θαλασ-
σίων βυθῶν. Ἐκδόσεις Μιχ. Σαλι-
βέρου—δρχ. 15.

Η ΗΧΩ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ο ΝΕΟΣ ΚΥΝΗΓΕΤ. ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου, ἐφημερίσθη καθ' ὅλην τὴν Γερμα-
νίαν, τὸ νέον σύστημα τῆς μιᾶς, ἐνιαίας ἀδείας κυνηγίου
δι' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν καὶ τῆς μιᾶς ἐνιαίας νομοθεσίας,
ἀντιθέτως πρὸς τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα.

Διὰ νὰ λάβῃ κανεὶς ἀδειαν κυνηγίου, πρέπει ἀπαρα-
τήτως νὰ εἶναι μέλος μιᾶς τοπικῆς Landesverband, νὰ
ὑποστῇ ἐπιτυχῶς ἐξέτασιν ὅτι γνωρίζει καλῶς τὰ κατὰ τὸ
κυνήγιον καὶ ὅτι θὰ τὸ ἀσκήσῃ καλῶς. Ἐπίσης δέον νὰ
μετέχῃ ἀσφαλείας ἐξασφαλιζούσης τὴν καταβολὴν ἀποζη-
μιώσεων εἰς περιπτώσιν ἀτυχημάτων ὑπαίτιότητι του.

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων τροποποιήσεων καὶ νέων διατάξεων,
ὁ Γερμανικὸς νέος νόμος περιέχει καὶ ἀρκετὰς τροποποιή-
σεις εἰς τὰ χρονικὰ ὅρια τοῦ κυνηγίου τῶν διαφόρων θη-
ραμάτων. Σημειούμεν τὰ ἐξῆς ἐνδιαφέροντα εἰδικώτερον
καὶ ἡμᾶς:

Ἐπιτρέπεται τὸ κυνήγι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ
ἔτους, ἀπεριορίστως, διὰ τὰ ἐξῆς: Νυφίτσα, βρωμοκου-
ναβό, ἐρμίνια, κουνάβι, μοσκοπόντικον, σκαντζόχοιρος. Ἐ-
πίσης ἀγοισοῦρουνο, ἀλεπού καὶ βίδρα, μετὰ τὴ διαφορά
ὅτι, τὰ τρία τελευταῖα αὐτά, ἅμα εἶναι θηλυκὰ γεννημένα,
προστατεύονται ἀπὸ 16 Μαρτίου μέχρι 16 Σεπτεμβρίου.

Ἀπὸ τὰ πουλιὰ ἐπιτρέπονται καθ' ὅλον τὸν χρόνον οἱ
κουρούνες, κάργιες, καρακάζες, κίσσες, οἱ μπάλιζες, νε-
ρόκοττες, οἱ σταγίτοι ἐρωδιοί, οἱ βουτηχτάρες καὶ διάφο-
ρα εἶδη γερακιῶν.

Οἱ ἀρσενικοὶ ξυλοπατεινοί, λύρουροι καὶ ἀγριογάλλοι
ἐπιτρέπονται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου μέχρι 15 Μαΐου. Οἱ ἀρσε-
νικοὶ φασιανοὶ μέχρι 15 Ἀπριλίου. Οἱ πάπιες καὶ χήνες
ἐπιτρέπονται ἀπὸ 16 Ἰουλίου, οἱ καμπήνιες πέρδικες ἀπὸ
1ης Σεβρίου. Οἱ μπεκάτσες, τὰ μπεκατσίνια, τὰ τουρλιά
καὶ ὅλα τὰ μακρόταρα ἀπὸ 16 Αὐγούστου μέχρι 15 Ἀ-
πριλίου.

Γενικῶς, γιὰ τὰ ἀποδημητικά τὰ χρονικὰ ὅρια εὐρύ-
νονται ἀπ' ὅτι ἴσχυε ἕως τώρα.

Πότε, τέλος πάντων, θὰ καταφέρουμε νὰ λογιευθοῦ-
με καὶ μεῖς.

ΑΥΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΤΙΜΩΡΙΕΣ

Τὸ Κακούργιοδικεῖον τοῦ Καίτην (Γερμανία) κατεδίκα-
σεν εἰς 19 ἐτῶν ἐσχάτην ἕνα νέον, κακοὺ παρελθόντος, ὁ ὁ-
ποῖος καταληφθεὶς ἐπ' αὐτοφρόν, φονεῦσαν δορκάδα εἰς
ἀνηγορευμένην ἐποχὴν, ἀντίθετῃ εἰς τὴν σύλληψιν, πύρα-
βόλησας μάλιστα κατὰ τῶν θηροφιλῶν, ἀνεπιτυχῶς.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐζήτησε τὴν εἰς θάνατον καταδίκην
τοῦ ἐπικινδύνου λαθροθήρα, ἀλλὰ τὸ δικαστήριον ἔδειχθη
ἐπιεικέστερον, λόγῳ τῆς νεαρᾶς ἡλικίας τοῦ ἐγκληματίου.

ΤΙΜΑΙ ΘΗΡΑΜΑΤΩΝ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Διὰ τὸ ἀξιοπερίεργον τοῦ πράγματος, παραθέτομεν τὰς
τελευταίας τιμὰς τῶν διαφόρων κυνηγίων εἰς τὴν ἀγορὰν
τῶν Παρισίων: Ἀγοιόχοιρος 65 δραχμὰς τὸ χιλιόγραμ-
μον, μπεκάτσες 100 δραχμὰς ἡ μία, μπεκατσίνια 25 δραχ-
μὰς, ἀγριοπάπιες ἀπὸ 70 ἕως 130, ἀγριοκούναλα 30—35,
ἀγριοπερίστερα 30—35, βαλτοπάπια 20—35, καλημάνια
15—20.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΣ

Ἀπὸ τὸν δόκτορα Nikolaus, Vasvári, τοῦ Βασιλικοῦ
Ὄρνιθολογικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Οὐγγαρίας λαμβάνο-
μεν τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν:

Βουδαπέστη, 8 Ἀπριλίου 1935

Ἀριθ. 432

Ἀξιότιμος κ. Διευθυντά,

Ἐχω τὸ θάρρος νὰ ζητήσω τὴν ὑποστήριξιν Σας
δι' ἐπιστημονικὴν ἔρευνάν μου.

Πρόκειται περὶ τοῦ Burhinus oedionemus L.
(courlis de terre ou Oedioneme criard) πτη-
νοῦ, τοῦ ὁποῦ ἐξετάζω τὸ περιεχόμενον τοῦ
στομάχου του, εἰς εὐρεῖαν κλίμακα. Μέχρι τοῦδε
ἔχω λάβει στομάχους ἀπ' ὅλας τὰς χώρας, ἐκτὸς
τῆς Ἑλλάδος. Θὰ σὰς ἡμουν εὐνῶμων, ἐὰν ἡ-
δύνασθε νὰ μοὶ ἀποστείλῃτε ἀποξηραμένους
στομάχους τοῦ ἀνωτέρω πτηνοῦ, σημειώνοντες
τὴν θέσιν καὶ τὸν χρόνον τῆς θήρας του. Ἄν
εἶναι δυνατόν, ἀποτανθῇτε διὰ τοῦ περιοδικεῦ
σας εἰς τοὺς κυνηγούς, καθ' ὅσον οὕτω θὰ ἦτο
εὐκολωτέρα ἡ ἀποστολὴ τῶν στομάχων. Θὰ με
εὐρετε δὲ προθυμώτατον δι' οἶανδήποτε ἀνάγ-
κην ἔχετε σχετικὴν μετὰ τὴν ἐπιστήμην μου. Ἡ
ὕπηρεσίᾳ σας δι' ἐμὲ εἶναι πολὺτιμος καὶ ἐλπί-
ζω νὰ τύχω τῆς ὑποστηρίξεώς σας.

Μετ' ἐξαιρέτου πολήψεως
Dr Nikolaus Vasvári

Τὰ «Κυνηγετικά Νέα» παρακαλοῦν θερμῶς τοὺς ἑλ-
ληνας κυνηγούς νὰ συνδράμουν τὸν Οὐγγικὸν ἐπιστήμονα
εἰς τὴν μελέτην του. Γιὰ τὸν Οἰδίκνημο, ἔχει γίνῃ ἐπα-
νελημμένως λόγος ἐν ἐκτάσει εἰς τὸν τελευταῖον τόμον
τοῦ περιοδικοῦ, μετὰ εἰκόνων καὶ πλήρους περιγραφῆς
τοῦ ἀπὸ τὸν συνεργάτην μας κ. Δασυλάκη.

Ὅποιοι τύχῃ νὰ χτυπήσῃ Οἰδίκνημο (Πετροτούρι,
Τουρλίτι) ἢ κρατήσῃ τὸ στομάχι του καὶ ἂς λάβῃ τὸν κό-
πο νὰ μᾶς τὸ στείλῃ, ἐκτὸς ἂν προτιμᾷ νὰ τὸ στείλῃ ἀ-
πευθεὶς εἰς τὸν κ. Vasvári Ἡ διευθυνσίς του εἶναι:
Dr Nikolaus Vasvári, Institut Royal de Hongrie, Budapest
(Βουδαπέστη).

Μόνον οἱ οἱ φίλοι Οὐγγῶς ἐπιστήμων (πὺν νὰ φαντα-
σθῇ ὁ ἀνθρώπος ὅτι ἔδω ἔχομεν ἀπόλυτον καὶ γενικὴν ἀ-
παγόρευσιν ἀπὸ 1ης Μαρτίου) θὰ ἀναμένῃ κατ' ἀνάγκην
μέχρι τοῦ προσεχοῦς Φθινοπώρου, ὅποτε καὶ ἐπιτρέπεται
εἰς τοὺς Ἑλληνας κυνηγούς νὰ ἐξέρχωνται εἰς θήραν.

Μᾶς ἔχετε στείλει
τὴν συνδρομὴν σας;

ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΣΑΣ

Περὶ σκανδάλου;

Ἀθήναι, 18-4-1935

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Ἀφ' οὗ μᾶς ἐκδηιάζεστε στὰ ἄρθρα σας γιὰ βράχο ἡθιγῆ; καὶ πάναγγο κέρβερο τῶν κυνηγετικῶν ζητημάτων τὸν κ. Ὑπουργὸ τῆς Γεωργίας, τότε σὰς παρακαλῶ, πῶς κρίνετε καὶ πῶς πρέπει νὰ χαρακτηρίσετε τὴ διάχυτο φήμη, ὅτι διέταξε νὰ βάλουνε στὸ ἀρχεῖο τὴν πανηγυρικὴ ἐκδήλωσι διακοσιῶν Κυνηγετικῶν Συλλόγων γιὰ τὴν ἐκλογὴ τῶν μελῶν τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου ὁμάς, παραβαίνοντας ἔτσι ρητὴν διάταξιν τοῦ Νόμου καὶ γνωμάτευσι τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου;

Μήπως ἐπειδὴ μέσα στοὺς διακόσιους, ἐπ' ἑξῆς μόνο πέντε ψήφους ὁ στενὸς φίλος του κ. Ἀναστ. Μεταξᾶ;

Καλὸ θὰ ἦταν νὰ ξεδιάλυτε τὸ ὕπομνημα τῆς ζωῆς αὐτῆς ἀπορίας μας καὶ τὴ φήμη ὅτι πρόκειται περὶ σκανδάλου.

Εὐχαριστῶν γιὰ τὴ φιλοξενία
Θεόδ. Πυλαρινὸς
Μηχανικὸς

Ἀντίποινα λοιπόν;

Ἀθήναι, 22-4-35

Κύριε Διευθυντά,

Ἐπιτρέψατε εἰς ἓνα τακτικὸν ἀναγνώστην σας ν' ἀσασχολῇ τὴν στήλην σας, «Ἐλεύθερον Βῆμα» μετὰ τὴν κάτωθι πρότασιν, ἀπορροῖαν ἀποφύσεως ἐκατοντάδος Ἀθηναίων συναδέλφων.

Ἐκ πηγῆς ἐμπιστοῦ ἐληροφροῦ ἔγνων ὅτι ὁ ἐπιρρέας τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας εἰς τὴν ἀλύγιστον ἐπιμονὴν τοῦ διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ χρόνου θήρας τῶν ἑαρινῶν διαβατικῶν, εἶναι ὁ τέως γεροῦσιαστής κ. Ἀναστ. Μεταξᾶς, Πρόεδρος, δυστυχῶς, Κυνηγετικοῦ Σωματείου τῆς πρωτευούσης μας.

Οὗτος χολαθεὶς διὰ τὴν πανταχόθεν ἐκδηλουμένην πρὸς αὐτὸν περιφρόνησιν τοῦ κυνηγετικοῦ κόσμου λόγῳ τοῦ πραξικοπήματός του ἐν τῇ διαλυθείσῃ Γερουσίᾳ πρὸς ἄρδην τροποποίησιν, τοῦ ἐν τῇ Βουλῇ κατατεθέντος καὶ ψηφισθέντος τότε θαυμασίου Νόμου περὶ θήρας, ἐπεξήγησε νὰ θίξῃ ὁλοκλήρως ἐπαρχίας, διὰ τῆς λίαν περιέργου ἐπιρροῆς του ἐπὶ τῶν ἀγορῶν, πρὸς ματαίωσιν τυχόν ἀναθεωρήσεως τοῦ χρόνου θήρας τῶν ἀνοικιῶν.

Κατόπιν τῆς στάσεώς του ταύτης τῆς ἀντιθηρευτικῆς, οἱ κυνηγοὶ τῆς Ἀττικῆς ἐπιβάλλεται ν' ἀποδοκιμάσουν τὸν νεκροθάβτην τῶν κυνηγετικῶν ἐλευθεριῶν Ἀναστάσιον Μεταξᾶν, διαγράφοντες αὐτὸν ἀπὸ τὸ ψηφοδέλτιον τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν.

Θὰ δεῖξουν τοῦλάχιστον εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τοῦ μέτρου τούτου, ὅτι ὁ πληρεξούσιος οὗτος—διότι δυστυχῶς, ὁ Ἀναγκαστικὸς Νόμος δὲν θὰ τὸν στε-

ρήσῃ καὶ μισοψηφούντα, τῆς ἐπιτυχίας—εἶναι ἀνεπιθύμητος εἰς δώδεκα χιλιάδας ἐκλογεῖς κυνηγοὺς τῆς Ἀττικῆς καὶ οὐδεμίαν γνώμην πρέπει νὰ εἰσηγῇται τοῦ λοιποῦ ἐπὶ τῶν κυνηγετικῶν πραγμάτων μας.

Μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ πρότασίς μου θὰ γίνῃ ἀποδεκτή, διατελῶ,
Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς
ΔΙΟΝ. ΣΑΛΤΑΦΕΡΑΣ
Τραπεζ. ὑπάλληλος

Διὰ τὸν κ. Δασάρχην

Ἀξιότιμε Κύριε Πειρουνακῆ
Μεταβὰς ἐκ περιουσίας τὴν 20ην τρέχοντος νὰ ἐξακριβώσω περὶ τῶν καθημερινῶν «Νιουμπλέδων» ποὺ ἰσχύοντο πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ἱπποδρομίου, εἶδον τόσον ἐντὺς αὐτοῦ ὅσον καὶ εἰς τὰ περὶ λιμνάζοντα ὕδατα, κυνηγοὺς (ἐν ὅλῳ τοσούτοις) νὰ κυνηγοῦν ἐλευθέρως καὶ ἀνενοχλήτως Παπὰ καὶ Τουρλά, ποὺ ὅπως θὰ γνωρίζετε ἀφθονοῦν τὴν ἐποχὴν αὐτήν.

Ὡστε ἐδόθη ἡ ἀδεια τῶν ὑδροβίων καὶ ἂν ἐδόθη εἶναι μ ε ρ ι κ ῆ ἡ γ ε ν ι κ ῆ;
Σὰς παρακαλῶ διαφωτίσατέ με ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Μετὰ τιμῆς
Γ. Φωτεινόπουλος

ΔΑΚΤΥΛΙΟΦΟΡΑ

Ἀναγγεिलाτέ μας ἡ ἀποστείλατέ μας τὰ διακριτικὰ τῶν φονευμένων δακτυλιοφόρων πτηνῶν, διὰ νὰ σὰς γνωρίσωμεν τὰς λεπτομερείας τῆς δακτυλιδωσῆς των.

—Τὴν 28-8-934 εἰς τὸ χωρίον Μουζάκι τῆς Ζακύνθου, ὁ κ. Ἀναστ. Σ. Κούτσος ἐφόνευσε δακτυλιοφόρον τρυγνί, μετὰ τὰ διακριτικὰ 58.468 M. K. Ornith Központ Budapest.

—Τὴν 10-1-935 εἰς τὸ χωρίον Ἀγαλὰ τῆς Ζακύνθου ὁ μικρὸς Φίλιπ. Τζ. Κλάδης ἀνεῦρε μικρὸν πτηνὸν ὀνομαζόμενον «Κοκκινόρα» δακτυλιοφόρον μετὰ τὰ διακριτικὰ 251.918 Rossitten.

—Ὁ Κυνηγετικὸς Σύλλογος Χρυσουπόλεως μᾶς ἐγνώρισεν ὅτι τὴν 16-2-935 ἐφονεύθη παρὰ τὴν Χρυσουπόλιν δακτυλιοφόρον Ψαρόνι μετὰ τὰ διακριτικὰ 17.035 D. Sofia Bulgarie.

—Ἡ Ἑνωσις Κυνηγῶν Θεσσαλονίκης μᾶς γνωστοποίησε ὅτι τὴν 17-2-935 ὁ κ. Γεωργ. Μπάτζος ἐφόνευσεν εἰς τὴν περιφέρειαν Κασκάρκας τῆς Θεσσαλονίκης γλάρον δακτυλιοφόρον μετὰ τὰ διακριτικὰ Moskwa 11.240 E. E.

—Τὸ Πολωνικὸν Ζωολογικὸν Μουσεῖον, μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ὁ ἀνευρεθεὶς παρὰ τὴν Πρέβεζαν δακτυλιοφόρος κοῦκος τὴν 8-9-34, ἐδακτυλιδῶθη νεοσσὸς τὴν 30-6-34 εἰς τὴν θάσιν Chojnow τῆς ἐπαρχίας Grójec τῆς Βαρσοβίας

ΤΑ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ

Τὰ ἀνοικιῶν τρυγνία δὲν θὰ κυνηγηθῶν καὶ φέτος. Ὁ ὕπουργος τῆς Γεωργίας κ. Θεοτόκης, ἠρνήθη νὰ τροποποιήσῃ τὸν χρόνον θήρας διὰ τὰ διαβατικὰ τῆς ἀνοικιῆς.

Εἰς τὰς Ἀθήνας, πρὸς τὸν σκοπὸν μεταπέσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἀφίχθησαν πολυμελεῖς ἐπιτροπαὶ κυνηγῶν, ἐκ τῆς Πελοποννήσου ἰδίως. Πλὴν ματαίως. Ὁ κ. Ὑπουργὸς παρέμεινεν ἀνένδοτος, τινύων ὅτι «δὲν θέλει νὰ μεταβάλλῃ, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὁ ἴδιος ἐνομοθέτησεν».

ΟΙ ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Ἡ Ὁργάνωσις τῶν Βουλγαρικῶν Κυνηγετικῶν «ΣΟΚΟΛ», μᾶς ἀναγγελλεῖ τὴν προκήρυξιν Διαβαλκανικῶν κυνηγετικῶν καὶ σκοπευτικῶν ἀγώνων, οἱ ὁποῖοι θὰ λάβουν χώραν εἰς Rousse, κατὰ τὴν 4ην, 5ην καὶ 6ην προσεχούσης Ἰουνίου.

Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ἀγῶνας πηλίνων δίσκων ὡς καὶ τοιοῦτους ἐπὶ ζωντανῶν περιστρωῶν, παρακαλεῖται δὲ νὰ μετασχη αὐτῶν καὶ ἡ Ἑλλάς, ἀποστέλλουσα μίαν ἢ περισσοτέραν ὁμάδα σκοπευτῶν τῆς.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Δραχμὰς 5 κατὰ στίχον.

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ: Πωλεῖται Ἀγγλικὸν δίκαννον μεγάλης ἀξίας τοῦ περιφήμου Οἴκου HOLLAND καὶ HOLLAND, εἰς ἀρίστην κατὰστασιν, καλὴν 12, δεξιά κἀννη βελτιωμένους κύλινδρους, ἀριστερὴ τσέκ, μετὰ αὐτομάτου; ἐξωλκεῖς, ἐλαφρὸ, εὐχρηστον καὶ μετὰ ἐξαιρετικὰ ἀποτελέσματα βλητικότητος.

Ἀποδεδειγμένης ἀξίας λιρῶν Ἀγγλίας 80 πωλεῖται εἰς τὴν ἑκτακτον τιμὴν τῶν 19,500 μετὰ θήκης δερματίνης μετ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων.

Πληροφορίαι παρὰ τῇ Πανελληνίῳ Ἀσφαλιστικῇ Ἑταιρίᾳ Μέγαρον Λαϊκῆς Τραπεζῆς, Πειραιεύς.

ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΟΠΛΩΝ

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ ΚΟΥΣΚΟΥΡΗΣ
Μηχανικὸς

Ὁδὸς Πειραιῶς 26 — Ἀθήναι

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΠΥΡΙΤΙΣ

"RAPID"

Ὁ τίτλος τῆς τῆς δηλοῖ. Ἀποτελεῖ τὸ θαῦμα τῆς ἐξελισσομένης πυριτιδοποιίας, ἡ νεωτάτη ἀκαπνος πυρίτις «**RAPID**» τὴν ὁποῖαν εἰσάγομεν χάριν τῶν Ἑλλήνων κυνηγῶν.

Ὑπερτέρα πάσης ἄλλης Ἰταλικῆς, Βελγικῆς, Γερμανικῆς καὶ Ἀγγλικῆς. Ἀνεπηρέαστος εἰς τὰς καιρικὰς μεταβολὰς, μετ' ὁμοιομορφίαν κόκκων. Δὲν ἀναπτύσσει ἀέρια ἐπιφέροντα ὀξείδωσις. Ἐλαττώνει τὸ λάκτισμα. Δὲν ἀφίνει κατάλοιπα.

Μετ' ἐν κυτίον μεγάλου ὄγκου πυρίτιδος «**RAPID**» δύνασθε νὰ γεμίσατε 143 φυσίγγια μικρᾶς γομώσεως καὶ 117 τῆς μεγαλυτέρας τοιαύτης.

Κυνηγοί. Δοκιμάσατε ἀπλῶς διὰ νὰ πεισθῇτε.

Ἀποκλειστικοὶ ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν Ἑλλάδα

ΚΑΛΚΑΤΖΑΚΟΣ — ΑΘ. ΦΙΤΣΟΥΡΙΚΑΣ

Λυκούργου 11 — ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΥΡΙΤΙΔΟΠΟΙΕΙΟΥ
— & ΚΑΛΥΚΟΠΟΙΕΙΟΥ —

ΑΘΗΝΑΙ

Πυρίτις μαύρη ὑπονόμων.

Δυναμίτιδες, Φοροίτις, Στρήτ, Ἀρμονίτις, Ὑπερ-ἀρμονιάλ.

Φυσίγγια περιστρωῶν καὶ πολεμικῶν ὅπλων. Θρυαλλίδες, κάγια, Κα φύλια Δυναμίτιδος. Μηχανουργικαὶ ἐργασίαι πάσης φύσεως καὶ ἀκριβεῖας.

Ἀνταλλακτικὰ αὐτοκινήτων.

Ὅβιδες, Χειροβομβίδες, Πυροσωλῆνες.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΗ ΚΘΕ ΚΥΝΗΓΟΣ

—Θὰ τὸ εὑρετε στοὺς βιβλιοδετημένους τόμους τοῦ περιοδικοῦ.

—Ζητήσατε τὸν Α', Β', Γ' καὶ Δ' τόμους μας πρὸς δραχ. 100 ἑκαστον.

—Εἶναι ὁ καλλίτερος σύντροφός σας καὶ τὸ πρακτικώτερον ὄργανον.

SIN OIL

ΑΝΕΥ ΟΞΥΤΗΤΟΣ
Τὸ ἀριστὸν λιπαντικὸν ἔλαιον
διὰ ὅπλα - Πιστόλια - Ραπτομηχαναὶς -
βραχομηχαναὶς - Φωνογρά-
φους - ἔργαλεία κλπ.

Εὐρίκεται εἰς ὅλα τὰ καλὰ ὀπλοποιεῖα

ΤΙΣ ΤΑΡΑΧΑΣ ΑΠΟΛΥΤΙΚΟΝ

Πᾶσα αἰτία περὶ ἐγγραφῆς συνδρομητοῦ πρέπει νὰ συνοδεύεται καὶ μετὰ τὸ ἀντίτιμον.
Ἐμβάσατε τὰς συνδρομὰς σας μετὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ κ.

ΑΛΕΞ. ΠΕΙΡΟΥΝΑΚΗ

Πλάτωνος 15 — ΠΕΙΡΑΙΑ

Εἶναι τὸ εὐδυνότερον καὶ ταχύτερον μέσον.

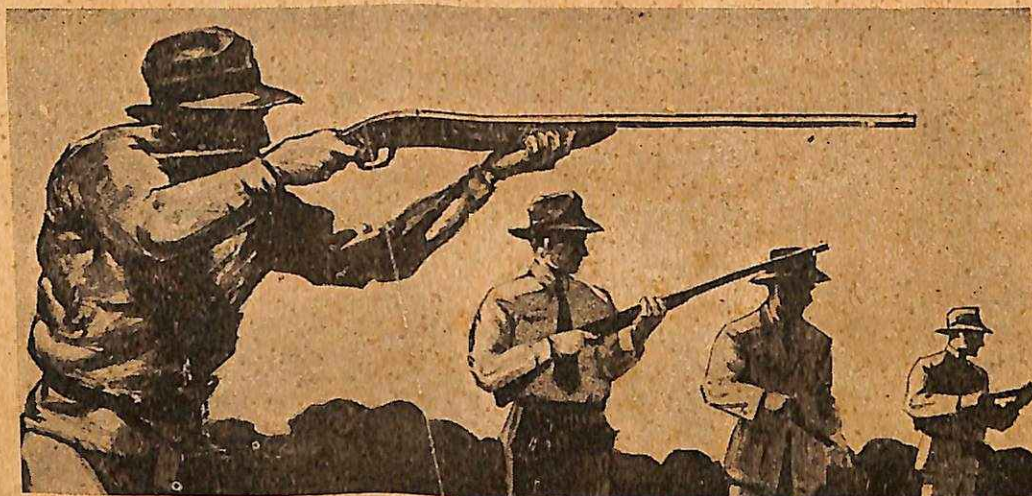
Προσέτι δύνασθε ὀπισθεν τῆς ἐπιταγῆς νὰ σημειώσητε ὅτι θέλετε ἀνεῖν ἄλλης δαπάνης.

SHPC

ΚΥΝΗΓΟΙ

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΥΡΙΤΙΔΟΠΟΙΕΙΟΥ & ΚΑΛΥΚΟΠΟΙΕΙΟΥ

Δια το ΤΙΡ-Ο-ΠΙΣΤΟΝ. Δια τους Αγώνες κατά Βελτίων Δίσκων
Δια της Θερμής Προσφοράς μας

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΕ ΤΗΝ ΠΥΡΙΤΙΔΑ ΙΔΕΑΛ

Ζητήσατε τὰ φυσίγγιά μας

τύπου

“ΘΑΝΑΤΟΣ”

Πωλοῦνται

εἰς ὅλα τὰ καλὰ

ὀπλοπωλεῖα

Με μαῦρον κάλυκα καὶ με ἄκα-
πνον πυρίτιδα «ΙΔΕΑΛ» εἶναι
ὕπερτερα τῶν Εὐρωπαϊκῶν καὶ
τὰ μόνον κατάλληλα διὰ τοὺς
Σκοπευτικοὺς ἀγῶνας.

Θραύουν εὐχερῶς καὶ τὸν ἀνθε-
κτικώτερον δίσκον.

Συγκέντρωσις θεσπεσία.

Κατέχομεν πληθῶραν συγχαρη-
τηρίων ἐγγράφων τῶν Κυνηγ.

Συλλέγων διὰ τὰ φυσίγγια
«Θάνατος»

SHPC